

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2015
VII. volební období

Těsnopisecká zpráva o schůzi
Poslanecké sněmovny Parlamentu

Schválený pořad 24. schůze Poslanecké sněmovny

1. Informace vlády České republiky k situaci ohledně muničního skladu ve Vrbětčích

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2015
VII. volební období

TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA
o 24. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu
konané ve dnech 12. prosince až 7. dubna 2015

Obsah:

12. prosince 2014

Schůzi zahájil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Usnesení schváleno (č. 576).

Řeč místopředsedy PSP Petra Gazdíka 6

Usnesení schváleno (č. 577).

Schválen pořad schůze.

1. Informace vlády České republiky k situaci ohledně muničního skladu ve Vrbětčích

Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky 7

Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance 11

Řeč ministra obrany ČR Martina Stropnického 14

Řeč starosty Vlachovic-Vrbetic Zdeňka Hověžáka 18

Řeč poslance Zdeňka Soukupa 19

Řeč poslance Jiřího Koskuby 20

Řeč poslankyně Jany Černochové 20

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

Řeč poslance Petra Kořenka 24

Řeč poslance Karla Fiedlera 25

Řeč poslance Václava Klučky 25

Řeč poslance Zdeňka Ondráčka 26

Řeč poslankyně Jany Černochové 26

Řeč poslance Stanislava Mackovíka	27
Řeč poslance Martina Lanka	28
Řeč poslance Petra Kořenka	28
Řeč poslankyně Jany Lorencové	28
Řeč poslance Bohuslava Chalupy	29
Řeč poslance Marka Bendy	29
Řeč poslance Jaroslava Holíka	30
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	30
Řeč poslance Tomia Okamury	32
Řeč poslance Ondřeje Benešika	37
Řeč poslankyně Jany Lorencové	38
Řeč poslance Jiřího Koskuby	38
Řeč poslance Václava Klučky	39
Řeč poslance Josefa Hájka	39
Řeč poslance Bronislava Schwarze	40
Řeč poslance Karla Fiedlera	40
Řeč poslance Josefa Vondráška	41
Řeč ministra obrany ČR Martina Stropnického	41
Řeč poslance Pavla Kováčika	44
Řeč poslance Milana Šarapatky	44
Řeč náměstka hejtmana Zlínského kraje Jaroslava Drozda	45
Řeč poslankyně Zuzky Bebarové-Rujbrové	48
Řeč poslance Bronislava Schwarze	48
Řeč poslance Pavla Kováčika	48

Projednávání bodu bylo přerušeno.

20. ledna 2015

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

Řeč poslance Miroslava Kalouska	50
---------------------------------------	----

10. února 2015

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Pokračování v projednávání bodu

1. Informace vlády České republiky k situaci ohledně muničního skladu ve Vrbětčích

Řeč poslankyně Jany Černochové	53
Řeč poslance Václava Snopka	54
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	56
Řeč poslance Ondřeje Benešika	59

Řeč poslance Antonína Sedi	60
Řeč poslance Jaroslava Holíka	61

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

Řeč poslance Karla Fiedlera	62
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	65
Řeč poslankyně Jany Černochové	68
Řeč poslance Karla Fiedlera	68
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	69
Řeč ministra obrany ČR Martina Stropnického	70
Řeč poslankyně Jany Černochové	70
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	71
Řeč ministra obrany ČR Martina Stropnického	71
Řeč poslance Jiřího Štětiny	72
Řeč starosty Vlachovic-Vrbetic Zdeňka Hověžáka	73

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč poslance Zdeňka Soukupa	74
Řeč místopředsedy PSP Petra Gazdíka	75
Řeč poslance Zdeňka Soukupa	75

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

Řeč poslance Pavla Kováčka	76
Řeč ministra obrany ČR Martina Stropnického	77
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	78
Řeč poslance Bronislava Schwarze	78
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	79
Řeč poslance Zdeňka Soukupa	79
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	79

Projednávání bodu bylo přerušeno.

12. února 2015

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

Pokračování v projednávání bodu

1. Informace vlády České republiky k situaci ohledně muničního skladu ve Vrbeticích

Řeč poslance Pavla Kováčka	80
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	81

Řeč poslance Antonína Sedi	81
Řeč poslance Karla Fiedlera	82
Řeč poslance Pavla Kováčka	84
Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana	84

Projednávání bodu bylo přerušeno.

7. dubna 2015

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Pokračování v projednávání bodu

1. Informace vlády České republiky k situaci ohledně muničního skladu ve Vrbětčích

Řeč poslance Pavla Kováčka	85
Řeč poslance Jaroslava Holíka	86
Řeč poslance Karla Fiedlera	86
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	87
Řeč poslance Petra Kořenka	87
Řeč starosty Vlachovic-Vrbetic Zdeňka Hověžáka	88
Řeč ministra obrany ČR Martina Stropnického	88
Řeč poslance Zdeňka Soukupa	89
Řeč ministra obrany ČR Martina Stropnického	91
Řeč poslankyně Jany Černochové	91
Řeč poslance Pavla Kováčka	92
Řeč poslankyně Jany Černochové	92
Řeč místopředsedy PSP Petra Gazdíka	93
Řeč poslankyně Jany Černochové	93
Řeč poslance Zdeňka Soukupa	94
Řeč poslankyně Jany Černochové	96
Řeč poslance Zdeňka Soukupa	96
Řeč poslankyně Jany Černochové	98
Řeč poslance Pavla Kováčka	98
Řeč poslankyně Jany Černochové	98
Řeč poslance Zdeňka Soukupa	99
Řeč poslankyně Jany Černochové	102
Řeč poslance Zdeňka Soukupa	102

Usnesení schváleno (č. 697).

Řeč poslance Pavla Kováčka	105
----------------------------------	-----

Závěrečná řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa

Zahájení schůze Poslanecké sněmovny
12. prosince 2014
Přítomno: 146 poslanců

(Schůze zahájena ve 14.13 hodin.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji 24. schůzi Poslanecké sněmovny. Schůze byla svolána podle § 51 odst. 4 našeho jednacího řádu na základě žádosti 83 poslanců. Pozvánka vám byla rozdána přes poslanecké kluby v úterý 9. prosince. Prosim, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami.

Než budeme pokračovat, tak konstatuji, že omluvy z dnešního jednání 24. schůze platí tak, jak byly načteny ráno na 23. schůzi. Ještě rozšiřuji o několik dalších omluv, které dorazily. Dnes od dvou hodin do konce jednacího dne se omlouvá paní ministryně Helena Válková. Dnes od 14.30 do konce jednacího dne se omlouvá paní poslankyně Pavla Golasowská. Dnes od 14.10 se z pracovních důvodů omlouvá paní poslankyně Tomášová.

Nyní přistoupíme k určení ověřovatelů této schůze. Navrhuji, abychom určili pana poslance Jiřího Dolejše a pana poslance Františka Laudáta. Táži se, zda má někdo jiný návrh proti tomu, jak jsem ho přednesl. Není tomu tak.

V tom případě zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, tak jak byl předložen, nechť zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 1, přítomných poslankyň a poslanců 115, pro návrh 106, proti 1.

Konstatuji, že jsme ověřovateli 24. schůze Poslanecké sněmovny určili pana poslance Jiřího Dolejše a pana poslance Františka Laudáta.

Nyní přistoupíme ke stanovení pořadu 24. schůze, jehož návrh je uveden na pozvánce. Připomínám, že podle § 54 odst. 7 zákona o jednacím řádu rozhodne Sněmovna pouze o pořadu uvedeném v žádosti. Nelze navrhnout změnu nebo doplnění pořadu, rovněž však nelze rozšiřovat schválený pořad.

Eviduji první žádost s přednostním právem, tím je pan místopředseda Gazdík. Já ho žádám, aby se ujal slova.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké dobré odpoledne, milé kolegyně poslankyně, milí kolegové poslanci. Já mám jeden procedurální návrh, než budeme jednat o programu této schůze. Dovoluji si vás zdvořile požádat, jestli by mohl být přítomen na našem jednání zde v sále pan starosta Vlachovic-Vrbětice a také statutární

náměstek hejtmana Zlínského kraje Jaroslav Drozd. Prosim o hlasování o tomto mém návrhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: O tomto návrhu budeme hlasovat bezprostředně. Zavolám kolegy z předsálí. Táží se, zda můžu dát hlasovat o přítomnosti obou hostů najednou, nebo zda chcete dávat hlasovat jednotlivě. Není proti tomu námitka, v tom případě dám hlasovat o obou přítomných najednou.

Zahajuji hlasování a táží se, kdo je pro návrh, tak jak byl předložen, nechť zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 2, přítomných poslankyň a poslanců je 133, pro návrh bylo 121, proti žádný.

Já tedy požádám statutárního náměstka hejtmana Zlínského kraje pana Ing. Jaroslava Drozda a starostu Vlachovic-Vrbetic pana Zdeňka Hověžáka, aby přišli za námi do sálu a posadili se zde mezi nás. Takže vás vítám. Druhý host jistě záhy dorazí.

My budeme pokračovat v jednání. Já se tedy táží, zda má někdo změnu nebo doplnění pořadu dnešní schůze. Ten návrh pořadu pro upřesnění přečtu. Je to Informace vlády České republiky k situaci ohledně muničního skladu ve Vrběticích. Jestliže nikdo nemá návrh nebo připomínku k navrženému programu... (Hlas: Není možno mít připomínky k programu.)

V tom případě zahajuji hlasování o programu dnešní schůze. Zahajuji hlasování a táží se, kdo je pro návrh programu, tak jak je předložen. Táží se, kdo je proti návrhu.

Končím hlasování s pořadovým číslem 3, přítomných poslankyň a poslanců je 140, pro návrh 116, proti 2. Konstatuji, že s návrhem programu byl vysloven souhlas.

Přistoupíme tedy k jedinému bodu pořadu, kterým je

1.

Informace vlády České republiky k situaci ohledně muničního skladu ve Vrběticích

Otevírám rozpravu. Do té se hlásí jako první pan premiér. Prvně vystoupí pan premiér, po něm pan ministr vnitra Chovanec, poté pan ministr obrany Stropnický. Máte slovo, pane premiére.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, my jsme se dohodli s členy vlády, jejichž kompetenci se tato událost nejvíce dotýká, že doplní mé vystoupení. Za vládu České republiky tedy nejprve vystoupím jako předseda vlády v úvodu a pak jsem požádal jak ministra vnitra, tak ministra obrany, aby vystoupili rovněž a informovali

členy Poslanecké sněmovny, tak jak koneckonců bylo přání v rámci programu této mimořádné schůze Poslanecké sněmovny.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, v dopoledních hodinách dne 16. října letošního roku došlo k požáru a výbuchu ve skladovém objektu číslo 16 v areálu Vojenského technického ústavu v obci Vlachovice-Vrbětice, následně došlo dne 3. prosince letošního roku v ranních hodinách k výbuchu dalšího skladu munice číslo 12 v tomto areálu. Objekty jsou od sebe vzdáleny cca jeden kilometr a jsou pronajaty shodně soukromé firmě. Jde tedy o muniční sklady, které jsou provozovány v objektu, který patří Vojenskému technickému ústavu, který je státním podnikem zřizovaným Ministerstvem obrany. Munice, která je v těchto skladech uskladněna na základě smlouvy, je ve vlastnictví soukromé firmy. Smlouva, na základě které byla munice v těchto objektech uskladněna, byla uzavřena mezi touto soukromou společností a Vojenským technickým ústavem v roce 2011. Čili od roku 2011 započal smluvní vztah, na základě kterého byly tyto objekty pronajaty a na základě kterého v těchto objektech byla uložena munice.

V důsledku těchto událostí, které jsem popsals, jsou složky integrovaného záchranného systému vystaveny zcela unikátní situaci, která se dá jen těžko srovnat s jakoukoliv jinou událostí, se kterou máme v posledních několika desítkách let v České republice nebo v tehdejší Československu zkušenost. Policie České republiky, Hasičský záchranný sbor České republiky a armáda řeší tuto situaci s maximálním nasazením osobních a technických kapacit. Zásah na místě samém je řešen v nejvyšším zvláštním stupni poplachu. Na té místní taktické úrovni je velitelem zásahu ředitel Krajského ředitelství Policie České republiky Zlínského kraje. Koordinaci řešení mimořádné události zabezpečuje hejtman a od 26. listopadu letošního roku zabezpečuje ústřední koordinaci záchranných a likvidačních prací Ministerstvo vnitra, zejména tedy koordinaci činnosti ústředních správních úřadů. Cílem postupu státu je eliminovat jakákoliv hrozící rizika pro bezpečnost osob, pro jejich zdraví, pro jejich životy a samozřejmě také eliminovat rizika pro jejich majetek. Absolutní prioritou státu v této souvislosti je tedy bezpečnost osob. Dosavadní průběh zásahu lze podle mého názoru hodnotit jako profesionální a odpovídající požadavkům, které klade zákon na oblast integrovaného záchranného systému.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já bych chtěl v této souvislosti ocenit práci pyrotechniků, pyrotechnické služby Policie České republiky, kteří denně s nasazením života provádějí nutné úkony v zásadě uprostřed minového pole. Musím říci, že práce těchto lidí je nesmírně náročná, jsou to ti, kteří skutečně v dané lokalitě, v daném místě musí řešit tuto složitou situaci, musí se rozhodovat tak, aby zabránili škodám na lidském zdraví a lidském majetku. Je potřeba těmto lidem výrazně za jejich nasazení a statečnost poděkovat. Současně také platí, že ve věci probíhá vyšetřování ze strany Policie České republiky.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, jakmile to reálné okolnosti na místě samém dovolí, bude proveden odvoz zbylé munice odběratelům do jiných skladů vlastníků. To bych rád zdůraznil. Primárně jde o to, aby si tuto municí odvezli ti, kdo ji vlastní, kdo ji uskladnili v těchto objektech, a dále také je zde připravena

možnost převozu munice do reaktivovaných muničních skladů Ministerstva obrany v Květné. Sklady v Květné budou zabezpečeny v souladu s vojenskými standardy, bude zajištěna ostraha příslušníky Armády České republiky a bude zajištěna i přítomnost samostatné jednotky požární ochrany.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, ze zkušenosti s řešením vzniklé situace a z analýzy důvodu jejího vzniku je nezbytné vyvodit závěry pro budoucí postupy vlády a pro budoucí změny, které jsou nezbytné zejména v oblasti legislativy. Jde o změny právních předpisů upravujících nakládání s municí v naší zemi. V současné době se na tuto oblast vztahuje několik zákonných režimů, které nejsou dostatečně provázány. Každý z těchto zákonů také stanovuje rozdílnou formu provádění kontroly u subjektů, které nakládají s municí. Vzájemná koordinace kontrolních orgánů je ve státě spíše slabá. Nedostatky lze podle mého názoru spatřovat i ve skutečnosti, že ve všech příslušných právních předpisech je munice řešena spíše jen doplňkově a použitelná ustanovení nezohledňují často zásadní bezpečnostní specifika nakládání s municí.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, od prvopočátku, od události, ke kterým došlo 16. října letošního roku, vláda věnuje událostem ve Vlachovicích-Vrběticích mimořádnou pozornost. Opakovaně jsme se na základě návrhu ať už Ministerstva vnitra, nebo Ministerstva obrany touto otázkou zabývali. Pokaždé a v okamžiku, kdy vláda byla požádána o to, aby rozhodla o postupu, např. šlo o nasazení příslušníků Armády České republiky, vláda těmto návrhům neprodleně vyhověla. Otázkou situace ve Vlachovicích-Vrběticích se také vedle zasedání vlády zabývalo i mimořádné zasedání předsednictva Bezpečnostní rady státu, které se uskutečnilo ve Slavičíně. Na základě doporučení mimořádného předsednictva Bezpečnostní rady státu vláda rozhodla o výrazném posílení nasazení příslušníků a prostředků Armády České republiky v dané lokalitě.

Současně vedle toho, že se vláda věnovala řešení tohoto krizového stavu, soustředíme se také na analýzu právního řádu a na to, abychom připravili jasná konkrétní opatření, která se nebudou týkat jenom Vlachovic-Vrbětic, ale budou se týkat celé České republiky a toho, jakým způsobem stát postupuje a jedná v oblasti nakládání s municí. Je naprosto nezbytná revize legislativy, je naprosto nezbytné posílení kontrolního systému. Těmito konkrétními doporučeními se bude zabývat zasedání Bezpečnostní rady státu, které se sejde 22. prosince letošního roku. Předpokládám, že z tohoto zasedání vzejdou konkrétní doporučení pro postup vlády, a Ministerstvo vnitra a Ministerstvo průmyslu a obchodu budou mít za úkol v krátkém čase navrhnout příslušné legislativní změny.

Mým cílem jako předsedy vlády je nejenom zajistit bezpečné dořešení této krizové situace ve Vlachovicích-Vrběticích, ale také garantovat občanům, že rok 2015 bude rokem, který využijeme ke všem nezbytným potřebným legislativním změnám. Chtěl bych požádat i Poslaneckou sněmovnu, jakmile to bude možné, jakmile ty návrhy předložíme do Poslanecké sněmovny na jaře příštího roku, abychom získali podporu, aby ta legislativa a její změny mohly být schváleny co možná nejdříve.

Ale nejde jenom o legislativu. Jde také o to, aby stát byl vůbec schopen fyzicky uplatňovat kontrolu nakládání s municí na území České republiky. Jde také o postupy, které jsou voleny při povolování obchodování s municí nejenom na území České republiky, ale také z České republiky do zahraničí. Jsem velmi znepokojen informacemi, které jsem obdržel o redukcích, ke kterým došlo v příslušném útvaru Policie ČR, který má mít na starosti kontrolu munice v naší zemi. Kontrolu té munice, která je v rukou soukromých subjektů.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, příslušný policejní útvar, který má tuto věc na starosti, byl v minulých letech redukován o 30 %. O 30 % byla snížena jeho personální kapacita, přičemž bylo evidentní, že se nesnížil rozsah činnosti a nesnížil se rozsah obchodování s municí a s tímto materiálem v ČR. Navzdory tomu v minulých letech byl tento speciální policejní útvar takovýmto významným způsobem redukován. Pak se nemůžeme divit, že možná není dostatečná frekvence kontrol, a pokud budeme chtít frekvenci kontrol posílit, zvýšit jejich kvalitu, pak je evidentní, že se vláda také bude muset zabývat tím, zdali na to máme dostatečné personální kapacity.

Já jsem jako předseda vlády od samého počátku odmítl jakýkoli kompetenční ping-pong mezi jednotlivými státními institucemi. V okamžiku, kdy 16. října došlo k výbuchu, jsem zaznamenal debatu o tom, kdo vlastně je odpovědný za kontrolu, kdo je vlastníkem objektu, jaká má být role jednotlivých státních institucí. Myslím si, že to, co potřebujeme teď, je maximální možná míra spolupráce mezi všemi subjekty státu, které jsou v této oblasti kompetentní. Za prvé naprosto nezbytná míra spolupráce při odstraňování tohoto krizového stavu mezi Ministerstvem obrany, Ministerstvem vnitra, dotčenými obcemi a také Zlínským krajem. V druhé fázi spolupráce mezi Ministerstvem vnitra, Ministerstvem průmyslu, báňským úřadem a dalšími kompetentními institucemi při přenastavení a zlepšení systému kontroly nakládání s municí a s výbušninami na území České republiky. Čili v tuto chvíli potřebujeme jasnou spolupráci, nikoli přehazování odpovědností, nikoli alibismus, a domnívám se, že určitě bude také příležitost nepochybně i na základě výsledků policejního vyšetřování, které probíhá, vrátit se i k otázkám odpovědnosti za vytvoření stavu, ke kterému ve Vlachovicích a Vrběticích došlo.

Znovu připomínám, že se jedná o smluvní vztahy, které byly navázány mezi státem a soukromými subjekty zejména v roce 2011, v některých případech i dříve, a i tady je potřeba vyhodnotit, zdali toto byla šťastná politika státu, že se objekty ve vlastnictví státu pronajímaly soukromým firmám, které obchodují a nakládají s municí. Já se domnívám, že skutečně nebylo správné, že se ve Vlachovicích-Vrběticích bez jakéhokoli zohlednění z hlediska krizového plánování státu vytvořila takto silná koncentrace munice, s kterou jsou oprávněny nakládat soukromé subjekty. Stát se podle mého názoru nedostal do výhodné situace a potvrzuje to také krize, ke které došlo poté, kdy došlo k těmto výbuchům.

Já bych chtěl velmi poděkovat nejenom příslušníkům integrovaného záchranného systému, policistům, hasičům, vojákům, chtěl bych ale také poděkovat občanům okolních obcí, poděkovat za pochopení, protože bylo potřeba udělat bezpečnostní

opatření v zájmu ochrany jejich života a zdraví. Bohužel bezpečnostní opatření zahrnovala i dočasné evakuace, ale jsem přesvědčen o tom, že Policie ČR nemohla jednat jinak v okamžiku, kdy měla k dispozici informace o tom, že dotčené obce mohou být eventuálně ohroženy, mohou být eventuálně zasaženy. Čili chtěl bych poděkovat i občanům dotčených obcí za pochopení. Chtěl bych přislíbit, že vláda udělá všechno pro to, abychom bezpečným spolehlivým způsobem tuto krizi dořešili. Jakmile to bude možné z hlediska bezpečnosti, aby byl zahájen odvoz munice z tohoto areálu.

Já jsem měl možnost dvakrát tato místa v posledních týdnech navštívit. To, co občany samozřejmě zajímá, je otázka bezpečnosti v tuto chvíli. Občany zajímá to, jak rychle stát bude schopen ta rizika odstranit, zejména tím, že se odveze munice z tohoto areálu. Ale to, co zajímá občany v těchto obcích, je také budoucí osud celého tohoto státního majetku, tzn. areálu ve Vlachovicích-Vrběticích, který dneska vlastní Vojenský technický ústav. Pokládám za naprosto nezbytné, aby po dobu, kdy tam bude prováděna sanace, a je otázka, jak dlouho ta sanace bude trvat poté, kdy bude munice odvezena, tak je naprosto nezbytné, aby tento majetek zůstal v rukou státu, a poté, kdy bude ukončena sanace, tak se domnívám, že by vláda měla vést dialog s dotčenými obcemi, vést dialog s krajem o budoucím využití tohoto státního majetku. Jeho budoucí využití a nakládání s ním by mělo být realizováno tak, aby to mělo plně pochopení obyvatel dotčených obcí. Myslím si, že ti lidé si to zaslouží vzhledem k tomu, čemu byli vystaveni počínaje 16. říjnem letošního roku, a zaslouží si mít jistotu, že vláda nebude s tímto majetkem nakládat za jejich zády, že s nimi budoucí využití tohoto majetku bude konzultovat a že ten majetek nebude privatizován nebo s ním nebude nakládáno takovým způsobem, aby tam pro bezpečnost občanů mohla vzniknout v budoucnosti jakákoli rizika.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, tolik velmi stručně z pohledu předsedy vlády k tomuto tématu. Chci přislíbit, že vláda se těmto otázkám bude věnovat, bude se jim věnovat i systémově v podobě příslušné změny legislativy, pravidel a přenastavení kontrolního systému.

A dovolte mi nyní, abych požádal o doplnění tohoto mého vystoupení nejprve pana ministra vnitra a poté také pana ministra obrany. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane premiére. Než budeme pokračovat, načtu omluvenky, které ke mně dorazily. Od 14.20 se z dnešního jednání z rodinných důvodů omlouvá pan poslanec Adam Petr, dnes od 14.30 se ze zdravotních důvodů omlouvá pan místopředseda Filip a z celé 24. schůze Poslanecké sněmovny ze zdravotních důvodů se omlouvá pan poslanec Zlatuška. Děkuji vám.

Máte slovo, pane ministře.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, nejprve mi dovolte, abych za sebe i náš klub řekl, že vítáme tuto schůzi, abychom mohli objasnit některá bílá místa. Na druhou stranu chci

řící, že vyšetřování, které se vede, a vede ho opravdu ÚOOZ, tedy specialisté na organizovaný zločin, je ve fázi vyhrazené, tzn. není možné o tomto vyšetřování podávat podrobnější informace, pokud vyšetřování nechceme mařit, a to určitě mařit nechceme.

Dlouho se tady mluví a spekuluje o tom, jak je areál vlastně velký. Areál má na délku 10 km. Je to obrovský areál, v kterém je 50 objektů. V 27 těchto objektech, a většina z nich má rozsah 500 až 1000 m², v 27 byla uložena munice.

Já jsem se tady dlouho zabýval tím, četl jsem, že tam byly různé hony a byly tam nějaké závody, automobilové závody a další, tak jsem se tázal Policie ČR, protože ti, kteří o tom mluví, já nemám důvod o tom pochybovat, že to tam bylo. Byl jsem tam minimálně dvakrát za poslední dobu a viděl jsem některé fotografie alespoň z těch závodů, tak jsem se tázal Policie ČR, kolik tam v minulosti bylo podáno podnětů, případně trestních oznámení na to, že se tam tyto věci děly. Protože pokud tam byly plné sklady munice a okolo se proháněla auta, tak jsem předpokládal, že někdo podá trestní oznámení, případně podnět. Podle toho, co mi předala policie, v této věci žádné trestní oznámení ani podnět Policii ČR za posledních pět let nebyl podán. To jsou fakta. Já nemohu spekulovat o tom, co je – není pravda, toto jsou fakta, o kterých mohu hovořit.

I já bych chtěl poděkovat složkám IZS. Především chci poděkovat policii, jejich pyrotechnikům. Byl jsem s nimi ráno v osm hodin, když odcházeli odstraňovat granát ze střechy, a musím říct, že jsou to velcí profesionálové, kteří se mezi sebou dohadovali ne o tom, kdo tam půjde, ale kdo tam nepůjde. Chtěli tam jít všichni.

Chci také poděkovat hasičům. Máme tam speciální útvar z Hlučína, ze Zbirohu, a s těmito hasiči se setkáváme po celé České republice, když je nějaký problém. Ať to byly povodně, ať to byly sesuvy půdy na jižní Moravě, ať je to situace, kterou teď zažíváme ve Vrbeticích. Předpokládám, že jak pan vicehejtman, tak pan starosta potvrdí, že všichni občané, s kterými jsem se mohl potkat, vzkazovali velké poděkování jak policii, tak hasičům.

Chci poděkovat i armádě. Armáda se v současné době podílí na výkonu policie a podílí se tím na základě usnesení vlády ČR a na základě žádosti policie. Poděkování tedy patří samozřejmě i Armádě ČR.

Po druhém výbuchu, a 24. listopadu byl trestný čin překvalifikován na trestný čin úmyslný, tak po druhém výbuchu následně Policejní prezidium rozšířilo vyšetřovací tým pod dozorem krajského státního zástupce a vyšetřování převzalo Policejní prezidium. To umožnilo právě nasazení specializovaných složek, jako je ÚOOZ, a současné vyšetřování vede Krajská expozitura ÚOOZ v Ostravě.

Také bych chtěl uvést na pravou míru některá čísla. V současné době Policie České republiky eviduje zhruba tři tisíce subjektů, nad nimiž provádí kontrolu. 2 122 subjektů má vydáno licenci pro takzvané zbrojní účely nebo zbrojní licence všech skupin. Pouze 21 subjektů v České republice provozuje sklady takto velkého rozsahu. Těchto skladů je 28.

Následně po prvním výbuchu po dohodě s předsedou vlády a po dohodě v rámci vlády jsme nařídili Policii České republiky, aby udělala namátkové kontroly především u těchto velkých provozovatelů těchto skladů. Bylo provedeno 18 kontrol, bylo na to vyčleněno 17 pracovních týmů. Ve zprávě, kterou máte před sebou od dnešního rána, kterou zpracovalo Ministerstvo vnitra, máte nálezy u čtyř těchto subjektů. Nemůžeme konkretizovat u kterých, protože tam bude samozřejmě probíhat správní řízení, které je neveřejné, proto tam jsou pouze naznačena pochybení, která byla zaznamenána, abyste věděli, že to nejsou pochybení zásadního charakteru, která by ohrožovala okolí a bezpečnost obyvatel. Přesto se tyto kontroly provádějí.

Policie České republiky, která spolu s báňským úřadem, který kontroluje trhaviny, především ty průmyslové, a je velkou otázkou a hovořil o tom pan premiér, té vážnosti výkladu českého práva, jestli pokud se ten prach vysype z miny nebo z dělostřeleckého náboje, jestli v ten moment se to stává trhavinou, nebo je nadále vojenským materiálem, a to je jeden z důvodů, proč chceme zpřesňovat legislativu, tak i v objektu ve Vrběticích v několika areálech nebo několika objektech báňský úřad měl svůj dozor. Je potřeba, abychom tento dozor synchronizovali, aby jak báňský úřad, tak policie, tak případně armáda, která dozoruje některé speciální výbušniny, aby tam byly určité synergické efekty společné kontroly a společný přístup. Na kontrolách Policie České republiky se podílí samozřejmě i Hasičský záchranný sbor.

Licence pro udělování firmám pro vývoz do zahraničí má ve správě Ministerstvo průmyslu a obchodu, které se pro udělení těchto licencí baví s bezpečnostními složkami státu, ať je to policie, ať jsou to naše tajné služby, samozřejmě se dotazuje Ministerstva zahraničí a dotazuje se ještě dalších dotčených složek, které zákon vyjmenovává. Na základě těchto skutečností pak firmy obdrží nebo neobdrží vývozní licenci. Především je tam zásadní stanovisko v rámci našeho zacílení Ministerstva zahraničí, abychom tuto municii nevyváželi do země, kde to není v zájmu českého státu.

Ve své podstatě jsem připraven odpovídat na vaše otázky. Mohu se ještě vyjádřit k některým mediálním výrokům. Například výrok, že jsme měli požádat o armádní pyrotechniky. No nemohli. My tu věc velice vážně diskutovali, ale vzhledem k tomu, že se jedná o místo činu, tak se v současné době musí na tomto místě pohybovat pouze policisté, policejní pyrotechnici. Pokud to vyšetřování nechceme zhatit, a to určitě nechceme, tak tam přítomnost vojenských specialistů v současné době není možná. Počítáme po dohodě s panem kolegou Stropnickým, že v momentě, kdy bude vyšetřování dokončeno a tento areál se bude čistit, a bude se čistit několik let, armádu samozřejmě o pomoc požádáme. Otázkou ale potom je, aby si vláda stanovila priority, případně navýšila počty pyrotechniků, protože nás ještě čeká dekontaminace Brd a ještě nějakých dalších oblastí v rámci České republiky. Minimálně vím ještě o jednom místě na jižní Moravě, které také potřebuje dekontaminaci. A je otázkou, v jakém rozsahu budeme muset pyrotechnickou službu posílit. To znamená, armádní specialisty nešlo použít. Pokud bychom nechtěli zhatit vyšetřování, tak je prostě a jednoduše použít nešlo.

Další mediální výstupy, které jsem zaznamenal – že evakuace byly zbytečné. Nezlobte se na mě, ono se o tom asi jednodušeji hovoří z bezpečí obýváku a jinak je to u těch pyrotechniků, kteří jsou na místě. O evakuaci rozhodují pyrotechnici na místě, kteří znají situaci, vyhodnotí rizika – riziko požáru, riziko další, které je spojené s touto věcí. V obou těchto evakuacích to bylo o tom, že perimetr byl stanoven na 1,2 km. Obě dvě obce byly v tomto perimetru a bylo potřeba evakuaci provést.

Pokud si pyrotechnici na místě nejsou jisti a jedná se o ty lhůty sedm a devět dní, žádají o pomoc a o názor takzvanou pyrotechnickou komisi. V této pyrotechnické komisi jsou specialisté napříč policií, kteří se pyrotechnickou specializací zabývají... (Ministr se odmlčel, několik poslanců ČSSD se totiž smálo.) Nevím, že by na tom bylo něco tak vtípného. Budiž. Kteří se pyrotechnickou specializací zabývají a kteří poradí pyrotechnikům na místě, jak k věci přistupovat. V obou případech, tedy ve stanovení sedmi i devíti dní takzvané bezzásahové doby, zasedala k této věci tato pyrotechnická skupina, tato pyrotechnická komise. Nebyla to libovůle velitele zásahu, ale byl to odborný názor, který tady proběhl.

Mohu se také vyjádřit k některým informacím o tom, že nebyly informace podávány včas a přesně. Těmi informacemi jsem šetřil jako se šafránem, protože jsem nechtěl znejistovat situaci na místě samém. Informaci, kterou tady podával pan premiér, znovu to opakuji, tu informaci dostal ten den od nás, a v té době zasedal krizový tým a bylo to telemostem z Prahy a ze Zlína, po druhém výbuchu, abychom si upřesnili situaci, kdy až ve čtyři hodiny odpoledne jsme byli schopni po vzletu vojenské helikoptéry potvrdit, že vybuchl druhý sklad. Do té doby Policie České republiky i velitel zásahu, hasičský záchranný sbor deklarovali, že se jedná o výbuch z místa původního výbuchu, takže se nejedná o další subjekt. To je ta jedna jediná dezinformace, která do mediálního prostoru unikla. Můžu se za ni maximálně omluvit, ale v té době jsme neměli informace o tom, že by to bylo jinak. Teprve v 16 hodin odpoledne, když vojenská helikoptéra vzlétla, a dron nebyl k dispozici, jsme zjistili, že hoří jiný sklad, který vybuchl. To je jediná dezinformace, nebo nepřesná informace, která tady vznikla. Znovu připomínám, tuto informaci premiér dostal od Policie České republiky mým prostřednictvím.

Jinak jsem, dámy a pánové, vážené kolegyně, vážení kolegové, připraven odpovídat na vaše otázky, které nejsou zahrnuty v tomto materiálu. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane ministře. Přečtu další omluvu, která dorazila. Dnes se od 14 hodin se omlouvá pan poslanec Jiří Junek.

Nyní požádám, aby se slova ujal pan ministr obrany Stropnický.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Děkuji, pane předsedající, a děkuji také těm váženým kolegyním a kolegům, kteří nejenom tuto mimořádnou schůzi vyvolali svým zájmem, ale kteří se jí i účastní.

Výbuch jednoho z objektů, které se nacházejí v areálu Vrbětice, dne 16. října tohoto roku byl, možná se na to trochu zapomíná, ale v první řadě také tragickou událostí pro dva zaměstnance společnosti Imex Group a jejich nejbližší. To, zda šlo o neuvěřitelnou shodu nešťastných náhod nebo polonáhod, nebo něčí zlý úmysl, nebo zda tam jsou jiné příčiny, to nám jednoznačně zodpoví až policejní vyšetřování. Podle informací, které všichni máme, tedy převážně z těch otevřených zdrojů, policie má několik variant, několik směrů, kterými vyšetřování vede. Moc bych apeloval na všechny, aby nyní dali policii čas.

Pokud hovoříme o mediálním prostoru, tak kromě toho, kde působí pozitivně a lidé dostávají v reálném čase potřebnou informaci, tak bohužel v mnoha případech také vzniká prostor k neuvěřitelným spekulacím a v některých případech i čistým nepravdám. Některé z nich, musím říct, poškodily dobré jméno Ministerstva obrany a zejména Armády České republiky. Není to fér. Zvláště ve světle toho, jak k řešení něčeho, co nezavinili, přistupují právě příslušníci armády, ale i pracovníci Ministerstva obrany.

A samozřejmě vítám, stejně jako mi předřečníci příležitost hovořit o tomto tématu a samozřejmě i já jsem připraven zodpovědět vaše případné dotazy.

Byl bych rád, kdybychom si vyjasnili ještě jeden termín prosím. Ve veřejném prostoru je stále ještě možné zaregistrovat slovní spojení "armádní nebo vojenský sklad". Rozumím tomu, co je mediální zkratka, ale toto prostě není pravda. Sklad ve Vrbětících nemá s Armádou České republiky nic společného od roku 2007, tedy řadu let. Po dobu sedmi let je všem příslušným orgánům státní správy i samosprávy, ale i místním obyvatelům – protože sklady byly v období mezi roky 2008 a 2011 jedním z největších zaměstnavatelů v regionu, tehdy zde probíhala delaborace munice – známo, že zde nepůsobí armáda, ale společnosti s různou právní subjektivitou – státní podnik, akciové společnosti, s.r.o. apod. Vojenský technický ústav, který, jak snad už je jasno a známo, je státním podnikem, tedy právním subjektem plně odpovědným za svou činnost, má v současnosti ve správě tento státní majetek. Má ve Vrbětících své povinnosti, má ve Vrbětících své kompetence a ty mají své jasné limity.

Dovolte, abych aspoň ve stručnosti jakousi genezi celého toho případu. Armádní muniční sklad byl budován v roce 1936. Byl dokončen během okupace německou armádou. Od roku 1945 až do roku 2006 byl využíván československou a poté českou armádou. Rozhodnutí o ukončení potřeby bylo učiněno za ministra Jiřího Šedivého a převod na VOP za ministryně Vlasty Parkanové. Od roku 2007 byl areál využíván státním podnikem VOP Šternberk k delaboraci nepotřebné munice Armády České republiky. V té době byl jedním z nejvýznamnějších zaměstnavatelů v regionu, jak již jsem se zmínil. Postupně, jak se vyprazdňovaly objekty skladů, docházelo k jejich pronajímání externím subjektům. Aktuálně platné nájemní smlouvy s komerčními subjekty jsou následující: Firma Bochemie, smlouva z roku 2009, a potom tři smlouvy z roku 2011 v případě Imex Group, Excalibur Army a STV Group.

V roce 2012 došlo k převodu areálu z VOP za VTÚVM Slavičín, čili divizi Vojenského technického ústavu přímo ve Slavičíně. Ten v areálu vyráběl munici a rovněž ji také skladoval.

Všichni nájemci, kteří v jednotlivých objektech skladovali munici, jsou držiteli licence pro nakládání se zbraněmi a střelivem, a jak bylo řečeno a jak je známo, licence vydává Ministerstvo průmyslu a obchodu za poskytnutí příslušného dobrozdání Ministerstva zahraničí, vnitra a také obrany. Dodržování těchto licencí potom kontroluje Policie České republiky a Český vojenský úřad, pokud se tedy týká trhaviny v tom druhém případě. V areálu je celkem 61 objektů a myslím, že už jsem řekl, že se tam nachází 26 z nich, které jsou využívány ke skladování munice a výbušnin.

Co jsme jako resort dělali po výbuchu. První informace se ke všem složkám IZS dostala v 9.51 ve čtvrtek 16. října. Následoval zásah profesionálních a následně také dobrovolných hasičů, který byl přerušen až při zvyšující se intenzitě výbuchů. Zástupce Vojenského technického ústavu se ihned po výbuchu dostavil na místo, hodinu po výbuchu se dostavil rovněž pracovník Vojenského požárního dozoru a Vojenská policie ze svého centra v Olomouci. Podnik následně poskytl techniku, materiál, personál, prostory, stravu, pohonné hmoty a zapojil se do záchranných prací dle požadavku IZS. Kromě jiného nasadil bezpilotní dron, který byl docela podstatným pomocníkem při zjišťování rozsahu škod a poškození jednotlivých objektů. VTÚ mimochodem dodnes ze svého rozpočtu hradí významnou část některých nákladů spojených se zásahem všech složek.

Zajímavé je, a možná, že to je jedna z těch překvapivých okolností, mimochodem které vytvářejí – ale já se k tomu ještě snad dostanu a bylo to tady už zmíněno myslím panem premiérem – neuvěřitelnou kumulaci nejrůznějších právních norem a předpisů a dalších okolností, které nějakým způsobem mají vliv na dění a v případě té havárie zásadním způsobem ovlivňují jednotlivé kroky a vytvářejí dost nepřehledné a netransparentní jakési hřiště pro to, co se má konat. Je to, jako by někdo téměř záměrně chtěl vytvořit něco nefunkčního a navzájem sice na jedné straně doplňujícího, na druhé si zdánlivě i třeba odporujícího. To je určitě jedno z ponaučení, které je třeba si z celé té nešťastné události vzít.

Čili VTÚ jako státní podnik spadající pod MO, resp. založený MO, podléhá stále vojenskému požárnímu dozoru. Když vezmeme jenom tento jeden aspekt, tak celý ten areál, případně budovy používané VTÚ fungují ve vojenském požárním dozoru. Všechny budovy pronajímané soukromým subjektům potom fungují, řekněme, v civilním požárním dozoru. A takových paralelních norem, podle kterých se řídí provoz v areálu, je celá řada. I ohlašovací povinnost vůči IZS nemá ani VTÚ ani nájemci v areálu, pokud neskladují vysoce nebezpečný, miněno hořlavý, materiál, což paradoxně munice není. Další zvláštnost řekněme, nebo zavádějící okolnost. Nicméně povinností těchto provozovatelů činnosti dle zákona o požární ochraně je zpracovávat předepsanou dokumentaci požární ochrany. To mají dělat ty jednotlivé subjekty, nikoliv pronajímatel. Uvádím to ne jako vyčerpávající vysvětlení, ale jenom jako příklad toho, jak se věc, která není zas až tak složitá, dá složitě pojmenovat.

Musím říct, že s plnou vážností a odpovědností Ministerstvo obrany a armáda reagovaly na požadavky a na tu situaci vesměs promptně a samozřejmě vstřícně, samozřejmě úměrně také tomu, že situace byla vážná. A je tomu tak doteď

samozřejmě. Na všechny žádosti o pomoc ze strany velitele zásahu reagujeme s rychlostí, jak je to jenom fyzicky možné. Ve prospěch zvládnutí situace jsme vyčlenili vysoce kvalifikovaný personál, až 500 příslušníků armády, a to probíhá v těchto dnech, ale i tu nejlepší techniku, mobilní velitelské stanoviště, pandury s termovizí, nočním viděním a kamerovým systémem, které mají tito vojáci ve výzbroji a které podstatně ještě zvýší bezpečnost zajištění toho areálu, která není fyzickou silou možná k realizaci.

Od 16. října – a to bych jenom rád zopakoval a možná tím předejdu některým otázkám, to není z alibismu – je celý areál a veškeré dění v něm mimo pravomoc Ministerstva obrany nebo Vojenského technického ústavu. My pouze poskytujeme maximální součinnost.

Policie, resp. vláda rozhodla o přesunu municie a Ministerstvo obrany v požadovaném – a musím říct, že velmi krátkém – termínu zajistilo technické zprovoznění již zakonzervovaného muničního skladu v Květné. Ten termín je třináctého. Dneska máme dvanáctého. Takže ve 24.00 v Květné začne hlídkovat Vojenská policie.

Předsednictvo Bezpečnostní rady státu dne 6. 12. rozhodlo také o zřízení meziresortního týmu pro právní otázky související s řešením této mimořádné události. Už jsem jmenoval konkrétního člověka, který bude od příštího týdne, myslím, že od úterý, k dispozici přímo na místě. Zvážíme ještě, v jakém počtu dnů týdně, podle potřeby. Jde o šéfa mých poradců generála Bohuslava Dvořáka, který bude přímo na místě k dispozici starostům, ale také občanům. Bude v jeho kanceláři možnost uplatňovat a také shromažďovat žádosti občanů o odškodnění a samozřejmě měl by být takovou spojkou tam, kde to bude potřeba, tam, kde občané budou mít dotazy na činnost armády, tam, kde se budou moci dotazovat na vše potřebné.

Já jsem tohle to vnímal, není to výlučně zase moje nějaká monopolizovaná pravomoc, vůbec ne. Ale ten lidský prvek v tom trochu absentoval. Byla to jednoznačná chyba Vojenského technického ústavu, místního, a doufám, že i toto přispěje ke zklidnění situace.

Tematika je strašně široká. Omlouvám se všem těm, kteří v mých slovech nenalezli odpovědi na své případné dotazy, ale jak říkám, jsem připraven na ně odpovědět následně. Už teď bych řekl jedno. Můj subjektivní pocit, že nejednoznačnost zákonných norem a předpisů, ať už jde o požární ochranu, kontrolu nakládání s municí, možná i licenční řízení nebo dozor nad licencemi, ale také třeba přeprava tohoto materiálu, to všechno je velkou a nutnou příležitostí podívat se, jak to v České republice v tomto sektoru funguje, a nepochybně navrhnout v tomto směru nějaké pozitivní změny. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane ministře. Nyní bychom přistoupili k rozpravě. Jen pro pořádek se chci zeptat. Mám zde s faktickou poznámkou přihlášenou paní poslankyni Váhalovou. Faktická poznámka neplatí, děkuji. A pak zde mám s přednostním právem paní místopředsedkyni Černochovou,

ale chci se zeptat na jednu věc. Mám zde do rozpravy přihlášeného pana starostu Hověžáka. Zda jako hostu bychom mu nedali první slovo a potom byste vystoupila s přednostním právem. Děkuji.

Takže, pane starosto, máte slovo.

Starosta Vlachovic - Vrbětic Zdeněk Hověžák: Vážená vládo, vážený předsedající, vážené poslankyně, poslanci, přeji vám pěkně odpoledne.

Jsem vám velmi vděčný, že jste svolali mimořádné jednání Poslanecké sněmovny k událostem, které se dějí ve Vlachovicích-Vrběticích. Jsem starostou této obce a chci vám touto cestou jménem našich občanů poděkovat, že se situací ve Vlachovicích-Vrběticích hodláte vážně zabývat.

Nechci politizovat události posledních dnů. Po prvním výbuchu 16. října jsme byli všichni vystrašení. Nicméně jsme se domnívali, že stát má věci pod kontrolou. Riziku opakování tragédie jsme se spolu se svými kolegy starosty z okolí snažili předejít. Vyzvali jsme proto otevřeným dopisem již druhý den po prvním výbuchu ministra obrany pana Stropnického, aby chom věděli, co se vlastně stalo. O to děsivější bylo to, že se to opakovalo. Z areálu přišel výbuch druhý, který měl dopad na občany o to horší.

V těchto dnech se areál kompletně zajišťuje, ale munice není odvezena. Musím zdůraznit, že v posledních týdnech jsme si prožili těžké chvíle. Namísto přípravy Vánoc pocítujeme strach o rodiny a své domovy.

Nechtěl bych zde nikoho dnes poučovat. Zamysleme se všichni nad tím, jak k této situaci došlo a jaké chyby zde stát při jejím řešení udělal. Připomínám, že municí ve skladech v majetku státu skladovaly soukromé firmy, to však stát nezabývá povinností zabezpečit ochranu života, zdraví a majetku nás občanů. Po těchto událostech jsem přesvědčen, že musí existovat jasné předpisy pro postup státu v podobných případech. Dále musí být stanovena přísná pravidla provozu takovéhoto objektů, která musí i soukromé subjekty bezpodmínečně dodržovat, a stát dodržování těchto pravidel aktivně kontrolovat a vynucovat. Propříště již nelze čekat na výbuch a pak být zaskočen.

Chtěl bych proto vládu požádat, aby zajistila objektivní, pečlivé a rychlé vyšetření tohoto zločinu. Oč jsem vlastně přišel žádat. Žádám, aby byly vypovězeny všechny nájemní smlouvy ve skladech, aby byla munice dočasně zajištěna státem, delaborována a odvezena. Chtěl bych rovněž objasnit, jaká konkrétní munice se ve skladech skutečně nalézá. Samozřejmě bych si přál, aby veškerá munice byla odvezena nejlépe do Vánoc, ale to jistě není možné. Svátky u nás prožijeme ve strachu a je nepochybné, že si zasloužíme náležitou omluvu. Přivítal jsem proto slova pana ministra financí, že občanům z dotčených obcí náleží odškodné.

Nechci vyvolávat žádnou paniku, ale žádám jménem našich občanů, aby stát podobným tragédiím předcházel. To znamená jasná bezpečnostní koncepce státu i v oblasti skladování munice, transparentní právní základ, dodržování a vynucování

stanovených pravidel, účinná kontrola ze strany odpovědných orgánů státu a potrestání viníků v případě zjištění pochybení. Považujte to prosím za vlachovickou výzvu, nebo memento z Vlachovic, které by se již nikdy a nikde nemělo opakovat. Jsem připraven spolu se svými kolegy starosty z okolních obcí se státem, vládou, ale i s vámi, členy parlamentu, maximálně spolupracovat, aby se nám tohoto společného úkolu podařilo dosáhnout.

Na závěr bych vám chtěl poděkovat za to, že jste mě vyslechli, a požádat vás o přijetí takového usnesení, které by bylo jasným vzkazem našim občanům. Současně věřím, že takové usnesení Poslanecké sněmovny ani vláda ani žádný jiný orgán státu, včetně orgánů činných v trestním řízení, nevezmou na lehkou váhu.

Na úplný závěr mi dovolu,te, abych co nejupřímněji poděkoval všem příslušníkům složek integrovaného záchranného systému, kteří se starají o naše bezpečí.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk napříč sálem.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane starosto. Eviduji jednu faktickou poznámku. Paní místopředsedkyně (Černochová), omlouvám se, pan poslanec Soukup s faktickou poznámkou. Vaše dvě minuty, pane poslanče.

Poslanec Zdeněk Soukup: Dámy a pánové, nechci zdržovat. Chci jenom vyslovit jako poslanec a jako občan takový názor. Byl jsem velice šokován a nemile překvapen tím, že vlastně stát dal v minulosti a pustil z rukou takové věci, jako je nakládání s tak nebezpečným materiálem. Doufám, že to nepovede k tomu, aby u nás vznikaly soukromé armády. Nicméně se dostanu k věci.

Zcela vážně. Mnozí z nás dostali včera a předevířem do mailů dopis jisté občanky z Vrbětíc. Já bych z něj ocitoval aspoň dvě věci a rád bych, kdyby mi bylo odpovězeno.

Vedle úsměvné historky o testování závodních aut je šokující, že po areálu se v doprovodu zaměstnanců pohybovali zahraniční kupci z rizikových destinací a za asistence brigádníků, kteří jim otevírali bedny, si vybírali zboží. – Rád bych, jestli na to mohu dostat odpověď.

A další. Přitom z Vojenského technického ústavu pronikly informace, že bylo ohroženo území do vzdálenosti 50 km od výbuchu. Dodnes nebyly osvětleny informace o padesáti raketách středního doletu SS-20 či informace o raketách země-vzduch.

Já prosím o zodpovězení těchto informací. Doufám, že nejsou pravdivé.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče. Vzhledem k tomu, že jste byl první, kdo vystoupil v rozpravě, tak vás učiním zpravodajem tohoto bodu a požádám vás, abyste se posadil na místo zpravodaje. Mám zde další

faktickou poznámku, se kterou se hlásí pan poslanec Jiří Koskuba. Máte slovo, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Jiří Koskuba: Děkuji, pane místopředsedo. Dámy a pánové, omlouvám se, že vystupuji takto na začátku další z mimořádných schůzí, na které jsme si již bezesporu zvykli.

Dámy a pánové, po mně vás bude hovořit řada, ale já vás chci upozornit. Mě tady velice zaujal projev právě přímo pana starosty z předmětné oblasti a moc vás prosím o jednu věc, jelikož jsem lékař a my se vždycky snažíme najít etiologii.

Jistě budeme slyšet spoustu zajímavých slov, možná i dojemných slov, ale mě, dámy a pánové, nikdo nepřesvědčí, že hlavní jádro pudla je skutečně v tom, co pan starosta naznačil, že o takto závažnou munitu se starají soukromé firmy. Nerad bych nyní vypadal jako socan, kterej chce všecko znárodňovat. Ale dámy a pánové, tak se svolala mimořádná schůze, kde se ctihodná Sněmovna Parlamentu České republiky diví, nebo bude divit a přijme nějaké usnesení, že žijeme v zemi, kde soukromé firmy se starají o takto nebezpečnou munitu, a my tady probíráme zákony, komu povolíme, aby si koupil flobertku a komu ne. Když se nad tím zamyslíte, je to dost tristní obraz.

Vláda nebo její část, která sedí za mnou, se nedomnívám, že za toto je zodpovědná. Ale za sebe vám mohu říct, chcete-li se touto další mimořádnou schůzí dobrat tohoto závěru, pak pochopím, proč tu je. Protože pouhými slovy nezabráníme tomu, aby se to neopakovalo. Normální to z mého pohledu není.

Děkuji za vaši pozornost. (Tleská několik poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji i za dodržení času. Nyní s přednostním právem paní místopředsedkyně Černochová a po ní s přednostním právem pan předseda Okamura.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane premiére, vážení pánové ministři, dámy a pánové, projednáváme dnes důležité téma, a to nejenom tím, co se stalo, ale především proto, že místo krizového řízení vidíme na úrovni kraje i vlády jen chaos. Velmi sporná je podle mého názoru role hejtmana Zlínského kraje Mišáka, který nevyhlásil po výbuchu skladu stav nebezpečí, případně neinicioval vyhlášení krizového stavu. Být na jeho místě, rozhodně bych neměla klidné spaní.

Jsem také starostkou městské části, která má na svém území řadu rizikových objektů, řeku Vltavu, potok Botič. A bez této kartičky (ukazuje barevnou kartičku) nejezdím na dovolenou, nechodím ani do lesa, prostě tuto kartičku, která řeší krizové řízení v případě, kdy se něco stane, a jsou na ní všechny kontaktní údaje a telefonní čísla, nosím stále s sebou.

Reakce vedení Zlínského kraje vykazuje znaky nepřipravenosti na podobnou situaci. Samozřejmě že se jedná o událost, které jsme v novodobých dějinách ještě

nikdy nečelili, a chybí zkušenosti. Nicméně skutečnost, že se na území Zlínského kraje vyskytuje sklad s nebezpečným materiálem, rozhodně nijak nová není, a proto je namísto otázka, zda a v jaké míře s touto skutečností a souvisejícími riziky počítal krajský krizový plán. Jednání pana hejtmana Mišáka a jeho některá vyjádření napovídají, že připravenost kraje na takovou situaci byla velmi malá. To je zarážející zejména s ohledem na skutečnost, že pan hejtman není ve své funkci nováčkem, ale naopak je hejtmanem již šest let. Je tedy nejdéle sloužícím hejtmanem Zlínského kraje. Pan hejtman Mišák prý například netušil, že muniční sklad u Vrbetic už dávno neslouží armádě! A že měl být tudíž zahrnut do krizového plánu kraje. Takže možná v reakci na to, co říkal i pan ministr Chovanec – kdyby toto bylo zahrnuto do krizového plánu kraje, tak byste i vy jako ministr vnitra ze své kompetence, konkrétně ze zákona č. 240/2000 Sb., tuším že to je § 10 odst. 1c, kde u Ministerstva vnitra stojí jasná definice toho, co má Ministerstvo vnitra kontrolovat a vymáhat na hejtmanech a krajích. Doslova cituji: "Ministerstvo vnitra provádí kontrolu zajištění připravenosti ostatních ministerstev a jiných ústředních orgánů nebo správních úřadů na řešení krizových situací a ve spolupráci s příslušným ministerstvem provádí kontrolu krizových plánů krajů."

Chtěla bych se tedy zeptat pana ministra Chovance, jak často Ministerstvo vnitra uplatňuje tuto svoji zákonnou kompetenci. Jak často kontroluje krajské krizové plány. A jaké případné zlepšení, pokud se tak neděje, bude pan ministr navrhopvat, případně jakou odpovědnost a koho odpovědnost za to, že se to nedělo, pan ministr Chovanec vyvodí.

Kdyby došlo k vyhlášení krizového stavu nebo aspoň stavu nebezpečí, bylo by totiž, pane ministře Chovanče, možné například prakticky okamžitě zapojit do ostrahy areálu, skladu či pro jiné účely příslušníky Armády České republiky a nemuseli bychom být svědky filipiky mezi vámi a panem ministrem obrany Stropnickým, když vám pan ministr obrany Stropnický nabízel své pyrotechniky a vy jste je odmítal s tím, že je to místo činu, a nemají tedy oprávnění. V případě, kdyby neselhal váš hejtman, hejtman za ČSSD pan Mišák, váš stranický kolega, nebyl by tento problém! Armáda by tam normálně mohla být od prvního dne, a ne že k tomu reálně dochází až nyní, ještě omezeně, po téměř dvou měsících.

Také by mě zajímalo, jestli pan hejtman Mišák svolává bezpečnostní radu kraje. Já jako starostka ji mám minimálně dvakrát do roka. Vždycky se tam seznámím s novým velitelem hasičů, sedí tam příslušná paní ředitelka policie pro tu příslušnou oblast, tzn. v mém případě II, sedí tam další zástupci z krizového řízení a říkáme si nové informace, říkáme si nové skutečnosti. Jako např. že nám vznikla někde ledová plocha a můžeme se dostat do problému, kdyby nám unikl z této plochy čpavek. Jak se na to připravíme, jak budeme evakuovat lidi. Tohle všechno je úloha samosprávy. Proto samosprávu máme, proto si samosprávu, pane ministře Chovanče, lidé volí.

Pan hejtman se ohání tvrzením, že vyhlášení krizového stavu by přineslo vícečetnost řízení, neboť starostové dotčených obcí by se prý dostali do pozice odpovědných orgánů a rozhodovali by o postupu prací na svém území. Dle jeho vyjádření si mimořádnost této situace žádala, aby zásah měl "jediného

profesionálního velitele rozhodujícího o všech postupech". Kdyby však tato tvrzení platila absolutně, pak by stav nebezpečí a krizový stav nebylo možno vyhlásit vůbec nikdy! Ani při povodních!

Pan hejtman dále uvádí, že vzhledem k tomu, že šlo o mimořádnou událost u státní organizace zřízené Ministerstvem obrany v objektu v majetku státu, není vhodné ani přípustné zasahování do kompetencí státu jakýmkoli orgánem samosprávy. Pak ale přeci nebylo nic jednoduššího než vyhlásit právě stav nouze nebo krizový stav, který by umožnil bezprostřední povolání armády! Já se tedy ptám a mrzí mě, že je tady pouze statutární zástupce pana hejtmána, že tady není přítomen přímo pan hejtman, který by tyto záležitosti jasně ozřejmil. Myslím si, že skutečně ta chyba a řetězení všech následných událostí vznikly úplně na tom začátku. Na začátku, který vám tady právě teď popisuji.

Na celé záležitosti je zarážející, že kritika vedení Zlínského kraje zní především z úst některých členů vlády. Pokud hejtman Mišák selhal, proč tedy samotná vláda, pane premiére, nejednala rychleji a proč sama nevyvinula tlak na vedení Zlínského kraje, na vašeho stranického kolegu, aby byl krizový stav vyhlášen? Neřešíte vy si tím i náhodou nějaké vnitrostranické spory, které jsou předmětem vašeho nastávajícího sjezdu, který vás čeká? A není to o tom, že si třeba nechcete některé kolegy rozházet?

Proč, pane premiére, kryjete svého hejtmána, který zjevně selhal jako ten, který stojí v čele krajského úřadu, jako ten, který má zodpovědnost, kterou mu občané dali do jeho rukou a kteří spoléhají na to, že v případě hrozícího nebezpečí se o ně postará? Pokud hejtman pochybil, měla vláda reagovat rychleji a ne tak, že 16. 10. to vybuchlo, 30. 10. až pan premiér Sobotka laskavě svolal mimořádné zasedání vlády na 3. 11. 2014. Prosím pěkně, 17 dní po výbuchu!

Vážené kolegyně a kolegové, připadá vám tento postup zcela v pořádku? Z celé vlády je patrné a z její reakce, že si v první fázi tragédie neuvědomila závažnost situace, přičemž to jednání, o kterém jsem hovořila, si pan premiér svolal tedy na osmnáctý den od začátku, přestože tady někteří kolegové z Úsvitu i moji kolegové opakovaně apelovali na to, že chceme dostat tento bod na jednání Sněmovny, chceme informace. Kdybyste nás tehdy poslechli, mohli jsme zabránit té situaci, které tam nastala minulý týden, kdy museli lidé být evakuováni dokonce nadvakrát.

Vystupování a výroky jednotlivých členů vlády v posledních dnech a týdnech ve vztahu k výbuchu muničního skladu připomínají přehazování příslovečného horkého bramboru. Toto jednání je zejména s ohledem na rozsah této tragédie a ohrožení, jakému byli vystaveni místní občané, skutečně nemístné. Je směšné, že někteří členové vlády namísto snahy o řešení této situace mají potřebu jen obhajovat sami sebe jako pan premiér a zbavovat své spolustraníky odpovědnosti! Je zřejmé, že viníka nastalé situace bude obtížné najít a prioritou nás všech má být především řešení nastalé situace k zabezpečení muničního skladu a jeho okolí tak, aby nebyli místní obyvatelé nadále v ohrožení a aby co nejdříve došlo k vyklizení areálu. Vzájemná obvinění mezi členy vlády mi připadají v tuto chvíli absolutně absurdní!

O revizi legislativy a dalších krizových předpisů již tady bylo řečeno dost. Důležité také je, aby co nejdříve došlo k analýze událostí minulých dnů a týdnů a k revizi příslušné legislativy a dalších souvisejících předpisů tak, aby napříště bylo podobným tragédiím předejito. Doporučovala bych pánům ministrům, zejména panu ministru Chovancovi, ale i panu premiérovi, takové pěkné čtení na víkend. (Ukazuje vytištěný dokument.) Není to žádná beletrie, je to zákon č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů. V tomto zákoně se pan premiér i pan ministr vnitra dočte, jak mělo být postupováno a jakým způsobem nastalá situace měla být řešena hned od prvního dne.

Mrzí mě, že tady není přítomen pan místopředseda vlády Babiš, který v uplynulých dnech pronesl ve vztahu k výbuchu muničního skladu několik výroků, které posouvají celou záležitost téměř do roviny konspiračních teorií. V žádném případě nechci snižovat podíl odpovědnosti firmy Imex Group na této záležitosti nebo nějakým způsobem vyjadřovat svou důvěru v její kredibilitu. To jsou věci, které musí řádně prošetřit policie. Nicméně opravdu není pochopitelné, aby se pan ministr Babiš vyjadřoval k tomu, jestli majitel navštíví místo svého podnikání, či nikoliv. Vytváření jakýchkoliv spikleneckých příběhů z této poměrně běžné skutečnosti skutečně hraničí s šířením poplašných zpráv a pan ministr Babiš si zjevně neuvědomuje, že je členem vlády, která by rozhodně neměla takové fámy vyvíjet ani rozšiřovat. Činění jakýchkoliv závěrů o tom, jaké je pozadí firmy Imex Group, zda by mělo Ministerstvo obrany sklady této firmě pronajmout, či nikoliv, zda tato firma obchodovala legálně, to opravdu není úlohou člena vlády, ale je to úlohou orgánů činných v trestním řízení. Nechápu, z jakého titulu vlastně pan Babiš tyto spekulace vytváří a rozšiřuje, a de facto tak ztěžuje práci policii.

Pokud, pane vicepremiére, jestli se na nás někde díváte nebo jestli budete číst stenozáznam, máte nějaké důkazy o svém tvrzení, pak byste je měl v prvé řadě předat právě policii, a ne je populističky a s cílem vytěžit z této nešťastné události maximum politických bodů vykfikovat do kamer. Děkuji.

Poslední moje prosba a série dotazů je na pana ministra obrany Stropnického a tyto moje dotazy se týkají zejména majetkové odpovědnosti a s tím tedy souvisejících otázek.

Pane ministře Stropnický, předpokládám, že znáte obsah smluv, které uzavřel státní podnik s předmětnými firmami, a že jste si je již nechal prověřit a zjistil, jestli je nich něco tajemného, špatného, jak naznačuje váš stranický kolega pan Babiš. Přece jenom už uplynuly skoro dva měsíce od výbuchů, takže času už snad bylo dost a nepředpokládám, že by tyto nájemní smlouvy byly nějak zásadně složité a spletité. Chtěla bych se také zeptat, kdo měl dle smluv odpovědnost za muniční sklady a za jejich zajištění. Byly to firmy, nebo to byl Vojenský technický ústav? Další můj dotaz je: Existuje pojistka? Kdo uhradí škodu? Další dotaz: Kdo měl na starosti kontrolu zabezpečení? Na tuto otázku už částečně pan ministr odpověděl, jenom bych poprosila o zopakování toho, jestli to byla policie, státní podnik, nebo příslušné firmy.

Již se ozývají společnosti, že budou chtít po státu odškodnění za zfušovaný zásah. Jistě může jít o taktiku k odvedení pozornosti, ale stejně. Pokud dojde ke sporům,

byla bych ráda nyní ujistěna, že nakonec škody nezaplatíme my všichni – daňoví poplatníci. Objevují se také informace o tom, že sklady byly pronajaty za nízké částky a podobně. Dokonce jsem slyšela i informaci, že možná některé objekty byly dokonce prodány. Můžete nám, pane ministře, prosím sdělit, jak jsou smlouvy postaveny z hlediska nájmu, případně vlastnických vztahů? Nalezl jste v nich nějaké pochybení? Vaši experti také vypočítali, že převezením munice do Květné a znovuzprovoznění skladu může vyjít až na zhruba 100 milionů korun. Kdo to nakonec zaplatí? Bude to tato vláda, která bude náklady vymáhat po těch firmách, nebo se vláda smíří s tím, že je to něco jako okolnost vis maior a tuto katastrofu zaplatí daňoví poplatníci?

Vím, že ještě neskončilo vyšetřování a že mi, vážený pane ministře, asi ne úplně na všechny moje otázky budete moci odpovědět, přesto bych vás chtěla požádat, abyste alespoň ty, které se týkají nájemních smluv, zodpověděl, protože na nich není nic tajného. Víme, že existuje zákon 106 o svobodném přístupu k informacím, a nedomnívám se, že by smlouvy, kde na jedné straně je nějaká organizace, která zastupuje do jisté míry stát a uzavírá standardní nájemní vztah, měly být tyto smlouvy předmětem nějakého utajování. A myslím si, že pokud by se tyto smlouvy odtajnilly, že by se uzavřela celá řada různých spekulací vašich vládních kolegů.

Takže vám děkuji za pozornost a omlouvám se vám, že jsem byl tak dlouhá, ale skutečně ta záležitost je velmi složitá a poměrně intenzivně jsem se tomu v posledních dnech věnovala a ráda bych znala odpovědi na otázky od pana premiéra, pana ministra Chovance a pana ministra Stropnického. Děkuji. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké dobré odpoledne. Děkuji paní poslankyni Černochové a teď tu mám smršť faktických poznámek. Nejprve pan poslanec Kořenek, po něm pan poslanec Fiedler, po něm pan poslanec Klučka atd. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Kořenek: Děkuji. Budu velmi stručný. Samozřejmě že situace je tam vážná. Máme tu zástupce kraje, zástupce hejtmana, který se vyjádří k postupu kraje, ale prostřednictvím pana předsedajícího bych se zeptal předřečnice: Paní poslankyně, proč jste neřekla všem, že to byly vaše vlády od roku 2007, které uzavíraly tyto smlouvy v roce 2011?! (Potlesk poslanců ČSSD a KSČM.) Proč jste těm lidem neřekla, že tato vláda pouze tahá horké kaštany z ohně, že kraj řeší problémy, které zavinily pravicové vlády? Vy velmi rádi poukazujete na to, co má dělat tato vláda a jak to dělá, ale zapomináte na ten svinčík, který jste tu za těch let, co jste působili, způsobili! Děkuji. (Potlesk v levé části sálu.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kořenkovi. Dále s faktickou poznámkou pan poslanec Fiedler, po něm pan poslanec Klučka, pak pan poslanec Ondráček, paní poslankyně Černochová, pan poslanec Mackovík. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Karel Fiedler: Dobré odpoledne. Děkuji za slovo, dámy a pánové. Já bych jen navázal krátce na slova kolegyně Černochové, která tady zmínila zákon 240. Já bych zmínil i zákon číslo 59/2006 Sb., který řadu věcí, domnívám se, jasně vysvětlí. Tady totiž pořád jsme byli svědky dohadování, jestli je to vojenský objekt, nebo je to soukromý objekt. Panem ministrem Stropnickým – už tady není – bylo řečeno, že od roku 2007 je objekt soukromý. Takže § 1 odst. 3 tohoto zákona říká: Tento zákon se nevztahuje na vojenské objekty a vojenská zařízení. A já budu rychle citovat dále z něj: § 12 – dnes bylo v Rudém, tedy v Právu uvedeno, že firma Imex nemá pojištění – tak § 12 říká, že provozovatel je povinen sjednat pojištění odpovědnosti za škody vzniklé v důsledku závažné havárie.

Dále v tomto zákonu najdeme v § 32: Krajský úřad vede evidenci smluv o pojištění odpovědnosti za škody vzniklé v důsledku závažné havárie. Tady se opět obracím na zástupce kraje. A chtěl bych navázat na to, co tady bylo řečeno, že krajský úřad dle mého názoru trošku neplnil tak, co měl, protože v § 34 se říká, že má provádět kontroly, a je tu vyjmenováno, co je předmětem těchto kontrol.

Takže pokud se chceme trošku zabývat tím, co mělo být a co nemělo být, tak doporučuji, abychom si všichni přečetli tento paragraf, tedy tento zákon č. 59/2006 Sb., který poměrně jasně říká, stanovuje pravidla o prevenci závažných havárií způsobených vybranými nebezpečnými chemickými látkami nebo chemickými přípravky. (Upozornění na čas.) Děkuji. Jsem přihlášen do řádné diskuse.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Fiedlerovi. S další faktickou poznámkou pan poslanec Klučka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji, pane místopředsedo. Já jsem si vzal faktickou poznámku, abych nebyl eventuálně osočován za to, že jsem upovídaný poslanec.

Paní kolegyně Černochová tady sdělila, že je třeba se vrátit do toho začátku. My se v tom začátku ale lišíme. Ona myslí na začátku tu katastrofu, která tam vznikala. Já myslím na začátku ten problém přesně v roce 2011, kdy objekt opouští armáda, převádí to na příspěvkovou organizaci, ta uzavírá smlouvu se subjektem, kterému pronajímá tento objekt, a mé přesvědčení je v tom, že v tom okamžiku končí utajování. Utajování toho, že jde o věci, které utajovány být neměly. Ale kdo je tím viníkem? Je to armáda, nebo je to ta organizace, která tam přijde a používá objekty, které nejsou zkolaudované na zátěž, kterou tam prostě uvádějí, včetně likvidace toho raketového paliva?

Dámy a pánové, vyhlášení krizového stavu, ten nejvyšší stupeň, úplně nejvyšší stupeň, do toho nejvyššího stupně máme stavy nebezpečí a další záležitosti. Hejtan konzultoval všechny záležitosti s jednotkami integrované záchrany. Při vyhlásování posuzovali všechny podmínky, jestli jsou naplněné. A zjistili, že není třeba vyhlášovat krizový stav. Není třeba vyhlášovat krizový stav. Že účinnost práce

jednotek integrované záchrany je taková, že mohou zvládat tuto situaci přesně v podmínkách, ve kterých to je. Nemontujme do toho evakuace a další následné jevy, které souvisejí už přímo se zásahem. Já bych velmi poprosil, abychom neroztahovali ty diskuse do témat, která stejně dnes nevyřešíme.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Klučkovi. (Potlesk z levé části sálu.) S další faktickou poznámkou pan poslanec Ondráček, po něm paní poslankyně Černochová, po ní pan poslanec Mackovík. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane místopředsedo. Já jsem do této debaty vůbec nechtěl zasahovat, protože je to velice složité a já samozřejmě bych na tomto místě chtěl poděkovat všem příslušníkům Policie České republiky a armády, kteří tam vykonávají tu statečnou práci. Ale nedalo mi, když jsem slyšel to politické školení mužstva nebo ten výplach mozků, který tady byl v trvalém příspěvku od paní kolegyně Černochové.

Nezlobte se na mě, ale to už, to už je prostě moc. Já nechci hájit tuhle vládu, má svoje problémy, ale řekněme si – kdo za to může? Padla tady jména Vondra, padlo tady možná Barták, můžeme mluvit... Pan ministr vnitra mluvil o snížení počtu lidí o třetinu. Langer, Kubice, to jsou všechno lidi, kteří mají nebo měli příslušnost v politické straně, která, ač to, že má šestnáct poslanců a chtěla svolat tuto schůzi, tak možná si je toho vědomá a má tady pouze tři nebo čtyři své zástupce.

Vraťme se zpátky k tomu, co můžeme udělat pro to, abychom ten stav napravili. Možná by bylo ideální vrátit se o patnáct, dvacet let nazpět. Oprášit papíry, které byly k provozování takových objektů, a znovu se tomu věnovat. Ekonomika nikdy nebude mít větší váhu než ochrany života a zdraví našich obyvatel. Děkuji. (Mírný potlesk.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Ondráčkovi. Nyní s faktickou poznámkou paní poslankyně Černochová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Já mám pocit, že jsem asi mluvila málo hlasitě. Protože jinak si neumím vysvětlit to, že pan kolega Ondráček, stejně tak jako pan Kořenek, tady říká a podsouvá mi něco, co jsem vůbec neřekla ani co neřekl někdo jiný. Ta jména nezazněla a nebylo to Alexandr Vondra, ale byl to pan ministr Šedivý a paní ministryně Parkanová. A ani pan ministr Šedivý a ani paní ministryně Parkanová nebyli nikdy moji kolegové z té strany, jak jste říkal, která tady má šestnáct poslanců, tedy z ODS. Takže tolik k panu kolegovi Ondráčkovi, prostřednictvím pana místopředsedy.

A k panu Kořenkoví. To snad ani nemá smysl komentovat jinak než tak, že si sedí na uších a že já jsem tady hovořila o krizovém řízení a o změně některých zákonů. Ten zákon, z kterého jsem tady citovala je tento.

Opravdu nemůže ani ODS ani nikdo z naší opozice za to, že pan hejtman Mišák je hejtmanem od roku 2008 a že se nenaučil a nenastudoval si krizové plánování a neměl na tuto lokalitu krizový plán. Měl mít i evakuační plán, tak jako jiní hejtmani mají povodňové plány. Možná si vzpomenete, kolegové, a pan premiér by ho měl pochválit, protože pan hejtman Hašek, tuším dva tři roky, když se propadl nějaký svah u vás na jižní Moravě, pane premiére, tak běhal čtyři dny v maskáčích před televizními kamerami. Vyhlašoval nouzový stav, žádal vás o krizový stav. Takže když to ti hejtmani chtějí dělat, tak to dělají, a dokonce to někteří i umějí.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji paní poslankyni Černochové. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Mackovík, po něm pan poslanec Lank, po něm pan poslanec Kofenek, po něm paní poslankyně Lorencová, po ní pan poslanec Votava, který se hlásí z místa.

Poslanec Stanislav Mackovík: Vážený pane předsedající, vážená vládo, vážené kolegyně, kolegové. Ta situace je poměrně závažná a já bych chtěl využít svou faktickou připomínku ke dvěma věcem.

Za prvé: Neměla by z této Sněmovny odcházet nějaká dezinformace, nebo fabulující informace. A možná pan ministr obrany by se měl vyjádřit k tomu, že tady před chvílí jeden z mých předřečníků řekl, že tam snad byly rakety SS-20. Já vás chci upozornit, že rakety SS-20, tedy RSD-10 Pionýr, jsou rakety s doletem nad pět tisíc kilometrů, které nikdy ve výzbroji naší armády nebyly. Pochybuji o tom, že si tyto rakety tady někdo zapomněl, a pochybuji, že tam byly skladovány. Takže nerad bych se zítra v nějakém bulvárním plátku dozvěděl, že to takto je, protože když se to nevyvrátí, tak to prostě někdo otiskne.

Dále bych chtěl říci, že je to pravice, která tady vždycky vystupuje s tím, že role státu se musí zmenšovat, zmenšovat, až ten stát úplně zmizí, protože stát tady je především proto, aby se stal a teď mi omluvte ten výraz, tím, co je jaksi nazváno třeba tím, dojnou krávou, když to řeknu až tak brutálně.

Teď tady slyšíme z pravé části politického spektra, že stát zklamal, zklamal kraj, protože nevyhlásil nějaký krizový stav. Já si myslím, že zákon o krizovém řízení jasně hovoří, kdy se má vyhlásit krizový stav, že má být postiženo nějaké území nebo počet postižených osob. Myslím, že k tomu nedošlo a že skutečně jak bezpečnostní rada kraje, tak vedení jednotlivých resortů postupovaly v souladu se zákonem. Věřím tomu, že kdyby došlo k nutnosti vyhlásit krizový stav na území kraje, že by byl vyhlášen.

Vraťme se k podstatě té věci a řešme to, aby se tohle to nikdy neopakovalo. Buďme rádi, že to nestálo více lidských životů. Děkuji. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Mackovíkovi. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Lank, po něm pan poslanec Kofenek, po něm paní poslankyně Lorencová. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Martin Lank: Vážené kolegyně, vážení kolegové, děkuji za slovo. Já už musím zareagovat, protože mám pocit, že nám to začíná směřovat do takové té tradiční hádky, kdo za to víc může. Já se přiznám, že mě to v tuhle tu chvíli vlastně ani nezajímá. Aspoň ne tolik. Mě v tuhle tu chvíli zajímá, co udělat, aby se to neopakovalo, a co s tím konkrétně můžeme udělat my, abychom tomu zabránili. To si myslím, že je věc, kterou bychom měli teď řešit prioritně.

Když už tady jsem, tak zajímá mě ještě jedna věc. Taková otázka, na kterou bych docela rád slyšel odpověď. Jestli někdo může zaručit, nebo někdo ví, kolik munice v těch skladech vlastně bylo, a co je hlavní, jestli skutečně všechna ta munice vybuchla, anebo jestli se pár desítek nebo stovek kilogramů někam vytratilo, ještě než ten – hlavně ten druhý výbuch nastal. A tedy jestli teoreticky se někde pohybuje určité množství nevidovaných výbušnin, které zkrátka nikomu nechybí a za současné bezpečnostní situace ve světě by na černém trhu měly cenu zlata. To si myslím, že je také zajímavá otázka, na kterou bych opravdu rád slyšel odpověď. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Lankovi. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Kořenek. Po něm paní poslankyně Lorencová. Po ní s přednostním právem pan ministr vnitra.

Poslanec Petr Kořenek: Děkuji. Já tedy dvě poznámky. Já myslím, že hejtman Zlínského kraje přesně ví, co má dělat a že tak činil. To ad 1. Ad 2. Dovoluji si pozvat, nebo navrhnout pozvání dvou představitelů z roku 2011, jedním je tehdejší ministr obrany Vondra, druhým předseda vlády Nečas, abychom jim umožnili vystoupení a abychom se dozvěděli, za jakých podmínek byly smlouvy uzavřeny, proč tak byly uzavřeny, proč to tak bylo. Myslím si, že budeme mít jasno, pokud nám řeknou pravdu. A aby se to neopakovalo na jiném místě v republice, tak věřím, že se to opakovat nebude, že takové smlouvy díky bohu, protože tito pánové už jsou pryč, snad už nikdy uzavřeny nebudou. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pane poslanče, prosím, doufám, nemám to chápat jako váš procedurální návrh na přerušení schůze do doby, než se dostaví pan... (Výkřiky: Ano! – Poslanec Kořenek: Ne, teď ne.) Ne. Děkuji.

S faktickou poznámkou paní poslankyně Lorencová. Prosím, paní poslankyně. (Hluk v sále.)

Poslankyně Jana Lorencová: Kolegyně a kolegové, vážení hosté, myslím si, že se musíme přece jenom poněkud vrátit do poměrně nedávné minulosti, a dovolím si formulovat pár otázek, které se ke mně dostaly z informací průběžně přicházejících k muničnímu skladu ve Vrběticích.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se omlouvám, paní poslankyně. Pánové, prosím, buďte džentlmeni a nechte dámu domluvit. Děkuji. Prosím.

Poslankyně Jana Lorencová: Děkuji, pane předsedající. Chtěla bych vědět, kdo nesl za tu situaci, ke které došlo, odpovědnost. Vyplne to z odpovědi na následující otázku: Kdo byl v roce 2009 až 2011 ministrem obrany? Kdo za VTÚ podepsal nájemní smlouvy, které jsou pro stát, tedy pro nás tak výhodné, že to tam za své měl zabezpečovat pro soukromé subjekty stát? Jakým schvalovacím procesem tak závažné smlouvy prošly? Jak fungovaly kontrolní mechanismy pod tehdejším vedením Ministerstva obrany České republiky? Zda se vůbec tvrzení pracovníků těch, dovolím si říct, podivných firem zakládají na pravdě. Ve společnosti Bochemie se vyskytuje například syn nynějšího slovenského prezidenta od roku 2012 a vlastní ji naprosto anonymní holandská firma. Ale to jenom na okraj.

Ministrem obrany byli v roce 2006 Karel Kühnl a Jiří Šedivý, Unie svobody a ODS. V roce 2009 Vlasta Parkanová, KDU-ČSL, a Martin Barták za ODS. V roce 2011 to byl Alexandr Vondra, poté Petr Nečas a Vlastimil Píček.

Myslím si, že z odpovědi na tyto otázky jasně vyplne i odpovědnost za současný stav, který ve Vrbčticích a okolí nastal.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Lorencové. Nyní pan poslanec Chalupa s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče. Po něm pan poslanec Benda.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Dobré odpoledne. Dobrý den, pane starosto. Já asi k vašemu udivení se nebudu ani na nic ptát, ani nebudu teď v tuto chvíli pátrat po tom, co se stalo nebo nestalo, protože v této chvíli, jak nám řekli ministři, se věc šetří, bude zpracována celková zpráva. Až tato zpráva bude na světě, tak se jí budeme zabývat. To, co tady zaznívá, jsou v mnoha případech domněnky nebo jedna paní povídala atd. Opravdu si myslím, že tím bychom ztrácel čas neměli. Já za sebe, za svůj poslanecký klub a doufám, že i za většinu svých kolegů chci pana starostu i občany této země ujistit o tom, že my poslanci v těch výborech, kde se ty věci řeší – už se řeší – budeme tomu věnovat maximální pozornost, aby se ty věci napravily, aby v budoucnu se už nic podobného nestalo. Už v této chvíli pracujeme na novele zákona o zbraních a střelivu. Takže vás chci ujistit, že opravdu uděláme všechno pro to, aby občané nebyli těmto nebezpečím vystavováni. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Chalupovi. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Benda, po něm pan poslanec Holík.

Poslanec Marek Benda: Jenom faktickou poznámkou k panu kolegu Kořenkovi prostřednictvím pana předsedajícího. Prosím, ať paní poslankyni Černochovou posloucháme. Ona žádala ministra obrany, aby smlouvy byly právě zveřejněny. A já

vím, že se to zdát být vtípné, koho si sem předvoláme, ale pochybuji, že si ministři, ať už to byl kterýkoliv ministr – a mimochodem v rozhodném období, minimálně vláda v roce 2009 a 2010 měla důvěru i sociální demokracie i ODS, jestli si kolegové správně vzpomínají – ministři si nepochybně ty smlouvy neodnesli domů. Takže my bychom chtěli vědět, a všichni bychom asi chtěli vědět, a ty smlouvy nepochybně leží na Ministerstvu obrany, kdo a za jakých okolností je podepsal a jaké možnosti dávají soukromým firmám a jaké možnosti dávají státu. Možná že jsou opravdu špatně, ale na to je potřeba je nejrve znát.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Bendovi. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Holík. Pan ministr vnitra nám začíná nervózně. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Holík: Vážený pane předsedající, vážená vládo, vážení kolegové, vážení hosté, přiznám se, u skladů po výbuchu jsem byl sedmkrát. Převážně jsem to věnoval rozhovorům s místními občany, s lidmi, kteří tam v té době pracovali. Dovolte, abych tlumočil některé jejich dotazy. Bylo řečeno, že od poslední neřízené exploze toho skladu číslo 1 uplynulo 12 dní, než došlo k dalšímu výbuchu. A v té době byly sklady zkontrolovány. Byla pořízena dokumentace? Protože z toho by se dalo zjistit, proč ten sklad číslo 12 opět vybuchl.

Další dotaz. Řeklo se, všechno je v soukromých rukou. Když to bylo v soukromých rukou, tak kdo nad tím měl dohled? Byl vůbec někdo takový? Všichni víme, že sklady, když je armáda uvolnila, byly volné. Soukromé firmy si tam začaly navážet zboží. V té době byla všechna munice už zpracována. Takže ta, která se tady přepracovávala nebo prodávala, byla cizí. Takže se dá dohledat absolutně přesně pod invoice, protože to bylo všechno ze zahraničí, kolik se přivezlo, kolik se vyvezlo, dá se i zjistit, kolik tam bylo.

Víceméně počkám na odpovědi a pak budu pokračovat dál, protože jsem řádně přihlášený.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Tak, to byla faktická poznámka pana poslance Holíka. Omlouvám se, nyní tady byl zapsaný s přednostním právem pan ministr Chovanec, po něm pan předseda Okamura. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážený pane místopředsedo, vážená kolegyně, vážení kolegové, diskuse je velmi široká, já tedy postupně budu odpovídat na některé otázky, abychom na konci potom se dobrali nějakého výsledku.

Rakety SS-20 podle našich informací nikdy v těchto objektech nebyly. Byly tam pouze skelety raket, teď mě prosím neberte za slovo, tuším, že S4, což jsou menší rakety. Byly tam pouze skelety bez výbušniny, to vyplývá jak z přezkumu pyrotechniků, tak i z evidence, kterou daly firmy.

Padesát kilometrů, pokud by všechno vybuchlo. My jsme tu otázku několikrát diskutovali, naposled na předsednictvu Bezpečnostní rady státu a následně se starosty. Pyrotechnici toto odmítají, toto prostě není z pyrotechnického posouzení pravda.

Pohyb osob po areálu, které cizincům nabízeli zboží, je předmětem vyšetřování. Já tu informaci nemám, nemohu jí disponovat a nevím o ní.

Kolik bylo předmětného materiálu, máme pouze z evidence firem. To znamená, na vaši otázku, jestli se něco ztratilo nebo vybuchlo – těžko říct. Ale vyšetřování samozřejmě k tomu směřuje. Byla tam vrátnice, něco se dováželo, něco se vyváželo. Nezlobte se na mě, ale já věřím tomu, že ÚOOZ tyto úkony udělá natolik dobře, že veškerá trestná činnost, která tam byla, se postupně osvětlí.

Co se týká krizového zákona a to, co říkala paní poslankyně Černochová, prostřednictvím pana předsedajícího. Krizový stav podle názoru Hasičského záchranného sboru – a já je považuji za odborníky – nebylo možné vyhlásit, nebyly splněny zákonné podmínky. Oficiální stanovisko Hasičského záchranného sboru. Nevím, vážená paní kolegyně, kolikrát jste na místě samém byla, prostřednictvím pana předsedajícího, ale já tam byl dvakrát. Já jsem s těmi lidmi mluvil, hovořil s policisty, se starosty a se všemi složkami, které tam zasahují, a snažil jsem se dobrat pravdy. Prostě podle hasičů krizový stav vyhlásit možné nebylo.

Co se týká krizového plánu. Podle názoru kraje, a zatím není důvod tomu nevěřit a rozporovat ho, se opravdu jedná statutem – a já předpokládám, že se k tomu vyjádří i zástupce Zlínského kraje – znovu říkám statutem té stavby se jedná o vojenský objekt. Ministerstvo obrany v minulosti – a to není problém pana kolegy Stropnického, s nímž se nehádám, ale snažím se prioritně věc řešit. Nevím, kde jste našla, že bychom se hádali, já o tom tedy nevím. Tak Ministerstvo obrany si v minulosti vymohlo výjimku, že tyto vojenské objekty jsou ve zvláštním režimu, a tudíž nejsou zahrnuty v krizových plánech. Když docházelo ke schválení výroby pro firmu Bochemie, což je ta zmiňovaná firma, která přepracovává raketové palivo, tak stavební povolení schvaloval zvláštní Stavební vojenský úřad v Olomouci a tato firma, i když nemusela, se dobrovolně do krizového systému kraje přihlásila. Tato firma je zčásti vedle tohoto areálu, ale zčásti některé sklady má v areálu vlastní.

Co se týká povinnosti Ministerstva vnitra ve vztahu ke krizovým plánům ostatních ministerstev a ostatních krajů, nebo všech krajů v České republice, vám bude podána písemná zpráva ve lhůtě do sedmi dní, pokud se takto můžeme dohodnout. Je to rozsáhlejší materiál a ten postup bude písemně vyřešen.

Co se týká nějakých dohadů, vážená paní kolegyně, ohledně našich sjezdů a dalších. Já úplně nevím, jak to chodí v ODS, ale pro nás je prioritní, abychom řešili problémy lidí. Nás v této věci sjezd tedy určitě nezajímá.

V otázce toho, jak konal či nekonal pan premiér. Já jsem byl účasten všech těch diskusí. V momentě, kdy zavolal pan hejtman Mišák, na zasedání vlády se věc projednala a pan premiér požádal pana ministra obrany, aby ve věci konal, což se také stalo. A následně když Policie České republiky požádala o možnost zapojení Armády České republiky, pan premiér bezodkladně svolal mimořádnou vládu, která rozhodla.

Tam žádná liknavost nebyla, konali jsme v naprosto nejkratších možných lhůtách, které tam byly.

Já bych, kolegyně a kolegové, znovu chtěl připomenout jednu věc. Vy jste se v rámci minulých let rozhodli proškrtat k prosperitě v rámci vašich pravicových vlád. Ono to prostě nefunguje. V těch policejních útvarech, které kontrolují například munici, došlo ke snížení stavu na 54 policistů, kteří mají kontrolovat 2 100 licencí. Policie několikrát avizovala, že ten stav je nedostatečný a že je potřeba ho posílit. Teď k tomu teprve dojde. Já tu nebudu jmenovat minulé ministry, budu uvádět konkrétní čísla a nechci tady rozšiřovat jakousi hysterii. Důležité pro nás je, abychom lidem nejenom ve Vrběticích, ale i v těch okolních obcích pomohli.

Co se týká stavu, který tam v současné době je. V momentě, kdy Policie České republiky požádala vládu o druhé rozšíření o Armádu České republiky, se tak stalo. Areál se dnes hermeticky uzavírá, abychom zabránili vstupu cizích osob zvenčí. A znovu připomínám, je to stav, kdy se vyšetřuje, vyšetřují to specialisté, a my chceme jasně definovat, že se tam nejedná o konkurenční souboj, nemožnit komukoliv, aby do toho areálu vstoupil a cokoliv tam spáchal. I to je jedna z větví vyšetřování, kterou se velice vážně zabýváme.

Takže pro nás je důležité věc řešit a vyřešit. My jsme dostali úkol od pana premiéra, následně od vlády. Ministerstvo vnitra provedlo sken platné legislativy a dvacátého druhého, kdy pan premiér svolal Bezpečnostní radu státu, bude platná legislativa a názor Ministerstva vnitra projednán a budou dány úkoly ministerstvům k tomu, aby připravila legislativní změny k tomu, abychom primárně posílili výkon kontroly a sekundárně se pobavili o tom, jestli je opravdu vhodné a výhodné pro Českou republiku, aby tady soukromé firmy mohly naskladnit tolik tun munice na jednom místě bez jasných pravidel. Osobně si říkám, že to dobré prostě není, není to dobré, není to výhodné, není to potřebné.

To znamená, pojd'me ten stát posílit na úroveň, kterou potřebují občané České republiky. Vy jste se rozhodli, ještě jednou říkám, proškrtat k prosperitě, a jednoznačně se ukazuje, že to nefunguje.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi vnitra. Nyní s přednostním právem pan předseda Úsvitu přímé demokracie Tomio Okamura. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy, vážení pánové, tak já jsem rád, že po těch mnoha pokusech Úsvitu na předešlých schůzích, abychom zařadili bod Vrbětice-Vlachovice na jednání Poslanecké sněmovny, že to konečně vyšlo. Škoda, mohli jsme si ta fakta tady projednat dříve a občané by byli spokojenější. Jenom samozřejmě na úvod připomínám, že ta záležitost mě samozřejmě velice pálí a věnuji se jí od začátku, protože je to v podstatě můj bývalý senátní obvod, takže to tam velice dobře znám.

Já bych se v tom svém projevu chtěl zaměřit se svými otázkami trochu jinak než všichni ostatní. Všichni ostatní hodnotí v podstatě ten zásah, který tam probíhá, a ptají se na to, co teď bude. Mě zajímá – to je také důležité, samozřejmě. Ale já se tady pořad snažím už měsíc a půl získat odpovědi na otázky, kde došlo k tomu systémovému selhání, kde jsou ty chyby, proč vlastně k tomuto došlo a kdo za to může. Dodnes jsme se nedozvěděli od vlády, kdo za to může a kde jsou ty systémové chyby. Pan premiér Sobotka tady minule říkal, že se připravuje nová legislativa. Ale jak mohou připravovat novou legislativu, když nemají pojmenované systémové chyby a systémová selhání? Tomu nerozumím. Takto to nefunguje. Nebo to bude zase pokus – omyl? Takže to je první otázka. Jak může být připravována nová legislativa, když dodnes nevíme, kdo za to může, kdo selhal a kde stávající systém selhal.

A já ty otázky upřesním, aby bylo vidět, že skutečně ty informace jsou různého typu a protirečí si. Pan ministr Stropnický nám po těch výbuších řekl, že státní instituce vůbec nevěděly, jaké je množství munice na místě skladováno, respektive bylo to tady řečeno a tyto údaje od soukromých firem se teprve poptávaly. Na druhou stranu – a zároveň pan ministr uvedl, že teprve budou tlačit na soukromé firmy – cituji: aby dodaly seznam, co ve skladech mají. Takže ministr obrany říká, že tyto informace stát nemá, vůbec neví, jaké množství munice je na místě skladováno, což samo o sobě je pozoruhodné, a pan ministr uvedl, že teprve budou tlačit na soukromé firmy, aby informace dodaly.

Zároveň však jinde ve stejném čase pan ministr Chovanec uvádí, že firmy okamžitě dodaly seznam toho, co ve skladech mají, ale dle jeho údajů to byl jen údaj na papíře, dle jeho vlastních slov, a co je pravda, že skutečnost se bude teprve zjišťovat. To znamená, je v tom zmatek. Jeden z ministrů říká, že informace nejsou a že je potřeba je poptat, jaká munice je vlastně ve skladech, a druhá informace od pana ministra Chovance je, že firmy okamžitě dodaly seznam toho, co mají, ale je potřeba skutečnost zjistit.

Tak jako tak to znamená, že stát neví. Takže informace buď má, nebo nemá, tak tady už ten rozpor je, takže zmatek je tak jako tak, ale to nespádám na vládu, protože ta je relativně u toho krátce. Zmatek je tady ještě z dřívějšíka. Ale otázkou je, proč se o tom zmatku nevědělo, a o tom, řekl bych, chce se mi říct bordelu tedy doslova, ústy občanů, kteří mě kontaktovali z Vrbětice-Vlachovic, ti jsou rozhořčení, ale tak jako tak zmatek je. Ale teď nechápu, proč se teprve skutečnost bude zjišťovat, tzn., že vlastně ty informace v podstatě nejsou.

Další otázka, a já se snažím dopídit toho systémového pochybení, protože premiér ani vláda to není schopna říct, kdo vlastně pochybil, ani skoro po dvou měsících. Pan hejtman Mišák nám tady říká veřejně, že v plotě byly díry, značné množství dokonce, kterými procházela např. zvěř, nebo i třeba lidé. To znamená, v muničním skladu, kde je 15 tisíc tun munice, tak jsou tam díry, kde prochází zvěř.

Na druhou stranu, já jsem si vyžádal písemné informace na Ministerstvu obrany a vyžádal jsem si soupis kontrol, které byly provedeny ohledně oplocení. A mimochodem mi bylo řečeno, že Úřad státního odborného dozoru provedl naposledy kontrolu 15. 5. 2014, a to zejména zabezpečení vnějšího oplocení. Neshledal prý

zjevné závady. Poslední opravy plotu, zřejmě někým jiným, protože jeden orgán neshledal závady, druhý asi ano, protože mám tady poznamenáno, že opravy plotu byly provedeny v květnu 2014. To znamená, jeden neshledal závady, druhý je shledal a opravil, ale třetí, konkrétně hejtman, říká, že díry jsou tam pořád. Ve skladu, kde měla volný přístup nejenom zvěř, a u nás na Zlínsku je to většinou srnčí nebo něco většího, takže tím proleze zajisté i člověk, ale prostě tak jako tak je v tom opět zmatek, nikdo neví, zdali jsou tam díry, nebo ne, ale fakta zůstávají. Že plotem někdo mohl bez problémů prolézt, i nějaký člověk. Takže se hlídá v ČR 15 tisíc tun munice. A někdo nemá pravdu. Buď hejtman si vymýšlí, nebo jsou zfalšované kontroly. A oni lžou. Řekli, že tam je opravený plot, že není problém, a on nebyl. Někdo nemá pravdu. Hejtman nebo ty kontrolní orgány. Takže kdo? Dozvíme se konečně, kdo lže, nebo kdo podvádí? Proč to není nějakým způsobem kontrolováno?

Další záležitost, kterou tady mám. Pan hejtman Mišák uvedl, že je potřeba nejprve stanovit pravidla odvozu a logistika odvozu. Proč o tom mluvíme? Protože pan premiér nám tady naposledy, když jsme žádali zařadit tento bod, to je tady pár týdnů zpátky, tak nám řekl, nebo minulý týden dokonce, tak nám řekl, že ty soukromé firmy, kde se to stalo, ony budou zajišťovat odvoz té munice. Takže mě logicky zajímalo, protože jsem znejistělý, tak když tyto soukromé firmy už hlídaly municí tímto stylem, nebo někdo ji hlídal, že to tam takto bouchá, tak jsem si říkal, takže oni to budou zase ještě někam odvážet po celé ČR, např. do Květné u Poličky? Po veřejných komunikacích? Mezi obydlími občanů? Tak jsem se zeptal, jaká jsou vlastně pravidla v ČR pro převoz munice. A bylo mi písemně odpovězeno, že Armáda ČR stanovená pravidla má. Nebudu je číst. Policie ČR má rovněž vlastní vnitřní předpisy. V pořádku. A co se týče odvozu munice soukromými prostředky, cituji tu jednu větu, víc jich není a pochopil jsem proč. To podléhá jiným pravidlům, zejména povinnosti nahlásit je příslušným orgánům Policie ČR. Ty podmínky. Soukromé firmy hlásí své podmínky policii, jak budou převážet municí. No to je přímo skandál! Zřejmě mi z toho vyplývá, mám tady písemně odpověď z Ministerstva obrany, že soukromé firmy si snad určují svoje podmínky. Nebo je nikdo neví? Anebo jak to vlastně je? Já jsem se ptal, jaké jsou podmínky pro převoz munice soukromými firmami v ČR jako takové. K tomu mám, že je povinnost nahlásit to policii. Jaká jsou vlastně pravidla? Jaká jsou vlastně pravidla pro převoz munice soukromými firmami?

Dále jsem se ptal, jak často se vlastně kontrolovaly muniční sklady, protože přece 15 tisíc tun munice, to je obrovské množství. Zjistil jsem, že sklady byly kontrolovány v podstatě např. báňským úřadem, protože kontrolu uskladnění průmyslových výbušnin má na starosti báňský úřad. A on je kontroluje jenom jednou za dva roky. Jedna kontrola byla 2011, druhá 2013. A já se ptám a znova se snažím dopít, protože bohužel jsem tu odpověď tady téměř za dva měsíce nedostal, jenom opakují, kde je to systémové selhání. Kontroly se dělají, když je v Čechách uskladněno 15 tisíc tun munice jednou za dva roky, mi z toho vyplývá. Je to ale dostatečné, zvláště když těch skladů v ČR máme dalších třicet přibližně? Nemají být ty kontroly tedy častější?

Dávám takové návodné otázky, abychom se k tomu nějakým způsobem dobrali. A dokonce tady mám napsáno, když jsem se ptal, zdali Policie ČR nějakým způsobem kontroluje, tak že o kontrole Policie ČR na uskladnění munice nebyl dohledán záznam a z toho usuzujeme, že neproběhla.

Tak to už je opravdu, myslím, že další otázka, a je tedy potřeba – neříkám, že neproběhla. Proběhla. Možná tady neprobíhá vzájemná výměna informací, ale už to je samo o sobě systémové pochybení, když příslušné orgány nevědí vzájemně, nebo není informační systém ohledně takto závažných věcí jako uskladnění munice, není tak provázán, že není vzájemně informace o tom, kdo jakou dělá kontrolu, takže je to četnost kontrol, vzájemná výměna informací.

Občané Vlachovic-Vrbetic se nás ptají, minimálně nás z Úsvitu, protože se tam pohybuje, i uplynulý víkend tam byli dva naši poslanci, Karel Fiedler, Jarda Holík, a snažili se tam získávat informace a nějakým způsobem tam pracovat, tak se ptají, kdy se reálně dozvědí, jaké nebezpečí jim hrozilo, nebo spíše stále hrozí. Tak to se asi nedozvědí, jak jsem tak pochopil, protože konkrétní údaje o množství a druzích uloženého materiálu nelze zveřejnit, neboť by se jednalo o bezpečnostní riziko státu. Chápu. Ale jenom apeluji prosím na vládu, aby alespoň co nejvíc informací podala, protože ti lidé jsou opravdu velice psychicky vyčerpaní a je to velice, ta situace je vážná. A prosím, aby těch informací bylo co nejvíce.

Snažím se, znova opakuji, pojmenovat, kde můžou být ta systémová pochybení, aby se to příště nestalo, abychom na základě toho tu legislativu eventuálně upravovali.

Hasičská jednotka. Člověk by čekal, že v místě, kde je 15 tisíc tun munice, bude hasičská jednotka. Ona tam nebyla. Ona tam nebyla zřízena, a já jsem se tedy logicky ptal, proč tam nebyla zřízena hasičská jednotka podle stávajících předpisů v České republice, a znovu, jestli to také není systémové pochybení, jedno z mnoha, v legislativě, která bychom měli upravit a o nichž lze diskutovat. Jestli k tomu vznikne nějaká komise, tak my se jí rádi zúčastníme, pakliže budeme skutečně přizváni. Naopak jsem slyšel interně, že pan premiér nechtěl, aby se třeba uplynulý víkend zúčastnili poslanci jiných stran. To mě trochu zarazilo. My bychom se rádi zúčastnili, protože i my máme odpovědnost vůči voličům. Ale pane premiére, vy jste prý říkal, že si nepřejete účast poslanců jiných stran. Říkal jste to jednomu našemu poslanci přímo do očí tady před vchodem do sálu. Takže se omlouvám, ale to jsem tedy vůbec už nepochopil. Protože i my jsme zvoleni, minimálně za Zlínský kraj, nebo máme tam odpovědnost vůči občanům.

Jinak co se týče té hasičské jednotky, tak jsem se ptal, proč tam nebyla. A představte si, že to bylo posuzováno, zdali tam má být, nebo nemá být. A došlo se k závěru v rámci posuzování, posuzování požárního nebezpečí, že prý to nebezpečí je velmi nízké. Takže nějaký orgán došel k posouzení, že když to posuzovali, že bylo velmi nízké. A já se ptám, co je to v České republice za předpisy, že muniční sklad s 15 tisíci tunami munice je označen, že je tam velmi nízké požární nebezpečí.

A teď vidíme, jaký je výsledek, že to nebezpečí velmi nízké není, naopak je extrémně vysoké. To znamená, znova říkám, není tady taky další problém, který musíme samozřejmě společně upravit? A celou záležitost dokresluje už jen to, že když úvodní požární jednotka po výbuchu vjížděla do toho areálu, tak areál, vlastně ty objekty mají takzvané operativní karty jednotlivých objektů, kde jsou technické parametry, aby věděli, kde zasáhnout, kam jet, aby třeba, já nevím, nějaká zřejmě elektroinstalace a podobně. Oni ty operativní karty v ruce neměli. Ty jim byly předány až následně. To znamená, to už je jak v Kocourkově. Tady je sklad 15 tisíc tun munice, vjede tam hasičská jednotka zvenčí, zřejmě ze Slavičína, kde jsou profesionální hasiči, já to tam znám, samozřejmě na té hasičárně jsem byl opakovaně, a vjedou tam, je to vyhodnoceno jako nízké riziko, vjedou zvenčí a teď nevědí, kam mají jet a kde mají zasahovat, protože jim nejsou předány ty operační karty. Nebo operativní karty, omlouvám se. Takže takhle funguje systém v České republice? To je přece šílené, vážení přátelé.

Dále bych rád zmínil další záležitost, že pan ministr Chovanec v minulosti uvedl – a zase to bereme věcně, není to nic, že bych na někoho útočil, to v žádném případě. Tohle to je spíš otázka jiná. Pane ministře, vy jste říkal, že byla chyba, že byl zprivatizován i bezpečnostní prostor. Evidentně to tak vypadá. Není to samozřejmě vaše chyba, to říkám předem. Ale jenom bych se chtěl zeptat věcně, co tedy plánujete jako vláda v tomto ohledu, jestli bude vyhodnoceno, že bude nějaká deprivatizace nebo že by se o to znova staral stát nebo... Jenom mě to zajímá. A taky se to týká systémového řešení, co teď tedy dál s tím, aby se tyto věci samozřejmě neopakovaly.

Jinak tady mám zase další písemnou informaci, a už jdu k závěru, že Policie České republiky měla disponovat informacemi o místě uložení, jakož i dalšími informacemi o bezpečnosti materiálu skladovaného ve zdejších muničních skladech. Ale tak tomu už vůbec nerozumím, protože na jednu stranu jeden státní orgán tvrdí, já tady mám výcuc různých informací, co jsem písemně obdržel, písemně (s důrazem) od státních orgánů. Jeden tvrdí, že policie měla disponovat. Druhý, pan ministr Stropnický, tvrdí, že státní instituce nevěděly a že teprve budou tlačit na soukromé firmy. Teprve (s důrazem), říkám, budou tlačit na soukromé firmy, aby dodaly seznam. Tak teď nevím tedy. A pan ministr (řečník se otáčí na ministra Chovance) naopak v té době uvedl, že firmy dodaly seznam okamžitě. Tak jako tak seznam nebyl. A tak jako tak se neví, ale policie zřejmě disponovat měla.

To je totální chaos, vážení přátelé! Totální chaos ohledně uskladňování munice v České republice. To je totální, promiňte, ale bordel už opravdu!

Závěrem bych chtěl říct, ale problém je, že vedle toho bydlí občané na desítkách míst v České republice. A přeci není možné tohle to tolerovat. Proto znova prosím vládu – jak jste si všimli, vůbec neútočím na vládu, vůbec na ni neútočím, jenom pojmenovávám problémy a chci, aby se rychle nastavilo systémové řešení, aby se to už nikdy neopakovalo. Jinak kvituji to, že tam jsou vojáci, že je to ohraničeno, že probíhají různá opatření. To je samozřejmě v pořádku.

Závěrem bych chtěl říct, to tady padlo, ani jsem neměl v plánu o tom hovořit, protože mi to ani za to nestojí v této souvislosti, ale to, že tady není hejtmán Mišák, to

je absolutní opovržení a selhání, to je úplně neuvěřitelné, protože já pana hejtmana Mišáka znám, vždycky má plná ústa toho, jak se co má dělat a jak on všechno dělá správně, byl to můj soupeř v senátních volbách, a tady se mohl ukázat, jak mu záleží na občanech. Celá Poslanecká sněmovna tady má mimořádnou schůzi k této mimořádné věci, a on tady prostě není! Je to úplně děsné! Je to jenom symbolická tečka za tím, co tady říkám. Totální opovržení státní správy. A je mi jedno, jestli je to hejtman za ČSSD, anebo někdo jiný. Občané neřeší, kdo je za jakou stranu. Oni potřebují pomoc, informace, a hlavně aby se to nestalo, aby mohli normálně spokojeně žít. Takže je úplně jedno, za koho ten hejtman je, to říkám já za sebe. Ale to je tedy skutečně opovržení nejvyššího kalibru, že tady není!

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Okamurovi. Nyní tu mám hodně faktických poznámek: nejprve pan poslanec Benešik, pak paní poslankyně Lorencová, pak pan poslanec Koskuba, Klučka, Hájek, Schwarz. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Ondřej Benešik: Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, dámy a pánové, budu velmi stručný, protože my ve Zlínském kraji a ze Zlínského kraje jsme zvyklí mluvit krátce.

Chtěl bych se jenom trochu snížit o level níž, protože všichni chceme vyšetřovat, upčávat systémové díry, což je v pořádku. Ale lidé ve Vrbčticích a okolí, v dalších obcích, žijí v obrovské nejistotě, protože některé informace, které proběhly médii, oni mají zejména tedy informace z médií, jsou velmi nepřesné a někdy mají dojem, že vidí úplně něco jiného, než to, co se jim servíruje například z médií. Proto i oni mně poslali jako regionálnímu zástupci Parlamentu České republiky několik dotazů, které mají prostředřední souvislost se situací momentálně (s důrazem), a ne se systémovým řešením, ke kterému bezpochyby poté, co se tam stalo, dojde. Čili já bych s dovolením některé otázky přečetl.

Kdo kontroloval, co je v jednotlivých skladech uloženo a zda odpovídá realita, alespoň ta předpokládaná, doloženým seznamům? Kdy a kým byla provedena poslední kontrola? Byla v některém ze skladů, které explodovaly, popřípadě které již byly zkontrolovány, překročena obložnost? Jsou objekty v tomto areálu dimenzované na skladování dělostřeleckých granátů a leteckých pum?

A celá řada otázek se týká právě Bochemie. Jestli je vůbec možné v dané situaci, aby takový podnik fungoval ve skladu s municí. Taktéž jsou velmi zmateni z toho, co bylo dřív, jestli tam začal fungovat sklad munice, anebo tam začala fungovat Bochemie. Myslím fungovat, ne kdy byla podepsána smlouva. Jestli se tam nejdříve upravovalo raketové palivo, anebo jestli tam nejdříve byly uskladněny bomby.

To jsou jenom některé konkrétní dotazy, které pokud se vysvětlí, tak budou lidé rozhodně klidnější (upozornění na čas), zřejmě budou více vědět, na čem jsou. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Benešíkovi. Nyní s faktickou poznámkou paní poslankyně Lorencová, po ní pan poslanec Koskuba, po něm pan poslanec Klučka a další. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Lorencová: Opět se budu snažit být stručná.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, jde mi o to jenom doplnit, o čem jsem tady hovořila před chvílí, čili rozšířit o otázku. Možná je to postižení mou bývalou profesí, kdy jsem se snažila každou věc, na kterou jsem přišla, si nejméně dvakrát, nejlépe pětkrát ověřit, zda se zakládá na pravdě.

Doputovala totiž ke mně informace, že firma Bochemie, a. s. je ve skutečnosti naprosto anonymní firma se sídlem v Holandsku v Amsterdamu a tato firma je údajně naším státem od roku 2008 štědře dotovaná, neboť do ní doputovalo nejméně 110 milionů korun podle informací, které bych, jak říkám, ráda slyšela, zda jsou pravdivé. Pokud je to pravda, tak bych ráda věděla, na základě čeho má tato firma dostávat dotace, kdy a přesně v jakém období tam do té firmy ty dotace doputovaly.

A poslední otázka, zda je součástí přejímací dokumentace, zda je součástí nájemních smluv také konstatování, že ty objekty ve chvíli, kdy si je firmy, nejenom ta jedna, o které jsem se zmínila, ale firmy pronajímaly, zda byly ty objekty opravdu prázdné. Pokud ano, musí to být součástí dokumentace, musí to být součástí nájemních smluv. A já bych ráda věděla, zda to opravdu v nájemních smlouvách je konstatováno. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Koskuba, po něm pan poslanec Klučka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Koskuba: Pane místopředsedo, dámy a pánové, děkuji za slovo. Jsem zde opakovaně a je vidět, že můj apel na začátku této mimořádné schůze se nechytil.

Neberu nikomu z vás, dámy a pánové, právo na to se tady k tomu vyjadřovat. Ale neurazte se, skutečně čas pokročil. To není o lenosti poslanců, i když jsme tu tento týden projednávali, jak jiní v adventní čas musí rozjímat. Máte na to bezpochyby právo, že se tady tomu věnujeme.

Zpochybnil někdo z vás, že to, co se stalo, není v pořádku? Odpovím si sám – nezpochybnil. Všichni se shodujeme. Slyšeli jsme, že se to šetří, že je to ve výborech. Vláda tady postupně sbírá informace, které nám předává. Prosím vás, dovolte mi otázku: O co nám tedy dnes jde? Mně též je líto lidí, kteří bydlí kolem tohoto objektu, ale mám tady teď klást otázku: A pane ministře, kde jsou ty další a další objekty atd.? Přece jsme snad inteligentní lidé. O problému víme. Nikdo z nás ho nepopřel. Teď to někdo musí dotáhnout.

A pak si dovolím jednu jedinou poznámku, kterou už jsem zde řekl. Je to jako v medicíně. A pak si sakra, od toho jsme parlament, řekneme, co toho bylo příčinou. Já zde řekl svůj názor. Příčinou toho je to, že kdyby to patřilo armádě, tak se o to vůbec nemusíme starat, dámy a pánové! A tady ve foyer říkám další věc. Jestli zprivatizujete další letku gripenů, budete s ní mít určitě větší problémy než s těmi, co patří letectvu České republiky! Ale jde to, podepíšeme smlouvy, budou sloužit. Můžeme mít privátní soudy. Můžeme mít privátní prokuratury. Můžeme mít privátní věznice. Když se na tom dohodneme, všechno půjde. Ale my se tady bavíme o kontrole. Tím nikoho nedeklasuji. No bodejť by tam nebyly problémy (předsedající upozorňuje na čas), když někdo provozuje něco, co by z mého pohledu provozovat neměl.

Omlouvám se, pojďme k meritu věci a k nějakému závěru. Přiznávám, já bych chtěl domů. Děkuji. (Potlesk poslanců sociální demokracie a ANO.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. S další faktickou poznámkou pan poslanec Klučka, po něm pan poslanec Hájek.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji, pane místopředsedo. Umě navážu na svého předřečníka. Já si myslím, že opravdu nastal čas, abychom se blížili k nějakému závěru z tohoto jednání.

Muniční sklady, které jsou u armády, jsou naprosto bezpečné. Pracuje se v nich v režimech, funguje to tak, jak to má fungovat, je tam kontrola, je tam ochrana, je tam hlídková služba, je tam úplně všechno. Toto není muniční sklad armády! Toto byl jiný muniční sklad.

K panu poslanci Okamurovi prostřednictvím předsedajícího. V jednom ho musím opravit. On říkal, že hasičské jednotky dostaly dokumentaci havarijního plánování, ať už vnitřní, nebo vnější, až poté. Nedostaly. Ona totiž žádná nebyla, abychom si rozuměli. Skutečně žádná nebyla. A z médií všichni dobře víme, že v okamžiku, kdy tam začal ten požár, protože výbuch je následkem požáru, v tomto okamžiku byl v daném objektu v pracovním vztahu jeden jediný člověk a to byl hlídač u vratnice. (Předsedající upozorňuje na čas.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan poslanec Hájek. Prosím, pane poslanče. Po něm pan poslanec Schwarz.

Poslanec Josef Hájek: Pane místopředsedo, dámy a pánové, víte, nechtěl jsem vystupovat, ale musím reagovat na slova nebo vystoupení pana poslance Okamury. Já na rozdíl od něj jsem byl 31 roků důlní záchranář, byl jsem vedoucí likvidace havárie a zažil jsem desítky nehod s fatálními následky. Dovedu si pod každou havárií – a já beru, že Vrbětice jsou havárie – vybavit živě veškeré řešení, jak věci probíhají. Totálně jsem nesnášel, totálně jsem nesnášel reakce laiků! A to, co tady pronášel pan Okamura, to byly hospodské řeči, které jsou neskutečně zavádějící!

To znamená, já si myslím, přesto, že tady k té nehodě došlo a došlo určitě k pochybení, tak je to o tom nechat teď všem složkám dostatečný prostor k tomu, aby analyzovaly celou situaci, aby zabezpečily celou situaci. A samozřejmě je tady od toho vláda a ministři, aby přijali jasné řešení, aby se to do budoucnosti neopakovalo, a s tím seznámili naši Sněmovnu a my o tom opatření rozhodli ano – ne.

Já jsem strašně rád, strašně rád, že 14. listopadu, kdy zahynuli mí tři kolegové na mé domovské šachtě Dolu Karviná, kdy zahynuli tři horníci, nešli poslanci Úsvitu řešit a pomáhat nalézt východisko z této nehody! Děkuji. (Potlesk poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Hájkovi. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Schwarz, po něm pan poslanec Fiedler.

Poslanec Bronislav Schwarz: Dobré odpoledne, kolegyně, kolegové. Já bych taky tak trošku na pana Hájka navázal. Já bych požádal nebo poprosil pana ministra (k ministru vnitra). Nechci se ho na nic ptát. Kdyby využil všech svých možností a techniky na to, aby se to místo stalo ne místem činu, aby všechno policie udělala pro to – a já věřím, že udělá, protože tak jak dokladoval ty útvary, tak ty útvary znám, tak aby to místo nebylo místem činu, aby bylo klasickým místem, kam mohou přijít tady toho ministra pyrotechnici (k ministru obrany), vše to v rychlosti prohlédnou a ti pánové tady ať můžou svým lidem říct, že už je to v klidu a že už se nebudou muset stěhovat. To bych chtěl jenom já poprosit pana ministra. To je všechno. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Schwarzovi. S faktickou poznámkou pan poslanec Fiedler, po něm pan poslanec Vondrášek.

Poslanec Karel Fiedler: Budu se snažit být velmi stručný. Debata se opravdu protahuje. Protože předpokládám, že vláda předloží nějaký následný materiál, já bych jen doplnil otázku kolegyně Jany Lorencové. Paní poslankyně Lorencová se ptala na to, zda ty sklady v okamžiku předání byly opravdu prázdné. Ty, kterých se týkají ty nájemní smlouvy. Já bych ten dotaz malinko rozšířil. Jestli ty ostatní sklady, kterých se netýkaly nájemní smlouvy těchto firem, byly taky prázdné, nebo v nich byla nějaká munice.

Trochu bych nesouhlasil s tím, co tady říkal myslím kolega Koskuba. Já pořád říkám, že to vidím ve dvou rovinách. To, co řeší vláda a složky teď, nechme jim klid, ať mohou pokračovat. Ale opravdu jsem přesvědčen o tom, že příčiny, které vedly k tomuto stavu, které sahají do doby, která je mnohem déle předtím, ne tohoto roku, ne ta aktuální, tak tam si myslím, že bychom na ty otázky mohli najít odpověď už hned. Ale příkláním se k názoru – dívám se, že už jsou přihlášení další do rozpravy, i někde moje jméno tam je na konci, není tam vidět – abychom přikročili k nějakému závěru a aby tato schůze měla nějaký konkrétní výstup.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Fiedlerovi. Nyní pan poslanec Vondrášek, zatím s poslední faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Josef Vondrášek: Děkuji, pane předsedající. Vážená vládo, vážení kolegové, máme tady dva starosty, mé kolegy. Ti koukají, jak jsme chytří. Já myslel, že v současné situaci, kdy není nic vyšetřeno, nic nevíme, tak jediným hlavním výstupem bude, jak jim pomůžeme, jak pomůžeme obcím, jak pomůžeme lidem za to, jak tam trpěli, ať to zavínil kdokoli. A to si myslím, že měl být jediný úkol z tohoto sezení pro vládu. A pak můžeme pokračovat. Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Vondráškoví. Nyní s přednostním právem pan ministr Stropnický. Po něm s dovolením pan náměstek hejtmana Zlínského kraje. (Poslankyně Bebarová-Rujbrová mimo mikrofon rozčileně: Proč? Já jsem první přihlášená do rozpravy!)

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Děkuji, pane předsedající. Já jsem, vážené kolegyně a kolegové, rozhodně nechtěl svým putováním k mikrofonu někoho otrávit, ale těch dotazů zaznělo tolik, že by si někteří právem mohli myslet, že se odpovědi vyhýbám. Já se je pokusím, dovolte mi, seřadit podle určitého pořadí významu nebo důležitosti.

Smlouvy. Smlouvy má policie, protože ta je teď nejvíc potřebuje k posuzování při vyšetřování.

Co se týče povinností. Povinnosti byly, řekněme, rozděleny. Co se týče Vojenského technického ústavu, tak ten měl zabezpečovat věci jako elektroinstalace, hromosvody a údržba té ochrany, tzn. oplocení.

Tady je potřeba zdůraznit jednu věc, která se také neustále v médiích zaměňuje, a potom to vytváří řetěz nedorozumění. Vojenský muniční sklad má úplně jiný režim než civilní muniční sklad. Základ rozdílu, a tím bych rád i odpověděl částečně na evergreen téma plot, je, že vojenský muniční sklad je zabezpečen po celém perimetru. Tam je ta podstata zabezpečení – plot, čidla, kamery a tak dále a uvnitř objektu už jsou jednotlivé budovy bez nějakého dalšího oplocení. U civilního je to přesně naopak, perimetr je chráněn jenom základním plotem a jednotlivé sklady jsou k tíži těm, kteří skladují, jsou vybaveny oplocením, čidla a tak dále. Vojenský technický ústav má povinnost kontrolovat stav oplocení.

K vnějšímu plotu. Skutečně máme revizi. Nemohu posuzovat, jestli revize proběhla regulérně, nebo neregulérně. Spíš bych se přimlouval za to, že regulérně, protože tam byl žiletkový plot a potom VTÚ dostával stížnosti od některých občanů, že plot je příliš neprostupný, že se tam pak špatně chodí na houby. Já to nechci bagatelizovat, ale různých zaručených informací je strašná spousta a jako vždycky, když vypukne malér, tak se samozřejmě ukazuje na toho, kdo stojí vedle, že ten to všechno spískal.

Zajímavé ale na smlouvách třeba je, že v případě firmy EXCALIBUR si dohodla s VTÚ vzhledem k tomu, že tam bylo poměrně hodně zainvestováno ze strany té firmy, že pozemky pod budovami jsou ve vlastnictví této firmy. To je pro mě trochu zvláštní okolnost, ale budiž.

Co se týče pojistek, municí ze všech dohledatelných zdrojů, co jsme teď zjišťovali, u nás nelze pojistit. VTÚ, čili celý areál byl a je pojištěn na 50 mil. na ale v podstatě běžnou škodu, samozřejmě ne škodu tohoto rozsahu.

Co se týče ceny, je takzvaně v čase a místě obvyklá. Já se nemohu ubránit dojmu, že 400 korun za metr ročně je hodně kamarádská cena.

Tolik ke smlouvám. Říkám znovu, má je policie.

Odškodnění. Všechny oprávněné nároky budou samozřejmě realizovány, proto je tam také i ten styčný důstojník v hodnosti generála a samozřejmě jakési administrativní zázemí. Co se týče firem, tak to záleží na vyšetřování, protože těch verzí je mnoho. A tak jak by neměla být postižena firma, která se ničím neprovinila, ani hmotně, tak by už vůbec z toho neměla profitovat třeba firma, u které policejní vyšetřování prokáže, že se provinila.

Znovuzprovoznění Květné. Částka vím, že někde zazněla, až 100 mil. korun. Teď to znovuzprovoznění, tak jak jsme ho připravili, jak ho realizujeme, se pohybuje do 20 mil. korun.

Moc bych prosil, abychom měli nějaké síto, nějaký filtr na takové zprávy, jestli tam chodili brigádníci, jestli se tam pohybovali cizinci. Pokud majitel skladu měl klienta, zapsali se na vratnici a šli mu ukázat to, řekněme tomu zboží, tak se mi na tom nezdá nic tak hrozného. Zdá se mi daleko horší, pokud tam občas byla nějaká honitba. Abychom zase nedémonizovali obchod s municí, protože pokud probíhá jaksi legálně, tak si pišme, že kdybychom ho tady nějak centrálně zakázali, tak to budou dělat všichni kolem nás v daleko větší míře. To si myslím, že bychom tomu asi úplně neprospěli.

Muničák. Přes všechno nepohodlí občanů a přes všechn malér, co se stal, muničák jako takový zafungoval velice dobře, jak je zkonstruován, jak je postaven, jak jsou udělány valy a zalesnění. To prostě v obou případech pohltilo opravdu gros výbuchu. Kdyby to bylo postaveno fušersky, tak by ten malér byl daleko větší. To neříkám proto, že bych minimalizoval situaci, ale abychom třeba někdy někteří nebyli tak emotivní.

Musím říct jednu věc a nechci zabřednout do nějakých polemik, ale já jsem první kontakt opravdu obdržel 26. 10. Nemohu si pomoci – 26. 10. mi zavolal pan hejtmán a po telefonu žádal nasazení armády. Tak jsme se pak nějak dohodli, že to musí být trochu jinak.

Co se týče budoucnosti, byla tady zmíněna ona Květná. Jsem přesvědčený a věřím, že se to podaří i na úrovni vlády. Myslím, že víc lidí je tomu nakloněno. Nechci mluvit za pana premiéra, ale domnívám se, že i on to vnímá. Květná si myslím, že by měl být jakýsi emergentní, havarijní, záložní sklad pro všechny

mimořádné události, ať už je to munice, což se, věřím, nebude hned tak opakovat, nebo je to zboží zabavené celníky, nebo jakýkoliv materiál, který je vyšetřován. Myslím si, že peníze, které se na to utratí, za to stojí a že by to měla být součást integrovaného záchranného systému.

Prosím, abychom velmi pečlivě používali číslo 15 tisíc tun, není to úplně zřejmé, dokonce je podstatně pravděpodobnější, že to je zhruba polovina. Tady to číslo dneska zaznělo opravdu mnohokrát. Prosím, jak jsem už řekl na začátku, někdy před dvěma nebo třemi hodinami, nechme policii vyšetřovat.

Co se týče převozu, na převoz munice jsou jasná pravidla a myslím, že musela být dodržována, protože firmy také mají zájem na tom, aby obchod dělaly, takže si nemyslím, že nerespektovaly, že to deset dnů předem musí hlásit krajskému policejnímu ředitelství, kde se vytyčí trasa a kde se definuje i čas, ve kterém to probíhá.

Informace. Často se tady mluví o tom, jak jsou, jak nejsou. Nejhorší informace jsou čtvrtpravdy a polopravdy a neověřené informace. Ty plují mediálním prostorem jako balony, přitahují na sebe pozornost a málokdo, bohužel, málokdo ty informace ověřuje a může tím vyvolávat skutečně paniku, nebo dokonce i onu často zmiňovanou poplašnou zprávu třeba o pyrotechnicích. Právni zástupce nejmenované zainteresované firmy, přečetl jsem si, že tvrdil, že kdyby tam vzlítlo těch pyrotechniků hodně hned z kraje, bylo vyřešeno. No nebylo. Opravdu nebylo. Já nevím, jestli pan doktor je odborník jako pyrotechnik, já se za něj nevydávám. Ale ze všech dostupných zdrojů a od lidí, kteří tohle dělají v Afghánistánu, vím, že by to prostě nefungovalo, že bychom ty lidi v podstatě poslali když ne na smrt, tak na velmi těžká zranění.

Ještě jeden příklad si dovolím. V nejmenovaném seriózním deníku vyšla dnes nebo včera reportáž a u toho byla fotka takového baráku, do kterého si normálně lidi dávají kolečko na chalupě nebo vidle, a pod tím byl sugestivní článek o tom výbuchu. Samozřejmě že to okamžitě evokuje toto: aha, tak takhle vypadá sklad. Ale to nebyl prosím sklad. Jenom to byla budova, přes tu ještě šly pásy. Takže každý si mohl říct: to snad není pravda, tam nejsou tabulky v oknech, jsou tam vypadlé dřevěné dveře. Takhle se s informacemi bohužel pracuje. Takže prosím dělme to deseti. Ověřujme si je, protože my bychom měli ty lidi uklidnit, ale ne uklidnit nějakým cukrkandlem, ale ověřenou reálnou informací.

Už vás dál nechci zdržovat. Ale tohle považuji skoro za zásadní věc. Ještě poslední příklad. Okamžitě se dozvíme třeba z ČT24, že nastaly v prostoru další výbuchy, okamžitě se to publikuje, aby se zaplnil a zvýraznil vysílací čas, ale nikdo si nedá aspoň pár minut práce, aby zjistil, jestli to jsou řízené, nebo neřízené výbuchy. A to je přece zcela zásadní.

Stejně tak jako sugestivní návrhy některých nedělních kladečů otázek, kteří vyzývají k mé rezignaci. Pane Moravec, to je humor. Protože to je úplně stejné, jako kdybych já sugestivně navrhoval panu ministru Chovancovi, že mu bouchla pošta a

že by z toho měl vyvodit nějaké personální důsledky. To jsou prosím absurdní věci. A chápu, že někteří novináři vyžadují krev, ale neměli by to přehánět. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Kováčik. Po něm s faktickou poznámkou pan poslanec Šarapatka a já pak doufám, že dáme slovo i hostovi ze Zlínského kraje. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, pane předsedající. Paní a pánové, já bych poprosil všechny, kdo se předhánějí v tzv. faktických poznámkách, aby si, než vylezou, přečetli jednací řád! V okamžiku, kdy v tzv. faktické poznámce začnu uplatňovat věcné stanovisko, je povinností předsedajícího odebrat mi slovo, a ne pustit kvazidebatu, která vlastně jako debata ani nezačala s výjimkou dvou přednostních práv předsedů či zastupujících předsedů klubů či stran. Jinak jsme žádnou debatu nezačali! První přihlášená Zuzka Bebarová-Rujbrová, předsedkyně petičního výboru, ještě nedostala slovo. Ještě nikdo neměl šanci podle jednacího řádu tady vůbec nic navrhnout! Vůbec žádné věcné stanovisko sdělit. Potom nechápu, k čemu reagují ministři, k čemu bude reagovat pan náměstek hejtmana, když ani jeden z řádně přihlášených poslanců neměl šanci podle jednacího řádu tady cokoliv sdělit. Mám třeba připravený návrh usnesení. Neměl jsem zatím šanci. Chovám se slušně, nehlásím se k faktickým a neporušuji jednací řád, i když to mám jenom na dvě minuty. Chápete, dostali jsme se úplně mimo.

A mám chuť, pane předsedající, skoro, ale protože vidím, že nemá kdo vás zastoupit, navrhnout vaše odvolání z řízení schůze.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: To mně strašně ulevíte, pane kolego.

Poslanec Pavel Kováčik: Já vím. Takže kolegyně a kolegové, prosím, jestli chceme tu schůzi navést zpátky do nějakých základních mantinelů a břehů, tak se zkusme vrátit k pravidlům. Však ten průšvih, který tam je, prý je také jenom proto, že se nedodržívala nějaká pravidla. Tak se zkusme i my vrátit k pravidlům, která tady běží, mají běžet, a možná nám ta schůze doběží normálně. Nechť dostanou slovo ti, kteří jsou řádně přihlášení, a potom teprve, ať reagují ministři a případně náměstek hejtmana. Děkuji. (Potlesk z lavic KSČM.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji za tuto faktickou poznámku. S faktickou poznámkou pan poslanec Šarapatka.

Poslanec Milan Šarapatka: Děkuji, vážený pane předsedající. Vážené dámy a pánové, tady za celé odpovědné padla spousta řečí, jak za to nikdo nemůže vlastně. Jak za to vláda nemůže. Jak dlouho tady ta vláda je? Týden? Dva? To snad není možné! Přitom se tady dovidáme, že se tam chodí na houby a střilet jeleny!

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pane poslanče, připojuji se k tomu, co říkal pan poslanec Kováčik. Pojďme opravdu, je to faktická poznámka, nebo váš příspěvek do debaty?

Poslanec Milan Šarapatka: Faktická poznámka je, že možná se bude řešit trestní odpovědnost nebo věcná odpovědnost. Ale myslím si, že politická odpovědnost je zcela jasná a měla by se z toho vyvodit. Děkuju vám.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pokud bude souhlasit paní poslankyně Bebarová-Rujbrová, tak si dovoluji dát teď slovo hostovi, panu náměstkovi hejtmana Zlínského kraje. Prosím, pane náměstku, máte slovo.

Náměstek hejtmana Zlínského kraje Jaroslav Drozd: Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, vážené poslankyně, vážení poslanci, já bych vedle toho, že trošku chci přiblížit chronologii toho, co Zlínský kraj, hejtmán, bezpečnostní rada a orgány integrovaného záchranného systému konaly, i opřel některé věci o ta fakta. Protože i tady zatím v diskusi padaly citace z hlediska krizového zákona a jiných věcí, a dokonce se zaměřovaly stavy nouze se stavy nebezpečí, paragrafy ze zákona o integrovaném záchranném systému a paragrafy ze zákona o krizovém řízení. Všechno má svoje náležitosti. A protože jsme v právním státě, tak nezbyvá než abychom vycházeli z těchto faktů.

Dne 16. 10. došlo k požáru a výbuchu budovy číslo 16. Na místě v rámci krizového řízení byla prováděna koordinace a předání velitele zásahu Hasičského záchranného sboru veliteli zásahu policie právě podle té příčiny a toho důsledku. Bylo provedeno vyrozumění a varování okolních obcí, standardně, velitel zásahu rozhodl, že bude situace řešena v režimu zákona č. 239/2000 Sb., o integrovaném záchranném systému. Informován byl ředitel krajského vojenského velitelství s žádostí, aby situaci nahlásil na Ministerstvo obrany, protože se jedná o objekt v majetku státu v působnosti Ministerstva obrany.

Od 17. 10. do 22. 10. byly prováděny pyrotechnické práce pod velením Policie České republiky a zkoušky z hlediska hygieny, zda nedochází k úniku nebezpečných látek.

Dne 22. 10. v rámci prohlídek budov byla nařízena preventivní evakuace z důvodu kontroly skladu v okrajových částech objektu.

Dne 23. 10. byla provedena preventivní evakuace obcí Lipová, Vlachovice za řízení Zlínského kraje, starostů obcí s rozšířenou působností a starostů obcí.

Dne 24. 10. preventivní evakuace obcí Vlachovice, Bohuslavice, opět za řízení uvedených orgánů.

Dne 24. 10. odešla písemná žádost ministroví obrany, aby se této mimořádné události věnovalo Ministerstvo obrany, a byl informován předseda vlády.

Dne 27. 10. po kontrole skladu na žádost policie o svolání bezpečnostní rady kraje proběhlo zasedání bezpečnostní rady rozšířené o starosty z obcí s rozšířenou působností. Přímo z jednání na základě bezpečnostní zprávy policie byl seznámen se situací telefonicky i předseda vlády.

Dne 30. 10. bylo jednání ministra obrany a ministra vnitra ve Vlachovicích a rozhodnuto o odvozu veškeré munice dle možností a pyrotechnické situace.

Dne 3. 11. pak projednávala situaci vláda za účasti hejtmána Zlínského kraje.

Dne 6. 11. došlo k převzetí koordinace a likvidačních prací hejtmánem Zlínského kraje v souladu se zákonem 239 o integrovaném záchranném systému a byl zaveden systém pravidelných koordinačních porad, stanovena stálá koordinační skupina.

Dne 8. 11. jednání předsedy vlády, policejního prezidenta a ředitele Generálního ředitelství Hasičského záchranného sboru přímo na místě ve Vlachovicích.

Dne 8. 11. až 3. 12. bylo prováděno pyrotechnické čištění areálu, příprava na odsun munice, koordinace prací na úrovni štábu Generálního ředitelství Hasičského záchranného sboru a Zlínského kraje s termínem zahájení odvozu munice 3. 12.

Dne 3. 12. při připraveném odvozu munice došlo k výbuchu budovy číslo 12. Dne 3. 12. pak zasedala mimořádně Bezpečnostní rada Zlínského kraje, opět rozšířená o starosty obcí s rozšířenou působností.

Ve dnech 4. až 7. 12. docházelo k preventivní evakuaci obcí Vlachovice, Lipová, Haluzice za řízení Zlínského kraje, starostů obcí a starostů obcí s rozšířenou působností.

Dne 5. 12. pak proběhlo mimořádné jednání bezpečnostní rady s ohledem na zjištění dělostřeleckého náboje na dalším objektu a rizika exploze munice v tomto objektu. Toto proběhlo za účasti policejního prezidenta, ředitele pyrotechnické služby a ministra vnitra.

Dne 9. 12. opět zasedá koordinační skupina.

Nyní tedy vedle chronologického stavu věci, jak kdo konal v rámci složek integrovaného záchranného systému, a dále bych chtěl konstatovat, že v souladu se zákonem č. 240, to je ten krizový zákon, při každém vyhlášení stavu nebezpečí musí být vyhlášena krizová opatření, jsou v zákoně uvedena, avšak nelze nařídít pracovní povinnost, neboť činnosti musí vykonávat profesionální pyrotechnici, policisté a další odborníci. Nelze nařídít poskytování věcných prostředků. Jsou používány obrněné transportéry, tanky, speciální technika. Nelze nařídít bezodkladné provádění staveb nebo terénních úprav. Vykonávání péče o mládež. Nelze nařídít přednostní zásobování či náhradní způsob rozhodování o dávkách sociální péče. Nechci citovat celou část, co vyhlášení stavu nebezpečí obsahuje a k čemu slouží. Stav nebezpečí může vyhlásit hejtmán, pokud není možné odvrátit ohrožení činností složek integrovaného záchranného systému.

Výbuch munice v muničním skladu, a zde to padlo několikrát, je tak specifickou mimořádnou událostí, že při jejím řešení v žádném případě není možné použít prostředků a jiných sil než vysoce profesionálních složek IZS. Od počátku nešlo připustit, aby se na řešení této situace podíleli laici či ti, u nichž by mohlo dojít k ohrožení zdraví a života z hlediska neprofesionality či nekompetence. Stejně tak při zdvojkolejnění velení, tak jako podle rozsahu nebezpečí, kdy ze složek IZS buď velitel záchranky, velitel hasičů, nebo velitel policie, bylo jednoznačné, že zde musí jako velitel zásahu rozhodovat policie a s využitím pyrotechniků mapovat další možnosti. Řešení tedy mimořádné události v režimu zákona č. 239/2000 Sb. bylo jediným možným řešením, které tehdy bylo možné učinit.

V závěru mi tedy dovoluji jenom faktograficky s ohledem na další obecně závazné právní předpisy konstatovat toto: Došlo k mimořádné události u státní organizace zřízené Ministerstvem obrany v objektu v majetku státu. Vojenský technický ústav byl zřízen usnesením vlády č. 456 19. června 2012 a má zabezpečovat strategické požadavky státu v oblasti obrany a bezpečnosti ČR. Vojenský technický ústav uzavřel místo realizace tohoto účelu, pro který byl založen, nájemní smlouvy pro skladování munice v inkriminované lokalitě. Kolaudační souhlas s užíváním stavby vydalo Ministerstvo obrany, Úřad státního odborného dozoru Olomouc jako věcně příslušný stavební úřad. V kolaudačním souhlasu s odvoláním na zákon č. 222/1999 Sb., o zajišťování obrany ČR, se uvádí, že jde o objekt důležitý pro obranu státu. Zasahování do těchto kompetencí státu je bohužel nepřijatelné.

Snad jen v závěru odcituji dva zákony, a to č. 229/2013 Sb., o nakládání s bezpečnostním materiálem, a zákon č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu.

Chtěl jsem tedy říct, že určitá improvizace, a já mám pokoru před Poslaneckou sněmovnou jako zákonodárným sborem, ale právě proto výklad zákona by měl být ten, který umožní, abychom našli správná řešení, protože jak pan starosta tady v úvodu poděkoval složkám integrovaného záchranného systému, i my se skláníme před jejich profesionalitou. Přes dva zmařené životy chci říct, že jsme rádi, že nedošlo k ohrožení zdraví a života dalších lidí a že je to alespoň tak, jak je. Ale občané přílehlých obcí čekají na řešení. Oni se cítí ohroženi a v nebezpečí a já čekám, že všechny odpovědné orgány opravdu budou hledat to řešení, které umožní, aby je tohoto strachu zbavily. I proto jsme sem dnes přišli. Ne proto, abychom slyšeli některé polopravdy a kombinace z hlediska interpretace různých protichůdných terminologií ve znění zákona.

Děkuji vám za pozornost a za to, že jsem zde mohl vystoupit. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu náměstkovi hejtmana. Nyní řádně přihlášená poslankyně Bebarová Rujbrová. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Zuzka Bebarová Rujbrová: Pan poslanec Koskuba podpořený panem kolegou Klučkou vyzýval, abychom už ukončili debatu s tím, že nechce nikomu brát právo se vyjádřit, ale že už tady všechno zaznělo.

Kolegyně a kolegové, jsem první přihlášená do rozpravy. Přihlášku jsem podávala před třemi hodinami. Kolega Kováčik má pravdu. Přečtěte si jednací řád a já prosím vedení Sněmovny, aby pro jednotlivé kluby na toto téma uspořádalo školení. Paragraf 60 jednacího řádu nám umožňuje vznášet procedurální návrhy a reagovat na rozpravu, nikoliv přednášet věcná stanoviska. Nevím tedy, na co oba páni ministři reagovali, protože rozprava skutečně začíná mým vystoupením.

Ale já vás uklidním. Já se do těch dvou minut vejdu. Mohla jsem to řešit technickou poznámkou, kdybych to řešila podobně jako vy. Já vám chci jenom říct, že občané dotčených obcí se obrátili na naši Sněmovnu peticí, ve které nejen tedy po nás, ale i po Ministerstvu obrany žádají odvoz veškeré munice a nebezpečného materiálu v areálu bývalých vojenských skladů v katastru obcí Vlachovice a Vrbětice. Je to petice, která byla podána ještě před druhým výbuchem, má 1 259 podpisů a petiční výbor ji bude projednávat 13. ledna od 15 hodin. Předpokládám, že za účasti obou ministrů i starostů dotčených obcí, a i případné zájemce z vašich řad srdečně zvu. Děkuji vám. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Bebarové. S faktickou poznámkou na poslanec Schwarz. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Bronislav Schwarz: Dobrý večer všem. Pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, já jsem poslouchal pana náměstka hejtmána pozorně a děkuji mu za to, co řekl, protože se shoduje s tím, proč si myslím, že jsme tu schůzi udělali. Jsem rád, že tu byl a apeloval úplně stejně na pana ministra, aby využil všech možností k tomu, aby pan ministr co nejdříve uvolnil to místo a vaši lidé vašeho kraje bydleli v klidu.

Já si myslím, že dneska už s tím nic neuděláme. Víím, že asi naštvu kolegy, ale přesto dávám procedurální návrh: pojďme, přerušme tu schůzi, a to z toho důvodu – až někdy do ledna nebo do té doby, než pan ministr bude opravdu z jeho složek znát jasné konkrétní viníky nebo věci, a z toho bych to udělal. Procedurální návrh na přerušení. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: O procedurálním návrhu dám hlasovat bez rozpravy. Přivolám naše kolegy z předsálí. (O slovo se hlásí posl. Kováčik.) Pan předseda Kováčik má pozměňovací návrh k procedurálnímu návrhu.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji. Pozměňovací návrh k právě předloženému procedurálnímu návrhu zní, abychom přerušili projednávání tohoto bodu do termínu, o kterém mluvil pan kolega Schwarz, ale až zazní nejméně pět řádně přihlášených poslanců a poslankyní, tedy jejich projevů.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Máme tady dva návrhy. Nejprve dám hlasovat o protinávru pana poslance Kováčika, který je totožný – chce přerušit do? Prosím, pane poslanče Schwarz, do kdy? (Posl. Schwarz: Do měsíce ledna.) Ne do měsíce. Konkrétní datum prosím. (Do devatenáctého.) Do 19. ledna. Přerušit do 19. ledna. A pan poslanec Kováčik má protinávrh s tím, že až poté, co zazní minimálně pět řádně přihlášených tady v Poslanecké sněmovně.

Je tady žádost o odhlášení, takže vás všechny odhlašuji. Prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Budeme hlasovat nejprve o protinávru pana poslance Kováčika, abychom přerušili do 19. ledna poté, co tady zazní minimálně pět řádně přihlášených.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 4, přihlášeno je 96 poslankyň a poslanců, pro 25, proti 29. Návrh nebyl přijat.

Budeme tedy dále hlasovat o procedurálním návrhu pana poslance Schwarze, abychom dnešní jednání ihned přerušili do 19. ledna příštího roku.

Zahajuji hlasování o návrhu pana poslance Schwarze. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 5, přihlášeno je 96 poslankyň a poslanců, pro 68, proti 5. Návrh byl přijat.

Přerušuji jednání 24. schůze Poslanecké sněmovny do 19. ledna 2015 a končím dnešní jednací den. Přeji vám hezký večer.

(Schůze přerušena v 16.59 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
20. ledna 2015
Přítomno: 174 poslanců

(Schůze pokračovala ve 14.00 hodin.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji přerušenu 24. schůzi Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám. Prosím, abyste zaujali svá místa v jednacím sále. Rovněž vás prosím, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání karty náhradní. Pan poslanec Kalousek hlasuje s náhradní kartou číslo 1. Pan poslanec Schwarz karta číslo 6.

Poprosím o klid.

Ještě než přistoupíme k omluvám, chtěl bych vás všechny požádat, abychom minutou ticha uctili památku obětí teroristických útoků ve Francii a jinde ve světě, zejména v Nigérii a Pákistánu. (Proběhla minuta ticha.) Děkuji.

Slovo má pan předseda klubu TOP 09. Prosím o klid. Prosím o klid, aby pan předseda Kalousek mohl sdělit sněmovně...

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedo. Dámy a pánové, bylo mi ctí spolu s vámi držet minut ticha za oběti islámského terorismu jak v Paříži, tak v Pákistánu. Chtěl bych upozornit, že v Sýrii a v Iráku dnes již více než 100 tisíc životů podlehl stejné zřídlosti. Prosím tedy, abyste pod touto optikou posuzovali naši prosbu, která zazní, abychom se věnovali křesťanským rodinám v Sýrii a v Iráku, neboť je to i náš osud. (Potlesk TOP 09)

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Nyní bych vás informoval o omluvách. O omluvení své neúčasti požádali tito poslanci. Pan poslanec Benešík do 15. hodiny pracovní důvody, pan poslanec Černý zdravotní důvody, pan poslanec Číp zdravotní důvody, paní poslankyně Chalánková zahraniční cesta, paní poslankyně a místopředsedkyně Jermanová od 17. hodiny pracovní důvody, pan poslanec Karamazov osobní důvody, pan poslanec Kádner zdravotní důvody, pan poslanec Opálka zdravotní důvody, pan poslanec Stanjura zdravotní důvody, pan poslanec Tureček osobní důvody, pan poslanec Volčík rodinné důvody, pan poslanec Votava do 17.30 pracovní důvody, pan poslanec Vozdecký zdravotní důvody, paní poslankyně Zelienková zdravotní důvody.

Z členů vlády se omlouvá pan ministr Chovanec, a to z pracovních důvodů.

Dne 12. prosince loňského roku jsme přerušili projednávání jediného bodu programu této schůze, a to do pondělí 19. ledna tohoto roku. Podle § 53 odst. 3 se

schůze Sněmovny nekonají v pondělí, v sobotu a v neděli, pokud se Sněmovna neusnese jinak, což se nestalo. Organizační výbor se na své 26. schůzi dne 8. ledna tohoto roku zabýval termínem pokračování této schůze a doporučil Poslanecké sněmovně, aby přerušena 24. schůze Poslanecké sněmovny pokračovala v úterý 10. února tohoto roku, a to v 19 hodin. Je to usnesení organizačního výboru číslo 131.

Navrhuji tedy, abychom hlasováním rozhodli o tom, zda vyhovíme doporučení organizačního výboru a tuto schůzi přerušíme do 10. února 2015 do 19. hodiny. Zeptám se, zda je zde jiný návrh. (Nikdo se nehlásil.)

Pokud tomu tak není, procedurální rozhodneme v hlasování, které jsem právě zahájil. Je to hlasování číslo 6. Kdo je pro přerušeni této schůze do 10. února do 19 hodin, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Přihlášeno v tomto hlasování je 174 poslankyň a poslanců, pro je 158, proti nikdo. Konstatuji, že návrh byl přijat. Schůze je tedy přerušena do 10. února do 19. hodiny.

Tím jsme se vypořádali s 24. schůzí a budeme pokračovat schůzí 25. Jakmile bude nastaveno technické zařízení, to je dle mých informací pět minut, tedy nejpozději ve 14.11 hodin, bude zahájena 25. schůze. Děkuji.

(Schůze přerušena v 14.06 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
10. února 2015
Přítomno: poslanců

(Schůze pokračovala v 19.13 hodin.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji přerušenu 24. schůzi Poslanecké sněmovny a prosím vás, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami. Náhradní karty a jejich čísla platí tak, jak bylo řečeno na 25. schůzi Poslanecké sněmovny, a potvrzují, že omluvy na dnešní jednání jsou shodné s omluvami sdělenými na 25. schůzi, plus ještě přečtu nové, které ke mně dorazily. Od 19.10 se z pracovních důvodů omlouvá pan poslanec Koskuba, od 19 hodin se z pracovních důvodů omlouvá pan poslanec Jan Hamáček, od 19 do 21 hodin se z osobních důvodů omlouvá pan poslanec Herbert Pavera, od 18.30 do konce jednání se omlouvá paní poslankyně Pavla Golasowská, od 17.30 se omlouvá pan poslanec Martin Novotný do konce jednání ze zdravotních důvodů, od 19 hodin se z osobních důvodů omlouvá pan poslanec Jan Sedláček.

Přistoupíme tedy k projednávání jediného bodu schůze, to je

1.

Informace vlády České republiky k situaci ohledně muničního skladu ve Vrbětčích

Projednávání tohoto bodu jsme přerušili v pátek 22. prosince loňského roku a na lavice vám byl tentýž den rozdán písemný materiál. Připomínám, že Poslanecká sněmovna souhlasila s účastí starosty Vlachovic-Vrbětč pana Zdeňka Hověžáka, čímž tady pana starostu mezi námi vítám, a také prvního náměstka hejtmana Zlínského kraje pana Jaroslava Drozda, který se tedy ale dnešního jednání nezúčastní. S úvodními slovy vystoupili předseda vlády Bohuslav Sobotka, poté ministr vnitra Milan Chovanec a ministr obrany Martin Stropnický. Prosím, aby místo u stolu zpravodajů zaujal poslanec Zdeněk Soukup, který v rozpravě vystoupil jako první, a ujal se tedy funkce zpravodaje.

Budeme pokračovat v přerušené všeobecné rozpravě, do které eviduji 5 přihlášek. První je přihlášen pan poslanec Snopek, jako další se připraví pan poslanec Hovorka. (Reakce na poznámku ze sálu:) V tom případě já se omlouvám, pane poslanče, přehlédl jsem paní poslankyni s přednostním právem, takže udělím slovo nejdřív jí. Paní poslankyně Černochová, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Scházíme se, jak bylo řečeno –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Ještě než se pustíte do svého příspěvku, požádám vás, kolegyně a kolegové, o ztišení, abychom dobře slyšeli, co paní poslankyně říká. Děkuji vám.

Poslankyně Jana Černochová: Scházíme se přesně dva měsíce po první mimořádné schůzi. Dva měsíce jsou pryč, je tedy načase se opět představitelů vlády ptát, co se za ty dva měsíce odehrálo. A otázek je bohužel stále více než odpovědí. Přes sliby, jak rychle půjde odvoz munice, jak se vše překontroluje, odjel zatím jeden jediný kamion. Zdá se, že měli pravdu ti, kteří varovali před tím, že bude vše trvat minimálně rok. Chtěla bych se tedy zeptat pana ministra vnitra, jaké poslední odhady doby odvozu munice jsou v tuto chvíli aktuální. Vláda rozhodla již před řadou měsíců o znovuzprovoznění vojenského muničního skladu v Květné s tím, že se z něj stane jakýsi sklad IZS. V pořádku, to není špatný nápad. Ale už máte jasno v tom, kdo bude tento pro armádu nepotřebný sklad provozovat? Očekávala bych, že to bude Ministerstvo vnitra, a doufám, že nejsou pravdivé informace o tom, že chcete, aby sklad nadále provozovala armáda. To by bylo z řady důvodů velice nešťastné např. proto, že ve skladu chcete umisťovat výbušniny, které jsou majetkem soukromých firem, a svým způsobem byste přenášeli odpovědnost na armádu. Jak to tedy bude s Květnou? Kdo ji bude provozovat? Kdo ji bude financovat a jaké budou následující kroky?

Náčelník Generálního štábu na jednání výboru pro obranu žádal, aby nasazení armády, která hlídá pásku, bylo co nejkratší. Vojáci jsou v oblasti již přes dva měsíce. Chtěla bych se zeptat pana ministra obrany, jak dlouho tam ještě budou. Předpokládám, že páni ministři, tedy pan ministr obrany a pan ministr vnitra, by již měli znát odpověď.

Několikrát jste, pane ministře Chovanče, hovořil o prošetřování okolností výbuchu, prověřování systému obchodování s výbušninami. Můžete nám prosím sdělit, je-li to možné, co policie vyšetřila ohledně výbuchů a jaké nedostatky v systému nakládání s výbušninami byly objeveny kontrolními orgány a policií? Jaké jsou z toho vyvozeny důsledky? Zaznamenala jsem, že vláda schválila novelu zákona č. 38/1994 Sb., o zahraničním obchodu s vojenským materiálem, do které je zčásti zapracováno zpřísnění licenční politiky. Obecně by mě zajímalo, co vyplynulo z analýzy legislativy, kterou jste si určitě vypracovali ,a kdy zde ve Sněmovně můžeme očekávat nějakou ucelenou informaci o tom, co vláda podnikne v legislativní oblasti.

Na výboru pro obranu zaznělo, že hejtman kraje měl vyhlásit krizový stav. Chtěla bych se tedy zeptat, zdali jste prověřovali činnost samosprávy a integrovaného záchranného systému. Pokud ano, s jakým to bylo výsledkem. Nalezli jste nějaká bílá místa a jaká opatření v budoucnu váš resort připraví? Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, paní poslankyně. Nyní pan poslanec Snopek, připraví se pan poslanec Hovorka.

Poslanec Václav Snopek: Hezký večer, vážené kolegyně, kolegové, vážený předsedající, vážená vládo. Tři a půl měsíce po událostech a více jak dvouměsíčním odkladu projednávání v parlamentu určitě řada věcí už byla řečena. Nicméně pro statistiku vám uvedu některé údaje.

Moji kolegové monitorují prakticky veškeré informace, které o Vrbčticích procházejí v tisku, a tento monitoring mám k dispozici. Jedná se už o více než 1 500 stránek formátu A4 textu. Nechci tady hodnotit informace z pohledu váženosti, bulvárnosti, to budou dělat určitě jiní, ale přece jenom pozornost je tady obrovská, ale myslím si, že to není hlavním předmětem mého vystoupení. Chci se ve svém vystoupení soustředit na dva okruhy otázek, nebo, chcete-li, chci ukázat na jisté poučení z dané situace v prvním okruhu a v druhém okruhu otázek chci reagovat na situaci tak, jak na základě Vrbčtic reaguje na situaci Pardubický kraj, který je dotčený z pohledu přemístění vojenského skladu.

První okruh otázek, je to otázka právní úpravy působnosti orgánů veřejné moci ve vztahu k nakládání s municí civilními subjekty. Bylo o tom hodně popsáno, ale myslím si, že je škoda, že řada nedostatků větších či menších se začíná řešit až po událostech, které v říjnu ve Vrbčticích nastaly. Nechci vůbec spekulovat s tím, anebo tvrdit, že takové události by se nestaly, pokud by byl uplatňován zákon a odstraněny veškeré jeho nedostatky. Z pohledu právních předpisů na úseku zbraní, střeliva a nakládání s municí, výbušninami obecně, tím nemám na mysli jeden zákon, je celá řada zákonů, nařízení, vyhlášek a hlavně s různou gescí. Ať už je to gescce Ministerstva vnitra, Ministerstva průmyslu a obchodu, Ministerstva životního prostředí, Ministerstva obrany nebo Ministerstva pro místní rozvoj, ale třeba i Český báňský úřad apod. Při takové analýze se projevuje především nesoulad v samotných pojmech a přístupech k realizaci jednotlivých právních předpisů. Výsledkem potom je konstatování, že díky různé gesci uniká to podstatné, komplexní kontrola, a odvolává se jeden na druhého. Tím mám na mysli jednotlivá ministerstva. Svědčí o tom i okruh otázek, odpovědi Ministerstva obrany, dotazů k souhrnné zprávě spolku Za zdravé Valašsko. Pokud si tuto zprávu přečtete, tak zjistíte, že Ministerstvo obrany v tom nemá prakticky co do činění.

Vláda má k dispozici ucelený právní přehled analýz a je nyní na ní, jakým způsobem s ním naloží, jak rychle projedná potřebné změny či předloží naší Sněmovně potřebné změny zákonů. V tuto chvíli patrně ti, kteří budou sledovat jednání naší Sněmovny, zejména občané Vrbčtic, nebudou uspokojeni tím, že prakticky z veřejných zdrojů víme, že vyklizení skladu bude trvat více než rok ve Vrbčticích. Jsem ale přesvědčen, že vláda podniká maximum úsilí k zajištění bezpečnosti občanů v okolních obcích.

V souvislosti s Vrbčticemi se vyskytují i některá méně vhodná vyjádření. Například určitě nepřispívají k dobré náladě mezi občany dohady ministra vnitra a ministra obrany, co se týkalo zajištění ostražky Vrbčtic. To je skutečně jenom věc

politiků a myslím si, že přes sdělovací prostředky výměna takovýchto informací neprospívá vůbec otázce důvěryhodnosti armády v očích veřejnosti.

Tudíž znovu shrnu. Vláda ví, jaké jsou nedostatky v zákonech, jaké jsou tam souběžné věci, protiběžné věci a co by se mělo na tomto úseku dělat. Říkám, je to otázka rychlosti předložení, a hlavně, bude to mít i dopad právě na tu druhou otázku, a to je přemístění skladu do Pardubického kraje.

V Pardubickém kraji jsme ihned po obdržení informace o usnesení vlády o ponechání areálu muničního skladu Květná ve vlastnictví českého státu začali aktivně jednat. Je jen škodou, že jsme věděli dříve o Květné ze sdělovacích prostředků než z vlády. Ale takovéto informace zkrátka se někdy stávají. Byla přijata celá řada opatření a ta jsou průběžně kontrolována a hlavně plněna. Především se zástupci Pardubického kraje soustředili na projednání této situace s občany přilehlých obcí. Samospráva Pardubického kraje si je plně vědoma odpovědnosti vůči svým občanům, a proto chce aktivně předcházet možným mimořádným událostem či krizovým situacím souvisejícím s provozem a dočasným uložením munice soukromých subjektů v areálu obnoveného muničního skladu v Květné.

Jednáme aktivně, ale bohužel, někdy si myslíme, že i ta rychlost jednání není úplně pružná. Pokud si vezmeme k dispozici usnesení vlády, které se této problematice týkalo, zjistili jsme, že prakticky areál Květná má zpracovaný plán pouze do 31. prosince roku 2015. Z toho tedy vyplývá jisté časové omezení a pro naši bezpečností radu kraje z toho vyplývají i některé další skutečnosti. Především bezpečnostní rada kraje by ráda znala další záměr využívání tohoto areálu. Jak už tady bylo řečeno, jedná se i o další možné využití v rámci IZS, jak vyplývá z usnesení vlády. Ale především máme i na mysli některé věci, které pochopitelně bezpečnostní rada kraje přijala. Měli jsme k dispozici hlavně analýzu jednotlivých událostí, měli jsme k dispozici analýzu problému z pohledu právního, a není divu, že bezpečností rada kraje doporučila řadu poměrně tvrdých a náročných opatření, tak aby bylo možné areál provozovat a hlavně aby přijali občané tuto změnu.

Bezpečnostní rada kraje má i některé další otázky, které nejsou dost důsledně řešeny. Především je to otázka ujasnění dlouhodobosti trvání tohoto muničního skladu, a proto se i bezpečnostní rada obrátila na pana ministra životního prostředí se žádostí o stanovisko, zda provoz muničních skladů v Květné při dočasném uložení munice soukromých objektů, zda budou, či nebudou uplatňována přechodná ustanovení zákona č. 59/2000 Sb., o prevenci závažných havárií. A pochopitelně ve znění pozdějších předpisů. Bohužel zatím tuto odpověď nemáme, ale má to vazbu na přijímání dalších opatření a plánů z pohledu ochrany.

S tím souvisí další otázka, která není vyjasněna, a určitě se o tom někdo zmíní, zda tyto objekty byly zkolaudovány, na jaký objem munice, úložnost apod. S těmito věcmi nedisponujeme. Jsme v Pardubickém kraji toho názoru, že z hlediska státem garantované bezpečnosti provozu skladu munice v Květné nejen vůči kraji, ale i okolním obcím, by neměly být jednotlivé soukromé objekty vlastníci municí. Tedy lépe řečeno rádi bychom, aby skutečně tento sklad i do budoucna provozovala

armáda, která to umí lépe, bezpečněji a kvalitněji. Určitě budeme tyto věci sledovat a budeme na ně žádat jasnou a rychlou odpověď.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. Nyní požádám pana poslance Ludvíka Hovorku a připraví se pan poslanec Antonín Sed'a. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Ludvík Hovorka: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená vládo, zabýval jsem se touto kauzou a byl jsem také přítomen na jednání petičního výboru a shledal jsem, že dle mého názoru stát selhal minimálně v těchto záležitostech:

Za prvé. Udělování licencí k nakládání s vojenským materiálem.

Za druhé. Kontrola dodržování podmínek stanovených v těchto licencích.

Za třetí. Kontrola dodržování podmínek stanovených v nájemních smlouvách.

Za čtvrté. Vyžadování aktuálních přehledů o množství a povaze skladované munice.

Za páté. Při výkonu státního stavebního dozoru při povolování výrobního provozu recyklace raketového paliva zamlčením podstatných skutečností.

Za šesté. Při výkonu správy majetku, protože z neznámých důvodů stát povolil převod majetku několika velkých pozemků pod některými objekty jednomu nájemci těchto objektů. (Hovoří nasydlým hlasem.)

V této souvislosti si dovoluji položit několik otázek pánům ministrům obrany a vnitra.

Za prvé. Kdo bude ve výsledku správcem areálu Vrbětice a jaký bude jeho další osud? Předpokládá se, že tedy zůstane tento areál pod správou Vojenského technického ústavu, nebo bude spravován obecně státem? Nebo se předpokládá jeho privatizace nebo převod na obce? Protože i tato záležitost byla v minulosti diskutována a obcím, pokud vím, tato nabídka předběžně učiněna byla.

Za druhé. Dále prosím o vysvětlení, proč stát umožnil převod některých pozemků na soukromou firmu Excalibur a co s tím vláda nyní udělá. Nejsou to malé pozemky a chtěl bych vědět, pokud se tedy jedná o pozemek důležitý pro obranu státu, jak se k tomu vláda postaví, že několik objektů v tomto areálu je vlastně převedeno do majetku soukromé firmy.

Za třetí. Jak je možné, že při stavebním řízení ve věci povolení zkušebního provozu recyklace raketového paliva byla zmlčena skutečnost, že v bezprostřední blízkosti výrobního areálu byla a je dosud skladována munice ve značném rozsahu?

Tyto skutečnosti, podotýkám, byly zamlčeny. Čili podle mého názoru toto stavební povolení bylo vydáno protiprávně.

Za čtvrté. Zruší stát stavební povolení zkušebního provozu recyklace raketového paliva?

Za páté. Kam bude provoz recyklace raketového paliva z areálu přemístěn?

To jsou mé otázky. Nyní si dovoluji ještě komentář.

Chci zdůraznit, že v diskusích se dosud možná záměrně nemluví o všech firmách, které v areálu působí. V roce 2010 sepsali občané Vrbětic petici proti výstavbě závodu na recyklaci raketového paliva v areálu muničního areálu, protože zastupitelstvo obce Vlachovice-Vrbětice nebylo o tomto záměru informováno včas a podrobně. Přestože zastupitelstvo podalo námitky proti stavbě uvedeného závodu, k námitkám obce nebylo přihlédnuto. V současné době se o závodu Bochemie mluví snad jenom v souvislosti s možnými škodami kvůli vynucené odstávce výroby. Pokud probíhají diskuse o nutnosti odvezení munice, pak zdůrazňuji, že nutno brát v úvahu nejenom vlastní munici, ale i veškeré nebezpečné látky, které jsou nebo byly součástí munice, tedy i chloristan amonný a raketové palivo do bývalého muničního skladu navezené za účelem recyklace.

Dovoluji si rovněž upozornit na skutečnost, že kvůli bezpečnosti byla uzavřena komunikace z obce Lipová, která je pro místní občany velmi důležitá, a v důsledku toho jim při vynucených objížďkách vznikají významné náklady. Stejně tak se lidé nedostanou do svých lesů, protože celé okolí skladu je plně nevybuchlé munice po explozi skladu. O těchto skutečnostech se moc nemluví a zůstávají na okraji zájmu sdělovacích prostředků.

Na druhé straně ovšem společnost, která má sídlo v Holandsku – její konkrétní majitel je utajen, respektive není znám – neúnavně a velmi důrazně upozorňuje, že ukončení výroby recyklace raketového paliva by bylo zlým signálem pro naše partnery v NATO a že utrpěla významnou ztrátu.

Místní lidé žijící v chudém kraji utrpěli škody na majetku a rovněž psychická traumata. Z pohledu občana ale není možné měřit dvojitým metrem. Místní lidé možná nevyčíslí ztráty na miliardy stejně jako firma Bochemie, která nemá žádný vztah k regionu a má pouze své podnikatelské záměry. Lidé z postižených obcí si ale zaslouží slušné a rovné zacházení. Stovky vojáků kolem muničního skladu určitě nejsou jenom kvůli přání místních obyvatel, ač se to někteří představitelé armády a někteří politici takto snaží vysvětlovat. Je pravdou, že lidé se nyní cítí bezpečněji, ale Ministerstvo obrany a Ministerstvo vnitra zřejmě moc dobře ví, proč tento areál tak pečlivě střeží.

Je zřejmé, že zájemci o povolení recyklace chloristanu amonného z raketového paliva nejednali otevřeně. Záměrně potenciální nebezpečnost výrobního procesu zlehčovali a nikdy nevysvětlili, proč si zvolili právě tuto dopravně absolutně nevýhodnou lokalitu, když jejich výrobní proces je podle jejich názoru zcela bezpečný a nepředstavuje pro občany a životní prostředí údajně žádné riziko. Je

nanejvýš žádoucí, aby představitelé firmy Bochemie sdělili, kdo je skutečným majitelem společnosti a jakým finančním přínosem je recyklace raketového paliva ve Vrběticích pro náš stát a proč firma opakovaně neuvedla ve svých bezpečnostních zprávách, že se v bezprostřední blízkosti výrobních objektů skladuje munice ve značném rozsahu, protože pak se jedná o značnou kombinaci rizik. Zatím se celou dobu vzniku kauzy řeší munice, ale nyní se zřejmě stane tématem číslo jedna výrobní závod Bochemie. Zřejmě firma doufá plně v obnovení svého provozu a bude poukazovat na nemožnost dodržení plnění zakázky pro německou armádu.

Bohužel je tristní, že náš stát, který velmi důsledně kontroluje a pokutuje své občany, jestli nevozí ve svých autech prošlé autolékárničky, nekontroluje muniční sklady soukromých osob, které se staly nástrojem obecného ohrožení tisíců lidí. A aby to nebylo málo, stát prostřednictvím svého úřadu ve stavebním řízení povolí jedinečnou a potenciálně nebezpečnou technologii v areálu napěchovaném municí firmě s neznámým vlastníkem, která má sídlo v Holandsku, přičemž okolnosti skladované munice v bezprostřední blízkosti výrobního objektu ve stavebním řízení taktně zamlčí.

Muniční areál ve Vrběticích je dnes již pouze zčásti státním majetkem, protože došlo k převodu několika významných velkých pozemků na soukromou firmu. Místní samospráva ani Zlínský kraj nemohly zásadním způsobem ovlivnit chod věcí v areálu. Vše, co se tady v tomto území odehrálo, bylo od počátku a plně v režii státem kontrolovaných subjektů a institucí včetně veškerého podnikání privátních firem v areálu. Výbuch muničního skladu, který zabíjel, vznikl naprostým bezbřehým ignorováním bezpečnostních předpisů a norem. Zde je třeba uvést, že například místní samosprávy si něco podobného ve vztahu k dodržování zákonů a vyhlášek nemohou dovolit. V daném případě stát selhal, a proto musí toto selhání napravit.

Místní lidé věděli o tom, že armáda již nepůsobí ve vrbětickém areálu, a zároveň pevně důvěřovali státu, že se řádně stará o jejich bezpečí a také řádně hospodaří se svým majetkem. Souhrnná zpráva podaná formou petice petičnímu výboru Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky poukázala na závažná pochybení státu. Dotčená ministerstva nevykonávala svůj dozor řádně a nezabránila nedodržování a naprostému ignorování bezpečnostních předpisů a norem. Důsledkem toho je neúnosná kumulace rizik (odkašlání), která tak přímo ohrožuje životy a majetky místních občanů. Doporučuji vládě, aby jménem státu uznala svou odpovědnost a aktivně se v duchu toho, co zde říkám, podílela na obnovení důvěry místních občanů ve státní instituce. Cením si osobní statečnosti a nasazení místních občanů, kteří přišli mezi nás a na petičním výboru přednesli svoji zprávu. (Řečník hovoří s velkým úsilím chraptivým hlasem.) Každý z vás měl možnost se na vlastní oči přesvědčit o důvěře petentů, že jejich argumenty budou Poslaneckou sněmovnou a státem vyslyšeny a respektovány.

A já si ze všech těch důvodů, které jsem zde uvedl, dovoluji navrhnout toto usnesení:

Poslanecká sněmovna žádá vládu České republiky, aby zajistila

1. odvoz veškerého nebezpečného materiálu, munice, chloristanu amonného i raketového paliva z areálu muničních skladů ve Vrběticích;

2. ustanovila vládního zmocněnce k doзору nad bezpečným odvozem veškerého nebezpečného materiálu z areálu muničního skladu ve Vrběticích;

3. zajistila vyšetření konkrétní odpovědnosti právnických a fyzických osob za pochybení, která vedla k explozím skladované munice, a zajistila vymáhání nákladů na zásah bezpečnostních jednotek a odvoz nebezpečného materiálu po odpovědných firmách;

4. zajistila přezkoumání pochybení vojenského stavebního úřadu při vydání stavebního povolení ke zkušebnímu provozu recyklačního závodu raketového paliva v areálu v bezprostřední blízkosti skladu s velkým množstvím munice;

5. předložila systémová nápravná legislativní opatření k udělování licencí k nakládání s vojenským materiálem a municí, k zajištění řádného státního dozoru a účinné kontroly;

6. zajistila souhrnnou inventarizaci jednorázových škod na majetku fyzických i právnických osob postižených následky výbuchů muničního skladu a řádnou evidenci všech omezení hospodářské činnosti v uzavřených oblastech pro potřebu stanovení výše škody občanům postižených obcí;

7. zajistila vyplacení jednorázových kompenzací za psychické strádání a škodu na majetku fyzických osob, postižených přímými následky výbuchu muničního skladu.

K posledním dvěma návrhům si dovoluji jenom říci, že jistě máte v čerstvé paměti případ havárie mostu ve Studénce, kdy do dnešního dne nebyla stanovena konkrétní odpovědnost za havárii, to znamená, že ani komerční pojišťovny dosud nevyplatily žádné odškodnění. Předpokládám, že může nastat podobná situace, a proto by se stát měl postavit čelem k odškodnění lidí, protože pokud to bude jenom na komerčních pojišťovnách, tak do vyšetření celého případu zřejmě komerční pojišťovny těmto občanům neposkytnou vůbec nic.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče. Dorazila ke mně jedna omluvenka. Od 19.30 se z pracovních důvodů omlouvá paní poslankyně Zelenková.

Eviduji jednu faktickou poznámku, kterou má pan poslanec Benešik, a po něm je řádně přihlášen do rozpravy pan poslanec Sed'a. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Ondřej Benešik: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, já to nechci zlehčovat, ale mám ten dojem – a to není předmětem mé faktické poznámky – že kdyby paní místopředsedkyně Jermanová neprosadila zákaz podávání alkoholických nápojů v restauračních zařízeních, tak například pan kolega Hovorka

by mohl v podstatě panákem dezinfikovat a jeho příspěvek by byl v daleko vyšší kvalitě. Ale to jen na okraj.

Já jsem se chtěl zeptat – pan poslanec Hovorka to zmínil, ale nezeptal se – zdali se počítá s kompenzací občanům dotčených obcí právě za uzavření některých místních komunikací, protože oni skutečně objektivně mají zvýšené náklady například na dopravu do zaměstnání.

A také ještě jedna poslední poznámka k Bochemii. Já si skutečně čím dál víc začínám myslet, že ten výrobní proces asi nebude tak bezproblémový, jak se běžně deklaruje, protože proč firma, která má mezinárodní dosah a rozsah, je naprosto jedinečná, tak tento podle ní bezpečný chemický nebo fyzikální proces výroby provádí ve valašských lesích, daleko od civilizace, jenom bohužel s několika menšími vesnicemi v okolí. Mně to přijde trošku jako ten vtip, který se kdysi dávno říkal o jablkách z Dukovan. Na otázku, zdali jsou bezpečná, úřady odpovídaly, že jsou naprosto bezpečná a zdravotně nezávadná, jenom po konzumaci musíte zakopat ohryzek pět metrů do země.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče, že jste dodržel čas pro faktickou poznámku. Nyní má slovo pan poslanec Sed'a. Připraví se pan poslanec Holík. Máte slovo.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane předsedající. Vážený členové vlády, vážený pane starosto, vážené kolegyně, kolegové, za dva dny to budou dva měsíce, kdy jsme zahájili tento bod, a mnoho vystupujících už tady řeklo mnohé a byly vzneseny různé dotazy. Já chci říci, že souhrnná zpráva Ministerstva vnitřní věci o postupu řešení mimořádné události v muničním skladu Vrbětice z 12. 12., kdy jsme to začali projednávat, na mnohé ty otázky dala odpověď. Jenomže bylo asi málo času pro kolegy a kolegyně, aby si tu zprávu přečetli.

Výbor pro bezpečnost a výbor pro obranu se tímto problémem také zabývaly, výbor pro obranu na můj návrh 7. ledna.

Já si myslím, že důležitá otázka, která tady neustále je, je, kdo za to může. A teď nechci hodnotit to, co šetří orgány činné v trestním řízení, to znamená požár v muničním skladu číslo 16 a výbuch v muničním skladu 12. To je opravdu věcí orgánů činných v trestním řízení. Já se pokusím o krátký historický exkurs. Možná ten vám dá odpověď na tuto základní otázku.

Takže ta stručná historie. Rok 2006. Právo hospodařit s areálem bývalého muničního skladu Vojenského opravárenského podniku 026 Šternberk, divize Výzkumný technický ústav výzbroje a munice Slavičín. To znamená převedení s právem hospodařit. Důvodem bylo nalezení vhodných prostorů na takzvanou ekologickou likvidaci munice a raket. Skutečným důvodem byla však snaha tehdejšího vedení Ministerstva obrany připravit podmínky pro vznik subjektu, schopného řešit na privátním základě projekt mimovojskové logistiky munice, tedy chcete-li outsourcingu služeb spojených s pořízením, skladováním, opravami,

zkušebnictvím a zásobováním municí Armády České republiky, cílově na privátním základě. V muničním areálu byla postupně vybudována pracoviště pro ekologickou likvidaci munice, raket a výrobu munice. Pro vaši informaci, finanční prostředky z této výroby divize munice právě výzkumného ústavu ve Slavičíně činily v té době 200 až 250 milionů korun ročně.

Od roku 2008 dochází k omezení této činnosti a postupně se začaly realizovat i pronájmy skladových kapacit tohoto muničního areálu i externím subjektům. Velmi negativně se do procesu podnikatelských aktivit divize munice v tomto muničním skladu nebo muničním areálu včetně udržování základních funkcionalit muničního areálu promítl od roku 2010 kontinuální přechod podniku na jiné organizace. Připomenu sloučení VOP 026, VOP 025, přechod z divizního uspořádání na procesní řízení, uspořádání do formy odštěpných závodů v roce 2012 a následná transformace do nového státního podniku Výzkumný technický ústav k 1. lednu 2013. Já jsem již v té době interpeloval a psal dopisy proti těmto organizačním změnám, protože jsem si byl jist, že to nepřinese nic dobrého.

Po zdržení projektu mimovojskové logistiky munice však se muselo najít, nebo hledat nové řešení s tím areálem a nové uplatnění. Tady už bylo zmíněno, že například byl vytvořen spolu se soukromou firmou Bochemie projekt derecyklace raketového paliva. Zároveň s tímto projektem byl v roce 2011 realizován zvýšený pronájem skladových kapacit tohoto muničního areálu, a to především soukromým subjektům. Velkým nedostatkem tohoto procesu byla i skutečnost, že pronájem muničních skladů v letech 2010 až 2012 byl realizován a zastřešován managementem vojenského opravárenského podniku, který měl malé zkušenosti s legislativou spojenou se specifikací muničních skladů. Prostě prioritou se nestalo zabezpečení komplexní funkcionality tohoto areálu a jednotlivých muničních skladů a jeho udržování, ale upřednostňovaly se investice do rozvoje lokalit Štemberk a Nový Jičín. Situace se nezlepšila ani přechodem odštěpného závodu do VTÚ, státní podnik, kdy došlo k propadu hospodářské činnosti a červeným čísly v hospodaření podniku. Pravděpodobně došlo i k podcenění verifikace a ověření funkčnosti skladů podle platné legislativy. Také se vůbec neinvestovalo do ostrahy areálu, který je, jak je dnes veřejně známo, zabezpečen, nebo byl zabezpečen pouze dvěma pracovníky ostrahy. Přesto existuje, doposud existuje a existovalo několik variant analýz a variant revitalizace a oprav v tomto muničním areálu, ale ty nikdy nebyly realizovány.

Tolik krátký historický exkurz. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče. Nyní je řádně přihlášen do rozpravy pan poslanec Holík a po něm se připraví pan poslanec Fiedler. Máte slovo.

Poslanec Jaroslav Holík: Dámy a pánové, já tady asi neřeknu hodně nového, protože moji předřečníci byli poměrně výstižní. Tyto zprávy doplním pouze informací, kterou jsem získal dnes od náčelníka skupiny, která odstraňuje výbuchy.

Takže v současné době postupně probíhá odvoz munice, na nakládkách, vykládkách pracuje skupina soboty, neděle. Byla nakoupena transportní technika, mám na mysli válečkové dráhy, mám na mysli transportéry, aby se tento areál co nejrychleji vyprázdnil. Bohužel vadí sníh. Ale v okamžiku, kdy roztaje, tak veškeré síly budou vrženy na vyčištění prostoru v okolí silnice mezi obcemi Haluzice a Lipová. Je to silnice, která je uzavřená, a místní obyvatelé například z Haluzic do Lipové musí jezdit okruh 16 kilometrů. Je to samozřejmě místo, které místní občany značně trápí.

Další věc. Přímo v areálu byla zbudována trhací jáma, kde se odstraňuje drobná munice, kterou není možné vozit dál, protože prošla seismickou vlnou minulých výbuchů. Ta větší munice se stále odváží do prostoru vojenského újezdu Libavá. V současné době probíhá také jednání s firmou Bochemie, která má vážné připomínky k překladišti železničnímu, které je asi půl kilometru od jejich výrobních závodů. (V sále je velký hluk, poslanci neposlouchají.) Já chvíli počkám, až si vyřídíte své... Dobře.

Samozřejmě je podivné, že firma Bochemie tady vyhrožuje státu platbou až ve výši jedné miliardy za ztrátu obchodu. Za to, že kolem jejich výrob se vyváží tato bohužel nešťastná munice. Zajímavé je, že jim to nevadilo, když se navázela a když se tam tři roky čile obchodovalo.

Samozřejmě taky by mě zajímalo už po představitelích naší vlády, jak bude probíhat odškodnění, protože ti lidé, kteří tam žijí, kteří se nemohou dostat ke svým polím nebo do jiných míst, do svých lesů, tak je to pro ně poměrně vysoká ztráta.

A když už jsem u tohoto bloku otázek, tak mám ještě jednu. Docela mě zarazil výrok pana Ondruše, což je právník firmy Imex Group, které vybuchly oba dva sklady, a který tvrdí, že bude po státu požadovat také finanční odškodnění. Nevím za co. Takže bych byl rád, pokud by představitel naší vlády tuto firmu velice dobře prokleplí. Také aby se podívali na firmy KEDROS, HABR trade, I.S. Moravia. Toto všechno jsou názvy firmy Imex Group v minulosti.

Trošičku se ještě vrátím k minulému petičnímu výboru, který tady proběhl, a stížnosti jednoho pracovníka z Ministerstva národní obrany, který řekl: Víte, my jsme ty sklady nemohli kontrolovat, my jsme neměli možnost. Tenkrát jsem mu namítl: A prosím vás. Řekl: Nemohli jsme, protože to byl soukromý objekt. Takže ČOI může v každém hypermarketu zkontrolovat, jestli je plesnivý salám nebo špatné rohlíky, ale municí kontrolovat samozřejmě nemůžeme. Čili ty rohlíky jsou asi nebezpečnější než ta munice. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu poslanci Holíkovi. Dalším řádně přihlášeným je pan poslanec Karel Fiedler. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Fiedler: Dobrý večer pane předsedající, děkuji za slovo. Dobrý večer ještě jednou dámy a pánové. Já bych navázal na kolegu Jaroslava Holíka, který tady dal nějaké krátké informace ohledně toho, jak se projednávala petice občanů

Vrbčtic v petičním výboru. A tam si myslím, že to projednávání mělo svou úroveň a mělo svou váhu. Chtěl bych tady zopakovat to, co už jsem říkal na tiskové konferenci, co zaznělo na tom petičním výboru a zaznělo to tady na půdě Sněmovny, a to, jak sami petenti hodnotili informace, ty odpovědi, kterých se jim dostalo na petičním výboru. Jedna z petentek se vyjádřila tak, že odpovědi je neuspokojily, a naopak je ještě více znepokojily. Což si myslím, že je asi velmi zářející.

Dále bych chtěl využít toho, že je zde přítomen (otáčí se po ministrovi vnitra, ten tam momentálně nesedí), tak už tady není pan ministr obrany, před chvílí tady ještě seděl, ale už tu nesedí, jak mi napovídá pan místopředseda zezadu, kdy petiční výbor zval oba ministry, jak ministra vnitra, tak ministra obrany na projednávání této petice v petičním výboru a v souladu s jednacím řádem Poslanecké sněmovny vyžadoval jejich osobní účast.

Od pana ministra Chovance přišla odpověď, byť jsme tedy vyžadovali osobní účast. Ale jsem schopen pochopit, že již měl naplánovaný nějaký program, byť si myslím, že po jeho skončení se mohl zúčastnit petičního výboru. Ale od pana ministra Stropnického (omylem řečeno Chovance) petiční výbor nedostal ani odpověď ani žádnou omluvu. A pokud mám informace z petičního výboru, tak ještě dva dny před projednáváním této petice nebyla žádná zpráva z Ministerstva obrany, jestli se někdo zúčastní, kdo se zúčastní, na omluvu můžeme zapomenout. Takže pan ministr právě přišel, ale asi neslyšel má slova. (Ministr Stropnický vchází do sálu a přináší si kelímek s nápojem, na který poukazuje.)

To, co zaznělo na petičním výboru, je to, co mě ze stran zástupců obou ministerstev velmi překvapilo, udivilo, některé to cynicky nebo spíš sarkasticky rozesmálo – že stát nemá, jak bylo sděleno zástupci obou, tedy jednoho z ministerstev, právo kontrolovat obsah těch beden. Jestli to, co deklarují, že skladují, tam skutečně je. Jestli data expirace nejsou prošlá, jestli munice, která v bednách je, je opravdu ta, která tam má být, jestli tam není jiná. No, to je tedy ohromné! Tak my budeme kontrolovat živnostníky, jestli nemají prošlý jogurt, budeme je za to pokutovat na místě, a firmy, které vykazují milionové a miliardové zisky, tak ty nebudeme kontrolovat nebo nemáme nástroje na to, abychom je kontrolovali při nakládání s tak nebezpečným obchodním materiálem, jako je munice? No to je tedy opravdu zoufalé, nepochopitelné, řekl bych doslova strašné.

Na co poukazují petenti – už to tady zaznělo myslím od kolegy Hovorky i od mých předřečníků. Oni dlouhodobě poukazují i na problém firmy Bochemie, který se tak nějak trošku pomíjel. Já jsem na tento aspekt poukazoval na tiskové konferenci, kdy to potom Česká televize krásně odvysílala tak, že na to reagovala tisková mluvčí Bochemie, a já jsem již možnost na to reagovat neměl, a to ani ve večerních Událostech, komentářích. No, ale od České televize to až tak nepřekvapí.

Když Ministerstvo obrany v uplynulých dnech poslalo odpověď na dotazy petentů, z té jsem se dočetl, že jedna z nájmních smluv, která v areálu je, je to nájmní smlouva tuším číslo 113 a týká se právě firmy Imex Group, je již z roku 2007, jestli si dobře pamatuji, její platnost byla od října roku 2007. Ostatní nájmní smlouvy jsou, jak bylo uvedeno v materiálu, od roku 2011. Jestliže tam byla

nájemní smlouva pro Imex Group platná od roku 2007, která jim umožňovala skladovat munici a muniční materiál, tak zřejmě tam ten muniční materiál od toho roku 2007 skladován byl, a tak jak tvrdí vlachovičtí a vrbětíčtí občané, ten materiál tam byl v době s velkou pravděpodobností – dokazuje to snad i tato nájemní smlouva – kdy se vydávalo povolení firmě Bochemie na recyklaci raketového paliva. Když se vydávalo toto povolení, tak v materiálech, do kterých jsem měl já možnost zatím nahlédnout, bylo pouze uváděno, že se jedná o bývalý muniční areál. Pod pojmem bývalý si tedy já představuji také, že je prázdný. Ale když tam nějaká firma skladovala munici podle nájemní smlouvy od roku 2007, tak já se domnívám – nevím, jestli mylně, ale myslím si, že asi ne –, že ten materiál tam byl skladován v okamžiku, kdy se vydávalo povolení firmě Bochemie. Ostatně tento názor sdělil i prof. Danihelka na besedě, kterou pořádala obec Vlachovice v kulturním domě. Já jsem se jí také zúčastnil. A ten vyjádřil názor, že došlo k několikanásobnému pochybení při vydání tohoto povolení. Já zdůrazňuji, že tady neříkám svůj názor, že tady neprosazují svůj názor. Říkám, že tady komentuji nebo tlumočím vyjádření odborníka, který se touto problematikou zabývá.

Já bych tedy měl dotaz – týká se to zřejmě Ministerstva vnitra, protože krajské úřady spadají pod Ministerstvo vnitra. Jak to tedy bylo s vydáním povolení pro firmu Bochemie? V okamžiku, kdy se vydávalo to povolení, tak se bralo v potaz, že tam je skladována munice, nebo to nebylo bráno v potaz? Ostatně jak zaznělo na té besedě, kterou jsem zmínil, v těch Vrbětících od prof. Danihelky, tak po pěti letech se dělá aktualizace bezpečnostní zprávy a ani v té původní nebylo uvedeno, že současně s recyklací toho raketového paliva tam je skladována munice. Ale ani v té aktualizaci z roku 2014 firma Bochemie neuvádí, že tam je skladována munice, což už evidentně tato skutečnost nastala. A já bych tedy rád znal odpověď od příslušných orgánů a Ministerstva vnitra, jak to tedy bylo s tím vydáváním povolení. Bylo to v pořádku? Nebylo to v pořádku.

Když už jsme u firmy Bochemie, jak tady zmínili kolegové. Firma se vyjadřuje tak, že bude požadovat miliardové odškodné. Já jen doufám, že daňové odvody této firmy jsou adekvátní tomu, jaké odškodné chce požadovat, že nám také odvádí do našeho státního rozpočtu patřičně vysoké daně, když tak obrovské úniky uvádí. Nevím. Říkám, že by mě toto opravdu zajímalo. To, že vlastnická struktura té firmy je někde v Holandsku a že je nedohledatelná, to už tady zaznělo také několikrát. A je tedy podivné, že máme vyplácet, nebo možná bude požadováno po státu nějaké odškodné od někoho, u koho vlastně nevíme, komu to patří.

Před pár dny jsem v televizním pořadu od ministra Stropnického zaslechl třetí variantu, ke které opravdu nevím, jak se mám stavět. Vždycky jsem říkal – byl to soukromý objekt, nebo to byl vojenský objekt? Já vím, že tady páni ministři se jednu dobu přeli, jestli je to v režimu vojenském, nebo soukromém. A já jsem zaslechl poslední variantu, že to je polovojenský objekt. To už tedy opravdu nevím, co si o tom mám myslet.

Ze strany ministra vnitra už dříve zaznělo, že se ztotožňuje s názorem, že by mělo dojít k úpravě legislativy. A já v to opravdu doufám, že dojde k úpravě legislativy a

že s tak nebezpečným materiálem, jako je munice, bude zacházeno tak, že stát o něm bude mít doslova absolutní kontrolu.

Návrh usnesení načtu v podrobné rozpravě, stejně jako budu tlumočit usnesení petičního výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Fiedlerovi. Nyní s přednostním právem pan ministr vnitra Milan Chovanec. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: (Přichází s úsměvem.) Děkuji, pane předsedající. Musím se podělit s vámi o zajímavou zkušenost. Já jsem myslel, že když se zástupci Poslanecké sněmovny ptají na otázky, že chtějí odpovědět. Ale teď jsem tedy z výrazu některých z nich pochopil, že asi ne. Ale uvidíme. (Poslanec Fiedler, možná i jiní, které ale není vidět, naznačuje, že on zájem má.) Vážně? Tak to je výborný. (S úsměvem.)

Vážené kolegyně, vážení kolegové, tady padla spousta otázek, mnohé se opakují. Na věci, typově, že Ministerstvo vnitra je nadřizeno krajským úřadům, mohu odpovědět pouze, že není. Firma Bochemie získala standardní cestou přenesené státní správy příslušná stavební povolení, umístila na území České republiky svoji investici, čerpala na tuto investici dotaci. Má zasmulvněnou svoji produkci, a to jak po stránce odbytu, tak po stránce dodávek materiálu. A je pravda, že dokonce má smlouvy s některými členskými státy NATO na přepracování raketového paliva. Výrobky firmy Bochemie podle informací, které jsem získal, by neměly být výbušné, měly by být hořlavé. Zda při udělení stavebního povolení stavební úřad, tedy specializovaný stavební úřad, v tomto případě vojenský stavební úřad, tuším, že v Olomouci, měl informace, že vedle je funkční muniční sklad, nevím, ale je to předmětem policejního šetření. A bude velmi zajímavé, jestli to policejní šetření prokáže, že ta informace byla zatajena, pak se budeme muset ptát kým a proč.

Co se týká posunu ve vyšetřování, posun tam určitý je, je to standardní otevřená živá věc pod dozorem státního zástupce, a byť si to mnozí myslí, tak ani ministr vnitra nemá šanci do těchto věcí nahlížet. To znamená, je to v šetření. Já se pouze ptal policistů, je-li tam posun, oni mi říkali, že posun tam existuje a že předpokládají, že dojde k některým zásadním událostem někdy v průběhu následujících dvou měsíců, ale to je tak vše, co já o tom v současné době vím.

Na vládě byla analýza právních předpisů České republiky a já si myslím, že to není nic tajného, to znamená s vaším souhlasem bych zaslal všem poslancům Parlamentu tuto analýzu, aby se na ni mohli podívat, a do poloviny letošního roku mám za úkol spolu s dalšími dotčenými resorty připravit návrhy změn legislativy. Jedná se primárně o Ministerstvo obrany, ale také Ministerstvo průmyslu a obchodu, protože vývozy zbraní a dejme tomu báňský úřad, který kontroluje trhavinu, jsou v gesci právě tohoto ministerstva.

Zda mělo, či nemělo hejtmanství vyhlásit stav ohrožení, Policie České republiky při diskusi v rámci krizového stavu tehdy dala dobrozdání, že si to nemyslí, že to potřeba je, a já nemám jediný důvod na tom cokoli od té doby měnit. Probíhající vyšetřování zatím nic takového nepřineslo.

Moc bych poprosil vážené poslankyně a poslance, abychom vycházeli méně z informací z tisku v některých věcech. Já sám dnes nejsem schopen říci, jak dlouho vyskládňování tohoto areálu bude trvat, a odhady, že to bude rok, rok a půl, vycházejí tuším z úst právního zástupce jedné z firem, která na začátku strašně tlačila na to, aby se do svých objektů dostala co možná nejdříve, že má zboží nakontrahováno a potřebuje odvážet, a ten samý právní zástupce, když jsme se tu začali domlouvat o harmonogramu vývozu, tak začal vyprávět cosi o tom, že to bude trvat rok a půl. My jsme v současné době odvezli deset kamionů, část toho jsou výrobky firmy Bochemie, část z toho jsou již tedy vlastní munice, většinou rakety, které míří na Slovensko k finálnímu odběrateli jedné z firem.

Co se týče skladu v Květné. Sklad v Květné v současné době je připraven ze tří čtvrtin na převzetí munice, tři čtvrtiny kapacity, ale ono to bude stačit. To není o tom, že by nebyl připraven zcela, je připravena kapacita, která je dostatečná na zaskladnění materiálu, které firmy budou požadovat. Problém je jeden: firmy ty požadavky v průběhu času měnily. To znamená, na začátku tam byla téměř velmi malá potřeba převézt materiál, avizovala to jedna firma, podle mých posledních informací v současné době by areál v Květné chtěly využít firmy tři. V současné době resort obrany jedná s těmito firmami o uzavření příslušných nájemních smluv. Jednání se ne úplně daří, protože není shoda na rozsahu plnění, to znamená na výši nájmu. Pokud by se firmy nedohodly s resortem obrany, který se ale z mého pohledu chová jako řádný hospodář, tak je připravena varianta, že bychom tento materiál do Květné převezli v tzv. nuceném režimu, kdy náklady po dobu několika měsíců hradí stát, do té doby, než bychom se s firmami dohodli. Nenecháme si to firmami blokovat a nenecháme se dovydírat k nějaké snížené nájemní ceně. To znamená, předpokládám, že kolegové z obrany mají tento proces pevně v rukou. Pokud by se nepodařilo dohodnout standardní tržní nájemné, tak pak je tam i varianta, o které jsem hovořil.

Další z věcí, o které je potřeba hovořit, je to, jaké budou vyvozeny důsledky. Nechme je orgánům činným v trestním řízení. Myslím si, že vlastní důsledky by měl vyvodit resort obrany, ale o tom bude hovořit určitě kolega Stropnický po stránce managementu dotyčného ústavu.

Ještě k Bochemii. Bochemie vzhledem k tomu, že má kontrakty uzavřeny, a vzhledem k tomu, že se tam může jednat o dejme tomu určitou arbitráž vůči České republice, já bych byl velice obezřetný ve výrocích směrem k této firmě, protože jí nechci nahrávat v případném sporu s Českou republikou. My jsme v situaci, kdy firma Bochemie není součástí areálu Vrbětic, ona pouze v areálu skladuje část svých výrobků, část svých zásob, ale vlastní výrobní závod je mimo území tohoto areálu. Na druhou stranu přes tento areál vede plynové potrubí a není možné plyn do areálu firmy Bochemie pustit, než pyrotechnici prohlédnou celou trasu a řeknou, že to je bezpečné. To znamená, my bychom velice rádi co nejméně kladli překážky firmě

Bochemie v její výrobě, ale prostě není možné to udělat do té doby, než bude jednoznačně prokázáno, že proces je prostě bezpečný. Takže to je dnes hlavní důvod toho, proč Policie České republiky a velitel zásahu nechce pustit plyn, který potřebuje Bochemie ke své výrobě.

Areál v Květné, pokud by měl zůstat armádě, jak tady hovořil jeden ctěný kolega, nebo Ministerstvu vnitra – my jsme na začátku debat. My potřebujeme v celém areálu Květná jako policie jednu budovu, zatím, kam se případně bude svázat některá munice, která bude dejme tomu předmětem trestního řízení, to znamená, bude to nějaká munice zabavená, případně se tam může svázat nějaká munice, která bude potom v nějakém dalším horizontu směřovat k likvidaci, ale to je velice málo pravděpodobné. Ministerstvo vnitra vlastní dost svých vlastních budov a určitě nemá ambici, pokud to nebude v zájmu státu, a ten není zatím detekován ani popsán, takový areál provozovat. Náklady podle našich odhadů by byly v řádech desítek milionů korun ročně provozně. Pouze a jenom.

Bavili jsme se v rámci této problematiky se starosty dotčených obcí, bavili jsme se o možnosti, co s tím areálem dál, bavili jsme se i o tom, jestli je možné, aby v rámci tohoto areálu obce projevíly zájem o, dejme tomu, převod do jejich majetku. Zatím diskuse s nimi byla negativní. Tak jak ve Vrběticích premiér sliboval dotčeným obcím, že by areál mohly převzít do své správy, v Květné, alespoň u diskusí, u kterých jsem byl, zájem prostě a jednoduše není. Nemohu tu slíbit, že Ministerstvo vnitra převezme pod sebe další areál, pro nějž prostě a jednoduše nemá využití. Je možné, že poté, co areál v Květné poslouží na přechodnou dobu pro skladování munice z Vrbětic, bude znovu vyhodnocen jako zbytečný majetek České republiky a bude prodán, případně bude nabídnut krajskému úřadu, případně obcím, které jsou v jeho okolí.

To znamená, nemohu potvrdit variantu, že se bude vyvážet rok, rok a půl, děláme všechno pro to, aby se vezlo rychle. V současné době tam probíhá kontrola, bylo tam nasazeno přes 30 specialistů, je to největší taková kontrola v historii policie, alespoň té novodobé. Mohu říci, že my budeme vyvážet materiál, co nejrychleji to půjde, ale bezpečně. A hlavně chceme zjistit, jestli v těch skladech čirou náhodou není něco, co tam nikdy být nemělo.

Velice se osvědčila i ostraha armády. Tady padla otázka, jak dlouho tam bude. Já znovu říkám: Jak dlouho bude potřeba. O tom rozhoduje vláda České republiky. Ani ne ministr vnitra, ani ne ministr obrany. My s panem kolegou Stropnickým máme předkládat poziční zprávu tuším jednou měsíčně o tom, jestli potřeba armády je, či není. Na tom se budeme domlouvat v rámci velitele zásahu v rámci obou resortů, ale ostraha areálu byla primárně proto, aby nevznikala důvodná obava z toho, že tam někdo zvenčí vstoupí a že nám prostě další objekt vybuchne. To je ten hlavní účel.

Také bych se tu rád ohradil proti slovům jednoho z předřečníků prostřednictvím pana předsedajícího, bohužel nejsem schopen identifikovat jménem, že jsme se snad měli s kolegou Stropnickým dohadovat o tom, jestli ostraha je, nebo není nutná. Chci říci jednoznačně, že jsme s kolegou Stropnickým v této věci vždy měli shodný názor a jediný, s kým jsme se dohadovali byl náčelník Generálního štábu. Tyto dohady mě

velice mrzí, musím říci, říkám to i na této půdě, protože byly naprosto zbytečné. Myslím si, že byť Armáda České republiky plní své povinnosti v rámci zahraničních misí, že primární je pomoc obyvatelům České republiky. Nechci si tu brát za svědka pana starostu, ale myslím si, že nasazením armády se situace a psychoklima v této oblasti velice, ale velice zlepšilo.

Takže to je zatím k otázkám, na které jste se, kolegové a kolegyně, ptali.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi vnitra. Nyní mám dvě faktické poznámky. Nejprve paní poslankyně Jana Černochová. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji panu ministru Chovancovi za jeho obšírnou odpověď, ale musím říct, že skutečně zejména závěr, který se týká Květné, mě děsí. Děsí mě z toho důvodu, že opět a v tuto chvíli, jak řekl pan ministr, se tam převezl tedy ne jeden kamion, ale deset kamionů čehosi a do dnešního dne není jasné, jestli to bude spadat pod jurisdikci Ministerstva obrany, nebo pod jurisdikci Ministerstva vnitra.

Kolegyně a kolegové, nepřipomíná vám to něco? Nemůže se v Květné opakovat situace z Vrbětic? Já si nedokážu představit, jak si nyní pan ministr Chovanec představuje spolupráci. Bude stát voják Armády České republiky s policistou, policista, který bude mít jednu krabici s municí jako důkaz, tak ten voják Armády České republiky bude dohlížet na to, jestli se do té krabice může podívat? Jak může armáda nést odpovědnost za něco, co je v krabicích, když o tom ani neví! Tady se, pane ministře Chovanče, zříkáte odpovědnosti, kterou jako ministr vnitra jednoznačně máte! Máte ji vy v rámci policie, máte ji vy v rámci Hasičského záchranného sboru a celého IZS. Neházejte svoji zodpovědnost na Armádu České republiky!

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Černochové. Pardon, pane ministře. Nejprve s faktickou poznámkou pan poslanec Fiedler. Pak jste na řadě vy. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo. Já bych ještě zareagoval na to, co tady zaznělo od pana ministra Chovance, když zmínil nasazení armády. Já s tím nemám problém. Já s tím samozřejmě souhlasím, aby tam byla armáda nasazena. Určitě věřím tomu, že velmi uklidnila situaci občanů a že došlo ke zklidnění situace. Ale pozastavuji se nad tím, co tady bylo zmíněno, nějaké rozpory s armádním generálem Pavlem o množství vojáků, protože do určitého data tam bylo vojáků nula a pak jsme to asi trochu přepískli, nevím, nechci to soudit, protože generál Pavel se vyjadřoval, že to množství je naprosto zbytečné. Nevím, jestli jich je tam dneska 400, 500 nebo kolik. Mluvilo se o takových číslech, možná skutečná čísla jsou nižší. Ale zaráží mě skok, že nejdříve tam armáda dlouhou dobu potřeba nebyla, a pak jsme najednou

zjistili, že tam potřebujeme tolik vojáků. Já s tím nasazením armády nemám problém, já s tím souhlasím. Jen se pozastavuji nad tím, že tam nebyla tak dlouho potřeba.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Fiedlerovi. Nejprve pan ministr vnitra, po něm pan ministr obrany. Prosím, pane ministře.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych se chtěl prostřednictvím pana předsedajícího omluvit paní poslankyni Černochové, protože zjevně mluvím nesrozumitelně.

Ještě jednou to zopakují. V areálu v Květné v současné době není převezena žádná munice. Z areálu ve Vrbětčích se převážely výrobky firmy Bochemie k jeho konečnému spotřebiteli. Jak jsem říkal, z areálu ve Vrbětčích se v současné době převážela munice směrem k finálnímu spotřebiteli na Slovensko. Také jsem říkal, vážená paní poslankyně prostřednictvím pana předsedajícího, že v současné době armáda připravuje nájemní smlouvy s firmami, které projevily zájem o tento areál. Vzhledem k tomu, že se připravují nájemní smlouvy, tudíž neexistují v současné době, není možné v areálu firmám nic skladovat. Také jsem říkal, že se kolegové z armády chovají jako řádní hospodáři a do té doby, než smlouvy uzavřou, není možné do tohoto areálu převážet žádnou municí. Také jsem říkal, že pokud by se to nepovedlo, jsme připraveni na možnost v zákoně v rámci jakési konfiskace a převozu tohoto materiálu pod policejním dozorem do Květné po omezenou dobu, že si nenecháme firmami vzhledem k nedohodě o výši nájmu blokovat převoz munice z Vrbětč. To všechno jsem říkal už předtím, ale asi jsem nebyl srozumitelný.

Já se nebráním tomu, aby policie dělala kontrolu. Tu má ze zákona. Policie kontroluje municí ze zákona. Existuje registr zbraní a střeliva a to, co v tomto registru je, policie kontroluje. Vedle toho když vezmete granát nebo leteckou pumu, vysypete z toho trhavinu, tak tam je možná mezera v zákoně, že už to může splňovat charakter trhaviny, a pak to kontroluje báňský úřad. Ale nechtějte po mně, aby Policie České republiky, potažmo Ministerstvo vnitra převzalo bezúplatně areál, který nepotřebuje, a ročně do něj investovalo 50 milionů provozně. To je to, čemu já se bráním. Já se vůbec nezabývám odpovědností za kontrolu munice. A vláda rozhodla, tuším, na svém předposledním zasedání o navýšení o 202 tabulkových míst pro Policii České republiky a Hasičský záchranný sbor. A to jsou primárně policejní a hasičská místa pro kontrolu munice a střeliva.

Takže se omlouvám za to, že jsem byl nesrozumitelný. Budu se snažit příště více. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi vnitra. Nyní s přednostním právem pan ministr obrany. Prosím, pane ministře.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem rád, že se sarkasmu daří i po 20. hodině večerní, i když spíš než řešení otázek to přináší možná takový dílčí pocit osobního uspokojení.

Já bych si dovolil říct pár konkrét. Třeba o polovojenském objektu – to rozhodně nepadlo. Ono kolem toho padlo totiž tolik nepřesností za týdnů a měsíce, že patrně došlo k nějakému přeslechu. Nikdy jsem nic takového neřekl.

Co se týče počtu vojáků nebo vůbec participace vojáků. Samozřejmě že v takové situaci, a vzpomeňme si na to, kdy to bylo, bylo to po výbuchu druhého muničního skladu, bylo evidentní, že je potřeba udělat maximum pro to, aby se celý prostor zabezpečil. V takové situaci se myslím nemá dlouze spekulovat nebo uvažovat o tom, co armáda má, nebo nemá, a prostě to má udělat. A je nejlepší, když to ta samá armáda příliš nekomentuje.

Samozřejmě to ale na druhou stranu komplikuje trošku program, jak ho vojáci mají. Já jsem se na to ptal i velitele pozemních sil. Je to pro ně, řekněme, organizačně složitější, ale není to nemožné. Zároveň budu určitě rád, armáda bude ráda, když se počet postupně bude snižovat. To ale samozřejmě závisí na mnoha faktorech. V tomto ohledu se na tom sami budeme rádi účastnit, když vnější prostor areálu bude možno – a vypracovává se plán, pokud jsem slyšel velitele zásahu, aby mohl být vnější prostor dekontaminován, aby mohl být opraven plot, a tím pádem by se přece jenom ten počet nějakým způsobem postupně snižoval.

Co se týče Vojenského technického ústavu i jeho pobočného závodu Slavičín, ti lidé, kteří stáli v čele těchto dvou podniků, v jejich čele už nestojí, byť jim v tuto chvíli nebylo prokázáno přímé zavinění nebo přímý podíl. Ale z důvodů, které tady nechci rozvádět do detailů, už na svých místech nepracují.

Co se týče Květné, udělali jsme v tom ohledu maximum. Z hlediska technického je to připravené, ale jinak bych opakoval to, co už tady říkal pan ministr Chovanec. Snažíme se samozřejmě, aby ten metr nebyl zadarmo, s prominutím. A samozřejmě že taky počítáme s tím, že kvůli, řekněme, smlouvě výhodnější rozhodně nebudeme blokovat převoz materiálu. To v žádném případě. Jediné, kde je potřeba si ještě říct, ale to s prominutím lidově řečeno nehoří, musíme si v klidu říct, a jak říkal taky pan kolega, v rámci celé vlády, jak s Květnou naložit do budoucna. Názory jsou různé, ale to tady myslím v tuto chvíli není tak podstatné. Podstatné je, že Květná je schopna situaci řešit a absorbovat munici. Jestli se stát rozhodne mít svůj jeden emergentní sklad, který bude velice kvalitně na špičkové úrovni zabezpečen za cenu určitých nemalých nákladů, nebo ne, je otázka k projednání ve vládě. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministru Stropnickému. Nyní s faktickou poznámkou paní poslankyně Černochová. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Černochová: Chtěla bych poprosit pana ministra Stropnického o trošku konkrétnější odpověď. Kdy se počet vojáků bude upřesňovat? Bude to v měsíci únoru, v měsíci březnu? Je samozřejmě nasnadě otázka, jestli se přesunem

některých dalších beden nebudou přemísťovat vojáci z Vrbětic do Květné. To je samozřejmě otázka, která se nabízí. Já bych možná poprosila i pana ministra Chovance, protože mluvím jazykem, kterému skutečně nerozumím. A shodli jsme se s kolegou Zahradníkem, že jemu nerozumí ani kolega Zahradník. Kdo je finální spotřebitel munice?

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pan ministr vnitra chce odpovědět. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážený pane předsedající, vážená kolegyně, vážení kolegové, v tomto případě je finálním spotřebitelem munice firma, která ji přepracuje. To znamená, koupí, přepracuje, rozmontuje, prodá železný šrot, prodá tu trhavinu a má z toho jakýsi výnos. Nemyslel jsem – a tady jsem asi špatně formuloval – že by finálním spotřebitelem mohl být i nějaký účastník válečného konfliktu. Tak v tomto případě opravdu to je firma, která to ekologicky, doufám, rozebere a rozprodá na prodatelné části tak, jak to umožňuje slovenská právní úprava.

Ti vojáci, vážená paní kolegyně prostřednictvím pana předsedajícího – každý měsíc se bude vyhodnocovat jejich potřebnost, každý měsíc budeme dávat poziční zprávu do vlády. A může se stát, že vláda ten mandát sníží. Že sníží počet vojáků. My jsme se domlouvali o tom, že by někteří vojáci, protože chápeme, že nasazení armády je drahé, mohli být postupně nahrazováni nějakou elektronickou signalizací, mohli by být nahrazováni technickým zabezpečením, které by nahradilo v některých úsecích živou sílu. Živou silou myslím vojáky, aby mi bylo rozuměno.

Co se týče, tam byla ještě jedna otázka, zda se budou vojáci muset stěhovat do Květné. No nebudou. Protože předpokládám, že do Květné odjede materiál, který bude zkontrolován, přepočítán. Tady armáda plní roli primárně hlídače toho perimetru nebo hlídače toho prostoru. A to ne proto, aby se někdo dostal z areálu ven, ale aby se nedostal do areálu, protože ten druhý výbuch je opravdu podezřelý a samozřejmě tam existuje důvodné podezření, že tam byl spáchán trestný čin, což policie v současné době vyšetřuje. Takže to je důvod nasazení armády a každý měsíc půjde poziční zpráva do vlády. Jsme si velice dobře vědomi toho, že bychom vojáky potřebovali jinde, ale do té doby, než se došetří a vyřeší problém Vrbětic, tak bych byl rád, aby tam zůstali.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi vnitra a nyní pan ministr Stropnický. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Děkuju, pane předsedající. Vojáků je nasazeno ve Vrběticích momentálně 223, dnešní číslo, myslím. Nikdy to nedosáhlo poloviny toho maxima, které vláda má ve svém usnesení, to je těch 450. A samozřejmě, není nejmenší důvod sem přenášet, na tuto půdu, potřebu si říkat mezi oběma ministerstvy, jak udělat maximum pro to postupné snižování. V tomto ohledu

já ty armádní hlasy musím slyšet a musím je chápat. A zároveň to poslední, co bych udělal nebo pod co bych se rád podepsal, je, že když tam bude vojáků 150 nebo 170, tak se tam třeba, nedej pánbůh, stane nějaký malér. Takže ona to je strašně citlivá věc.

Co se týče Květné, tak tam je to připraveno v tom režimu, že by se jednalo o dvě, maximálně tři desítky lidí, z toho většina hasičů. A ostraha Vojenské policie. I ti hasiči jsou míněni v tom prvním sledu z kapacit Vojenské policie. Tam ten počet je, řekněme, opravdu relativně malý.

Ale ještě jednou zopakuji to, že armáda si hodně slibuje od toho, že opravdu jak se postupně dekontaminuje, a to není celý obvod Vrbětic, to je několik úseků, ten vnější perimetr, tak v tu chvíli pak zase se dá ještě víc, jak tady padlo, použít technika a ty počty můžou postupně klesat. Budu se snažit, aby tam nebyl ani jeden voják ani o jeden den déle, ale zároveň máme povinnost v tomto s policií spolupracovat.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi Stropnickému. Nyní řádně přihlášený pan poslanec Jiří Štětina. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Štětina: Dobrý večer, vážený pane místopředsedo, vážené dámy a pánové. Slíbil jsem, že zde budu čtyři minuty, a udělám všechno pro to. Proto můj projev bude velmi stručný.

Nejdříve mně dovolu, abych vyjádřil své osobní uznání všem občanům a obyvatelům přilehlých vesnic. Protože to byla mimořádná událost, to byla katastrofa! Jako jeden z autorů publikace Medicína katastrof a IZS při mimořádných událostech a katastrofách moc dobře vím, co to je. Proto můj projev se omezí pouze na dva dotazy. Ale ještě než je položím, tak musím říct, že jsem skutečně spokojen s odpověďmi obou pánů ministrů, což zní od opozičního poslance asi trošku blbě. Ale je to tak.

Než se dostanu k těm dvěma otázkám, nebo spíš postřehům, tak mi dovolu, abych se vrátil o 50 let zpátky. V těchto dnech tomu bude 50 let, kdy jsem byl jako mladý voják dezinfikovat, jak bych to řekl česky, ono se tomu říká Pthirus pubis, my jsme tomu říkali filcky (smích některých poslanců), kdy strážní oddíl v jednom velkém muničním skladu byl zasažen tímto zvířátkem. Ale já to neříkám z toho důvodu, já to říkám z toho důvodu, že v té době muniční sklad měl tři pásma. První pásmo bylo upozornění, druhé pásmo bylo výstraha a třetí pásmo se střílelo. Takže takto byly zajištěny muniční sklady. (V sále je hluk, někteří poslanci diskutují mezi sebou.)

Já jsem si v souvislosti s tím musel zase zopakovat anebo si nechat vysvětlit, co to vlastně munice je. A že vlastně munice sama o sobě nemůže bouchnout. To mně říkali odborníci, pyrotechnici a lidi, kteří se o tyto sklady starali. Já si myslím, že i pan ministr, vašim prostřednictvím, to zde řekl, že ten druhý výbuch není tak moc košer.

A nyní se dostávám k tomu hlavnímu, co chci říct. Já se domnívám, že tady mnoho slov padlo prostě opakovat a získávat politické body, tady je nikdo nezíská.

Ale mně by zajímalo, kdo a která vláda se zasloužila o to, že muniční sklady byly předány do užívání nebo do nějaké pseudoprivatizace soukromým firmám. Já jsem tuto otázku zde ještě neslyšel. Tady jsme slyšeli mnoho otázek, ale tuto ne. Takže toto by mě zajímalo a já jsem skutečně přesvědčen, že i orgány činné v trestním řízení na tuto otázku odpovědí. A samozřejmě respektuji, že když je to živá kauza, že těžko na to může někdo odpovídat.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Omluvám se, pane poslanče. Dovoluji si vás poprosit, abyste se na chvíli přerušil. Poprosím ctěné kolegyně a kolegy, aby se ztišili. Je sice pozdní hodina, ale prosím, mějte ohled na svého kolegu. Děkuji.

Poslanec Jiří Štětina: A druhá otázka zásadní, a ta skutečně vyplývá z toho, co jsem dělal možná 30 let, takže jak byl tento objekt řešen z hlediska krizového řízení a plánování. Protože takový objekt musí být součástí havarijních plánů. Pokud nebyl, a já jsem zatím nikde neslyšel, jestli jsme na tu otázku dostali odpověď, tedy jako veřejnost, tak samozřejmě tam musí být rozpracována opatření. Za prvé preventivní, za druhé asanační a za třetí ta konečná, tzn. restriktivní.

A na závěr chci říct jednu věc a je to moje přesvědčení. Skutečně tato vláda za to nemůže. Já se domnívám, že zde někdy v roce 2006 bylo zaseto semeno tzv. pseudoprivatizace a korupce, kdy prostě ze státního majetku byla velká snaha odčerpát nebo odklonit miliony, možná stamiliony peněz. Takže nechťejme, aby tato vláda za to nesla zodpovědnost. To je zodpovědnost jiných! Já vám děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Štětinovi. Zatím posledním přihlášeným do obecné rozpravy je pan starosta Vlachovic-Vrbětic, který požádal o slovo. Prosím, pane starosto, máte slovo. Ctěné kolegy prosím o klid. Prosím, pane starosto, máte slovo.

Starosta Vlachovic - Vrbětic Zdeněk Hověžák: Rád bych vám popřál pěkný večer. Vážená vládo, vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení hosté, znovu se zde setkáváme na půdě Poslanecké sněmovny, kde řešíme situaci u nás ve Vlachovicích-Vrběticích. Jsem vám za to velice vděčný. Přišel jsem vás dnes především žádat. Předtím, než tak učiním, rád bych ale poděkoval složkám integrovaného záchranného systému a složkám armády, které se o nás starají, a myslím si, že velmi dobře starají, protože nám zabezpečují především bezpečnost a klidné chvíle.

Rád bych vás požádal o několik zásadní věci, a to aby se složkám především integrovaného záchranného systému dobře pracovalo v tomto prostředí, aby byla veškerá munice státem zajištěna, aby jim nikdo neztěžoval podmínky ohledávání a především odvozu munice a ostatních látek, které jsou pro nás zásadní. Po celou dobu těchto činností vás žádám o to, aby byl celý prostor opětovně hlídán. Zároveň žádám,

aby stát co nejrychleji vypověděl všechny nájemní smlouvy v našem areálu ve Vrběticích a po sanaci s námi jednal o dalším osudu tohoto areálu. A protože se ukazuje, že vyšetřování a zajištění celého areálu bude trvat delší dobu, žádám, aby stát převzal odpovědnost za veškeré způsobené škody. Jenom pro informaci, příkladem postiženého je soukromník, který zde nakoupil za několik milionů v tomto areálu les, a dodnes neví, kdy vůbec v tomto lese bude moct hospodařit.

Toto jsou moje nejdůležitější, a nejenom moje, ale nás všech, kteří zde žijeme, žádosti. Já vám děkuji za pozornost, pochopení a snahu co nejdříve danou situaci u nás vyřešit. Děkuji. (Potlesk napříč jednacím sálem.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane starosto. Vzhledem k tomu, že do podrobné rozpravy už nevidím žádnou přihlášku, tak v tom případě obecnou rozpravu končím a táž se, zda si vezme pan zpravodaj závěrečné slovo. Vezmete si závěrečné slovo, pane zpravodaji? (Ano.) Máte prostor.

Poslanec Zdeněk Soukup: Dámy a pánové, v rozpravě vystoupilo přesně 60 poslanců a poslankyň a vůbec mně moji situaci zpravodaje neulehčili. Chtěl bych říct, co všechno zaznělo. Podivení, že s tak nebezpečným materiálem nakládají soukromé firmy. Kritika provádění kontrol v muničním skladu. Kritika organizace záchranných a sanačních prací. Kritika současné legislativy k nakládání s vojenským střelivem. Polemika o tom, která politická garnitura událost zavinila. Výzvy ke zveřejnění smluv armády se soukromými firmami, které munici skladují. Kritika zneužívání faktických poznámek. To platilo především pro minulou diskusi. Dále, jak to bude s Květnou, jak dlouho bude třeba účast armády ve Vrběticích. Kritika komunikace mezi ministry vnitra a obrany o ostraze areálu. To se později vysvětlilo. Kritika selhání státní kontroly a dozoru. Jaký bude další osud areálu Vrbětice. Jak je to s působením firmy Bochemie atd. atd.

Já bych chtěl, jestli můžu, a otevřeme podrobnou rozpravu, načíst, pane předsedající...

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Nejdřív dokončíte závěrečné slovo a já potom otevřu podrobnou rozpravu a bude možné načíst návrhy usnesení.

Poslanec Zdeněk Soukup: Já nebudu v podstatě vyjmenovávat všechno to, o čem se tady mluvilo. Já jsem zčásti zahrnul některé ty věci do svého návrhu usnesení. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní tedy přistoupíme k podrobné rozpravě, kterou tímto otevírám, a s přednostním právem se přihlásil pan místopředseda Gazdík, pak zde mám přihlášeného s přednostním právem pana zpravodaje. Máte slovo, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Vážené kolegyně, vážení kolegové, hezký dobrý večer. Na základě konzultací s vedením obce Vlachovice-Vrbětice a na základě toho, co patrně od nás jako od Poslanecké sněmovny očekávají občané okolních obcí, které jsou postiženy tím, co se ve Vlachovicích-Vrbětících stalo, a na základě primární odpovědnosti, kterou stát v tomto směru nese, si dovoluji navrhnout následující usnesení:

Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky důrazně vyzývá vládu, aby veškerou odpovědnost za manipulaci s municí převzal stát;

dále, aby zajistila střežení celého areálu muničních skladů, a to až do konečného odvozu munice;

aby z pozice zakladatele uložila Vojenskému technickému ústavu vypovězení stávajících smluv se společnostmi, které jsou pronajímateli muničních skladů v katastru obce Vlachovice-Vrbětice;

aby jednala s obcí Vlachovice-Vrbětice a dalšími okolními obcemi o využití areálu;

aby převzala odpovědnost za způsobené škody, včetně komplexního odškodnění fyzických i právnických osob.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Pouze pro pořádek se chci zeptat, pane místopředsedo, je to jeden text, to znamená návrh jednoho usnesení jako jednoho odstavce? (Ano.) Děkuji.

Dále s přednostním právem pan zpravodaj se svým usnesením.

Poslanec Zdeněk Soukup: Usnesení k projednávání informace vlády k situaci po explozích v muničním skladu ve Vlachovicích-Vrbětících – 23. schůze Poslanecké sněmovny ve dnech 12. 12. 2014 a 10. 2. 2015:

Poslanecká sněmovna bere na vědomí zprávy premiéra Bohuslava Sobotky, ministra vnitra Milana Chovance a ministra obrany Martina Stropnického o situaci v areálu muničního skladu ve Vrbětících-Vlachovicích na Zlínsku.

Dále, Poslanecká sněmovna vyslechla informace o aktuální situaci přednesené starostou Vrbětic-Vlachovic Zdeňka Hověžáka a zástupce hejtmana Zlínského kraje Jaroslava Drozda.

Poslanecká sněmovna konstatuje, že v období od 12. 12. 2014 do 10. 2. 2015 došlo ke značnému posunu v postupu prací na odstraňování příčin i následků explozí i ke zklidnění situace. I tak si Poslanecká sněmovna vyhrazuje pravidelné informace o odstraňování následků po výbuších, o vyšetřování jejich příčin, o odvozu munice do

náhradních skladů a také o sanaci území skladu i jeho okolí ve Vrběticích-Vlachovicích.

Dále, Poslanecká sněmovna žádá vládu, aby připravila změny v legislativě, které zajistí přísnější pravidla v nakládání s nebezpečným vojenským materiálem.

A za poslední. Poslanecká sněmovna se také obrací na vládu, aby prověřila možnosti odškodnění za případné hmotné škody, za jinou újmu postižených obyvatel v okolí muničního skladu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodajovi. Nyní s přednostním právem se hlásí předseda poslaneckého klubu KSČM pan poslanec Kováčik. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Pane předsedající, paní a pánové, mně se osobně návrh, který přednesl pan místopředseda Gazdík, líbí, nicméně vzhledem k tomu, že v něm – jsem připraven pro něj hlasovat – ale vzhledem k tomu, že obsahuje požadavky na armádu a na další složky státu, já bych rád předtím, než se budu schopen doopravdy objektivně rozhodnout, aby ten návrh minimálně byl podroben posouzení například pana ministra obrany, který musí – měl by – sdělit Poslanecké sněmovně, jestli například armáda je schopna úkoly, které by případně (dala) Sněmovna po schválení toho návrhu, vůbec splnit, jestli na to má kapacitu, jestli na to má možnosti.

Podle mého soudu se pro toto usnesení nemůžeme rozhodnout s čistým svědomím teď, od boku, že to tak splníme. Říkám ano, mně by se to takto líbilo, jak to pan místopředseda Gazdík načel, ale rád bych měl dostatek času na to, abych se mohl věrohodně rozhodnout, abychom dokázali posoudit doopravdy se vši objektivitou ten návrh.

Nechci zrovna navrhovat přerušení nebo nechci zrovna brát pauzu, ale chci poprosit, abychom o návrzích usnesení, které padnou v této Sněmovně, hlasovali až v době, kdy všechny tyto expertizy budeme mít k dispozici. Rád bych proto požádal, abychom přinejmenším ty návrhy dostali písemně. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: V tom případě mě pan poslanec Kováčik nutí k tomu, abychom po přednesení všech návrhů na usnesení přerušili schůzi Poslanecké sněmovny na čtvrt hodiny, než budou předložené návrhy zkopírovány a předloženy na lavice. Bude to takto stačit, pane předsedo? Čtvrt hodiny je vyhovující doba, nebo chcete déle? Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: V první části ano, pochopil jste mě dobře. V druhé části ovšem já jsem požadoval, abychom mohli opatřit příslušné expertizy, resp. aby příslušní ministři, kterých se to týká, Poslanecké sněmovně sdělili, že to také tak lze

provést, že na to stát má kapacity, že na to stát má možnosti, a v případě, že to takto uslyšíme, budu s čistým svědomím hlasovat pro návrh pana kolegy Gazdika. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Beru to jako procedurální návrh, o kterém budu muset dát hlasovat, ale pořád mi není jasné, co považujete za ten termín, dokdy byste si to představoval – do té doby než předloží ministři expertizy. Ano?

Poslanec Pavel Kováčik: Já jsem přesvědčen o tom, že např. ministr obrany vzhledem k délce doby, po kterou trvá problém, měl mít alespoň přehled o tom, jestli armáda je schopna splnit ty požadavky, které jsou obsaženy ve vašem návrhu, pane místopředsedo. A pokud tak učiní teď, ihned, nebo v nejbližších minutách, potom bychom nemuseli přerušovat. Především, že máme vymezený čas do 21. hodiny, a nerad bych, abych zdržel Sněmovnu ještě déle. V tom případě bych projednávání tohoto bodu úderem 21. hodiny navrhoval přerušit do té doby, dokud nebudou k dispozici příslušné expertizy. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Teď nejprve pan ministr obrany, poté pan ministr vnitra, potom za poslanecký klub pan místopředseda a ještě pan zpravodaj. To nám to dnes běží.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Já se pokusím být bleskurychlý. Pane předsedající, kolegyně a kolegové, já se přiznám, že na některé body bych potřeboval přece jenom nějaký – ne dlouhý, ale ne v minutách ani ne v hodinách, ale v kategorii dnů řekněme možnost konzultace.

Protože bod 1 – aby veškerou odpovědnost za manipulaci s municí převzal stát pro mě nepředstavuje žádný problém.

Aby zajistila vláda střežení celého areálu muničních skladů, a to až do konečného odvozu munice – je vymezen poměrně široce, není to specifikováno. Čili nevím, jestli tohle to nepředstavuje nějaký problém.

Aby z pozice zakladatele uložila VTÚ vypovězení stávajících smluv – to není možné v tuto chvíli, protože to zboží by nepodléhalo vůbec pod žádný právní režim. To se dá udělat až v případě, že to bude odvezeno. Čili to je věc, která je fyzicky, nebo právně nemožná. To jsme si ověřovali.

O využití atd. – nechci ještě ty další dva body. Shrnul bych to do svého názoru, že by se to mohlo vázat na tu případnou příští zprávu, kterou budeme předkládat s panem ministrem do vlády. Čili to je kategorie, řekněme, dvou týdnů, zhruba, pan ministr mě možná zpřesní. Ale tenhle ten čas, aby se k tomu člověk mohl skutečně zodpovědně přihlásit, o ten bych rád požádal. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi, který mi to příliš neulehčil, protože pořád nevím, jak dlouhý ten čas má být. My patrně do devíti hodin

nestihneme odhlasovat žádné usnesení, za těch šest minut, a já budu muset přerušit schůzi na nějakou dobu.

Moment, teď pan ministr vnitra se hlásil, prosím, pane ministře. Pak s přednostním právem vy, pak pan zpravodaj. Pardon, ještě pan předseda poslaneckého klubu ODS.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, já jsem si se zájmem poslechl oba dva návrhy usnesení, tak jak se zpravodajem a s jeho návrhem si nemyslím, že je problém, tak s návrhem pana kolegy Gazdíka, aby veškerou odpovědnost za manipulaci s municí převzal stát, nevím, co si pod tím mám představit.

Aby střežení celého areálu muničního skladu až do konečného odvozu munice řešil stát – no, to už stát řeší, a jak jsem říkal, dává každý měsíc poziční zprávu podle stavu, který je v tom čase realistický a reálný.

Aby se vypověděly všechny nájemní smlouvy, abychom to dnes uložili ministru obrany – to si skoro nemyslím, že je možné, protože tam je třetí osoba, to je subjekt s právní subjektivitou, Vojenský technický ústav, a pokud tam vzniká dneska nějaký právní nárok těch firem a případné odškodnění, tak si ještě nezhoršujeme právní pozici. Samozřejmě premiér deklaroval, že po odvozu veškeré munice se tam už ta munice nevrátí. To znamená, jedná se o nájemní smlouvy do doby odvozu nebo převozu.

Abychom jednali s obcí Vlachovice-Vrbětice a dalšími o využití areálu – přesně tento veřejný příslib dal premiér České republiky při jednání se starosty. Tam jasně zaznělo, že první, s kým se o tom budeme bavit, budou oni. Já si myslím, že záruka formou veřejného slibu premiéra by mohla stačit.

A abychom převzali odpovědnost za způsobené škody, včetně komplexního odškodnění fyzických a právnických osob – tím bychom se, dámy a pánové, z mého pohledu zbavovali možností to vymáhat na původci.

Takže pro toto usnesení – já ho nepotřebuji zkoumat, já teď za sebe říkám, že pro něj nejsem ochoten hlasovat. (Potlesk v části ČSSD.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministru vnitra. Moment, pane poslanče, mrzí mě to, ale je tady jisté – s přednostním právem. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Bronislav Schwarz: Dobrý večer, pane místopředsedo, vážená vládo, kolegyně, kolegové, vidím čas čtyři minuty. Pokud bude vůle, tak bych dočetl v rámci podrobné rozpravy jenom ty návrhy na usnesení, přerušil bych tuhle schůzi, abychom už přestali debatovat, protože veškeré aktuální informace jsme slyšeli od panů ministrů. Pisemně dostanou všichni to, co mají, a na příští nejbližší schůzi, tak jak si odhlasujeme, se pouze odhlasují usnesení, která nám budou sedět. A Vrbětice uzavřeme. To je můj návrh.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, pane poslanče. Nicméně jednací den končí v devět nula nula a já bohužel v devět budu muset přerušit jednání Sněmovny. Předseda poslaneckého klubu ODS, po něm pan zpravodaj, po něm pan poslanec.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak mluvit tři minuty není žádný problém, zejména pro mě. Ale já to moc nechápu, my jsme se tak pustili do toho, jestli usnesení ano, nebo ne. Přitom jsme těm třem kolegům, kteří tam svítí několik týdnů, myslím, že od 12. prosince, neumožnili aspoň formálně se přihlásit ke svým pozměňujícím návrhům. Tak já vás všechny žádám, nechte je to říct, ať máme za sebou všechny návrhy usnesení, protože nevíme, co všechno padne. (Projevy souhlasu.) A pak to klidně přerušíme. Já myslím, že to dávno vyšumělo. Vláda evidentně nechce žádné usnesení přijmout kromě toho, že to dělá dobře. Má na to právo, má na to většinu. Ale nechte za ty dvě minuty alespoň ty tři kolegy načíst, ať se formálně odkážou – protože neskončíme jinak dneska podrobnou rozpravu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Mám to brát jako procedurální návrh, pane předsedo? (Odpověď mimo mikrofon.)

Dále pan zpravodaj s přednostním právem. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Zdeněk Soukup: Já bych chtěl jenom vysvětlit, že to stejně dneska nemůžeme v žádném případě stihnout. Protože já jsem měl připraven návrh hlasovat o všech usneseních s tím, že potom na ta odhlasovaná usnesení se sejde jakási smířčí skupina, jakási skupina těch předkladatelů usnesení, aby došlo k určitému průniku. A to není legrace. Protože tam se některé věci opakují a některé věci nemusí být odhlasovány.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Jestli dovolíte – jestli proti mému postupu, i když teď ohnu, nebo poruším jednací řád, nebude vznesena námitka, tak já bych jako předsedající dovolil třem kolegům načíst jejich – je tady námitka. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Je tady námitka. Končí jednací den v 21.00. Když to jednou prolomíme, prolomíme to vždycky. Já za to nemůžu, že zpravodaj to sabotuje. Já za to fakt nemůžu. (Potlesk vpravo.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Omlouvám se, ale za půl minuty bude končit. Nevím, jestli má cenu, aby sem přišel pan poslanec... (Hlasy ze sálu.) Tak. Protože za minutu končí dnešní... A, tak pan poslanec Hovorka. A, už ne. Omlouvám se, je 21 hodin. Přerušuji jednání této schůze Poslanecké sněmovny. Zítra bude pokračovat 25. schůze Poslanecké sněmovny v 9.00 hodin ráno.

(Schůze přerušena ve 21.00 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
12. února 2015
Přítomno: 88 poslanců

(Schůze pokračovala v 18.00 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Vážení paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády – jeden člen vlády, ano –, zahajují přerušenu 24. schůzi Poslanecké sněmovny a prosím, aby se všichni přihlásili identifikačními kartami. Náhradní karty, jejich čísla, platí tak, jak již bylo řečeno na 25. schůzi Poslanecké sněmovny, a potvrzují také, že omluvy na dnešní jednání jsou shodné s omluvami sdělenými na 25. schůzi Poslanecké sněmovny.

Přistupuji k projednání jediného bodu, to je

1.

Informace vlády České republiky k situaci ohledně muničního skladu ve Vrbětčích

Tímto bodem jsme se zabývali v úterý 10. února, kdy jsme přerušili podrobnou rozpravu, 12. prosince byl k tomuto bodu rozdán písemný materiál a připomínám, že Poslanecká sněmovna souhlasila s účastí pana starosty, který ale dnes není přítomen.

Budeme tedy pokračovat v podrobné rozpravě, do které se přihlásili pan poslanec Hovorka, Sed'a a Fiedler. Ale s přednostním právem se hlásí pan předseda poslaneckého klubu KSČM Pavel Kováčik. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Vážený pane předsedající, paní a pánové, děkuji. Přeji hezký, dobrý večer všem. Já jsem na minulém přerušném jednání této schůze přednesl procedurální návrh na přerušení tohoto bodu do doby, než budou dodány příslušné expertizy. Nicméně vzhledem k tomu, že jsou tady ještě tři přihlášení do podrobné rozpravy, kteří budou velmi pravděpodobně načítat další návrhy usnesení, takže by bylo nelogické přerušovat rozpravu ještě předtím, než návrhy budou předneseny, páni ministři, kteří přislíbili dodání oněch expertiz, by pak byli zbaveni možnosti v případě reagovat ještě na další návrhy, dovoluji mi, abych svůj návrh modifikoval, že přerušení tohoto bodu navrhuji poté, co tři přihlášení kolegové své příspěvky přednesou, čili před ukončením podrobné rozpravy. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Kováčikovi za jeho vstřícnost.

Dále, pan poslanec Bronislav Schwarz přednesl návrh načíst usnesení a přednesené návrhy obdržet v písemné podobě, přerušit schůzi, poté hlasovat předložená usnesení, viz stenozáznam. Nicméně pan poslanec dnes není přítomen.

Budeme tedy pokračovat v podrobné rozpravě a já prosím pana kolegu Ludvíka Hovorku, který je další na řadě v rozpravě, aby se ujal slova. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, páni ministři, vážené kolegyně, kolegové. Já jsem vás informoval o usnesení, které navrhuji. Dovolím si ho přednést:

Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR žádá vládu České republiky, aby

I. zajistila odvoz veškerého nebezpečného materiálu – munice, chloristanu amonného i raketového paliva z areálu muničních skladů ve Vrběticích;

II. ustanovila vládního zmocněnce k doзору nad bezpečným odvozem veškerého nebezpečného materiálu z areálu muničního skladu ve Vrběticích;

III. zajistila vyšetření konkrétní odpovědnosti právnických a fyzických osob za pochybení, která vedla k explozím skladované munice, a zajistila vymáhání nákladů na zásah bezpečnostních jednotek a odvoz nebezpečného materiálu po odpovědných firmách;

IV. zajistila přezkoumání pochybení vojenského stavebního úřadu při vydání stavebního povolení ke zkušebnímu provozu recyklačního závodu raketového paliva v areálu v bezprostřední blízkosti skladů s velkým množstvím munice;

V. předložila systémová nápravná legislativní opatření k udělování licencí k nakládání s vojenským materiálem a municí k zajištění řádného státního dozoru a účinné kontroly;

VI. zajistila souhrnnou inventarizaci jednorázových škod na majetku fyzických i právnických osob postižených následky výbuchu muničního skladu a řádnou evidenci všech omezení hospodářské činnosti v uzavřených oblastech pro potřebu stanovení výše škody občanům postižených obcí;

VII. zajistila vyplacení jednorázových kompenzací za psychické strádání a škodu na majetku fyzických osob postižených přímými následky výbuchu muničního skladu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Hovorkovi. Dalším řádně přihlášeným je pan poslanec Sed'a. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane místopředsedo. Vážení členové vlády, vážené kolegyně a kolegové, dovoluji si přečíst návrh usnesení Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR k Informaci vlády ČR k situaci ohledně muničního skladu ve Vrběticích.

I. Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky bere na vědomí Informaci vlády ČR k situace ohledně muničního skladu ve Vrbětících.

II. Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky vyslovuje poděkování složkám integrovaného záchranného systému a příslušníkům Armády ČR za zásah při této mimořádné události.

III. Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky žádá vládu ČR, aby i nadále věnovala maximální pozornost bezpečnostní situaci k zajištění bezpečnosti občanů v okolních obcích muničního areálu.

IV. Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky žádá vládu ČR o provedení meziresortní kontroly legislativy pro obchod a nakládání s vojenským materiálem a municí a žádá vládu o předložení zprávy Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky v termínu do 30. června 2015.

V. Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky žádá vládu ČR, aby budoucí využití muničního areálu konzultovala s okolními obcemi a se Zlínským krajem.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Sedřovi. Zatím posledním řádně přihlášeným je pan poslanec Karel Fiedler. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Karel Fiedler: Dobrý večer. Děkuji za slovo, pane předsedající. Dobrý večer, dámy a pánové. Já mám ve svém návrhu jednotlivých bodů usnesení zahrnuty i body z petičního výboru, a protože jsem byl pověřen, abych přednesl i usnesení z petičního výboru, k čemuž jsme se díky přerušení schůze nedostali, tak začnu tímto krokem.

Usnesení petičního výboru z 12. schůze petičního výboru dne 13. ledna 2015 k veřejnému projednávání Petice za odvoz veškeré munice a nebezpečného materiálu z areálu bývalých vojenských skladů v katastru obcí Vlachovice a Vrbětice.

Petiční výbor

I. bere na vědomí Petici za odvoz veškeré munice a nebezpečného materiálu z areálu bývalých vojenských skladů v katastru obcí Vlachovice a Vrbětice;

II. má vážné pochybnosti o dodržování zákonů a podzákoných norem při správě a provozování areálu muničního skladu Vrbětice včetně povolovacích řízení;

III. žádá Ministerstvo vnitra o ukončení vyšetřování kauzy Policií ČR, o informaci ve věci zjištěných skutečností s termínem 12. měsíc 2015;

IV. žádá vládu, aby občanům dotčených obcí zajistila kompenzaci škod a ty následně vymáhala po vinících – termín: 3/2015;

V. žádá vládu, aby připravila úpravy legislativy, které vyloučí opakování kauzy Vrbětice;

VI. žádá vládu, aby sdělila odpovědi na otázky petentů vyplývající ze souhrnné zprávy spolku Za zdravé Valašsko, která je přílohou tohoto usnesení;

VII. pověřuje zpravodaje výboru Ing. Karla Fiedlera, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky.

Poslední bod usnesení petičního výboru. VIII. Petiční výbor přerušuje projednávání Petice občanů za odvoz veškeré munice a nebezpečného materiálu z areálu bývalých vojenských skladů v katastru obcí Vlachovice a Vrbětice.

Splnil jsem svůj úkol a seznámil jsem Poslaneckou sněmovnu s usnesením, které přijal petiční výbor. Nyní přednesu svůj návrh usnesení pro tuto schůzi Poslanecké sněmovny. Bodů je devět a je to dáno i tím, že jsem tam zahrnul body, které právě vycházejí z usnesení petičního výboru. Pouze u jednoho bodu bych doporučoval vypustit termín třetí měsíc 2015, který je asi příliš včasným pro splnění, a současně jsem tam v jednom bodě vypustil Ministerstvo obrany, protože to už petentům zaslalo odpovědi na jejich sdělené otázky.

Můj návrh usnesení:

I. Poslanecká sněmovna má vážné pochybnosti o dodržování zákonů a podzákoných norem při správě a provozování areálu muničního skladu Vrbětice včetně povolovacích řízení;

II. žádá vládu o informaci, zda má již k dispozici zprávu, proč k této události došlo a zda byly učiněny legislativní kroky, aby do budoucnosti k takovéto události nedocházelo;

II. žádá vládu o sdělení, zda byla v minulosti prováděna kontrola souladu skladované munice s výkazy o druhu a množství skladované munice;

IV. žádá vládu o sdělení, zda při vydání rozhodnutí o povolení činnosti firmě Bochemie bylo bráno v potaz, že v tomto areálu je nebo bude současně skladována munice;

V. žádá Ministerstvo vnitra po ukončení vyšetřování kauzy Policií České republiky o informaci ve věci zjištěných skutečností – termín 12. měsíc 2015;

VI. žádá vládu, aby připravila úpravy legislativy, které vyloučí opakování kauzy Vrbětice;

VII. žádá Ministerstvo vnitra, aby sdělilo odpovědi na otázky petentů vyplývající ze souhrnné zprávy spolku Za zdravé Valašsko doručené ministerstvu prostřednictvím petičního výboru;

VIII. žádá vládu, aby občanům dotčených obcí zajistila kompenzaci škod a ty následně vymáhala po vinících.

Poslední, devátý bod: žádá vládu o vyčíslení vzniklé škody a její následné vymáhání u zjištěných viníků.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Fiedlerovi. To je poslední přihlášený do podrobné rozpravy. Ptám se, jestli se někdo další hlásí. Není tomu tak. Končím podrobnou rozpravu. (Nesouhlasné hlasy ze sálu.) Pan poslanec Kováčik.

Poslanec Pavel Kováčik: Já se omlouvám, že zdržuji. Ale pane předsedající, můj návrh byl hlasovat ono přerušení před ukončením podrobné rozpravy. (Předsedající: Ano, omlouvám se.) Po přednesení všech (důrazně) příspěvků před ukončením podrobné rozpravy.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pane ministře, prosím, pojdte nás pozdravit. Buďte té lásky. Děkuji. Hlásí se pan ministr. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Pěkný podvečerní pozdrav všem. Stačí to tak?

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Je to úplně dokonalé. Děkujeme, pane ministře.

Dám hlasovat o procedurálním návrhu, který přednesl pan poslanec Kováčik, a to je, že přerušíme tuto schůzi Poslanecké sněmovny do té doby, dokud nebudou k dispozici příslušné expertizy.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 7. Přihlášeno je 88 poslanců, pro 85, proti žádný. Návrh byl přijat.

Přerušuji dle tohoto procedurálního návrhu tuto schůzi Poslanecké sněmovny a přeji vám hezký večer.

(Schůze přerušena v 18.15 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
7. dubna 2015
Přítomno: 143 poslanců

(Schůze pokračovala v 19.00 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, které tady nevidím – už vidím pana místopředsedu. Zahajují další den přerušené 24. schůze Poslanecké sněmovny. Prosím, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami. Náhradní karty a jejich čísla platí jako pro 26. schůzi, kterou jsme před chvílí přerušili do zítřka do 9 hodin do rána, stejně tak platí i omluvy na dnešní jednací den z 26. schůze a doufám, že mě nebudete nutit, abych je opakoval.

Budeme pokračovat v projednávání jediného bodu této schůze, kterým je

1.

Informace vlády České republiky k situaci ohledně muničního skladu ve Vrběticích

Tímto bodem jsme se zabývali ve čtvrtek 12. února, kdy jsme bod přerušili do doby, kdy budou předloženy příslušné expertizy. Byla přerušena podrobná rozprava a nebyla ukončena. Takže konstatuji, že jsme v podrobné rozpravě. Mám přihlášku pana poslance Holíka, ale před ním ještě s přednostním právem pan předseda klubu KSČM Pavel Kováčik. Ale ještě než mu dám slovo, musím konstatovat některé důležité věci.

Stanoviska ministra vnitra k navrženým usnesením vám byla doručena dne 17. března t. r. do vaší pošty a stanoviska ministra obrany k navrženým usnesením vám byla doručena dne 30. března t. r. taktéž do vaší pošty. Lhůta k projednávání tohoto bodu je tedy zachována podle zákona o jednacím řádu.

Poslanecká sněmovna 12. prosince souhlasila s účastí starosty Vlachovic-Vrbětic pana Zdeňka Hověžáka a prvního náměstka hejtmana Zlínského kraje pana Jaroslava Droзда. Pana starostu tady vidím, vítám ho tady mezi námi.

Konstatuji, že máme za sebou všechna úvodní slova jak předsedy vlády, tak ministra vnitra, tak ministra obrany, tak zpravodajů. Požádal bych Zdeňka Soukupa, zpravodaje pro tento bod, aby zaujal místo u stolku zpravodajů, očekávám, že přijde, hovořili jsme spolu o tom ještě před malou chvíličkou. A udělím slovo panu předsedovi klubu KSČM Pavlu Kováčikovi, připraví se pan poslanec Holík. V podrobné rozpravě jsme. Prosím.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážená vládo, vážený pane starosto, paní a pánové, protože jsem to byl já, na jehož návrh byl tento

bod přerušen, a to na mé požádání obou ministerstev, tak aby předložila příslušné expertizy, když to řeknu hodně zkráceně, jestli návrhy usnesení, které padly v rozpravě, jsou, nebo nejsou realizovatelné, když to hodně zkrátím, musím konstatovat, že obě ministerstva předložila požadované materiály. Já osobně jsem se v tom velmi dobře vyznal. Chci oběma pánům ministrům poděkovat za to, že tak učinili. Z mého pohledu jsou naplněny všechny podmínky pro to, abychom o návrzích usnesení mohli pokud možno co nejdřív začít hlasovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji, že je u stolku zpravodajů. Nyní ohlášený pan poslanec Holík, poté pan poslanec Karel Fiedler s faktickou poznámkou, potom pan poslanec Hovorka v rozpravě. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Holík: Vážený pane předsedající, vážení páni ministři, vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem se původně hlásil jenom na faktickou poznámku a několika slovy říct situaci, kterou mám od policejního ředitele Zlínského kraje z dnešního dne. Takže všichni víte, že to vyvážení probíhá. Informuje se o tom v televizi. Upřesním jenom, že perimetr v okolí těch výbuchů je už výrazně zúžen, čili už se to vztahuje jenom na oblast toho muničního skladu, není to už mimo. Je asi před třemi týdny, možná, že mi to pan starosta Vlachovic potvrdí, otevřena silnice Haluzice–Lipová. Byla to silnice, která řadě lidí hodně komplikovala život, protože místo dvou kilometrů museli jezdit do kola asi šestnáct. Jak jsem řekl, dochází k vyvážení, dochází ke kontrole těchto skladů. Ovšem některé firmy nespolupracují a díky tomu může dojít k tomu, že se sklady nestihnou vyvézt do konce tohoto roku. Což by byla chyba.

Děkuji zatím za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Holíkovi. Nyní faktická poznámka pana poslance Karla Fiedlera. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo. Já opravdu jen teď velice krátce. V návrhu usnesení, které jsem načítal ještě minule, když probíhala tato schůze, bych chtěl opravit dva z těch bodů, po domluvě s legislativním odborem nemusím načítat celé. Čili z těch bodů, které jsem četl, dva, to byl myslím bod 5 a 7, kde je uvedeno, že se žádá Ministerstvo vnitra, opravuji – žádá se vláda. Čili slova "Ministerstvo vnitra" nahradit slovem "vláda". Po domluvě s legislativou takto postačuje. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Fiedlerovi i za dodržení času. Nyní pan poslanec Ludvík Hovorka v rozpravě. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážená vládo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já si dovoluji upozornit na určitý rozpor, který je ve stanoviscích ke dvěma usnesením. A sice k mému návrhu usnesení pod bodem IV, kde jsem navrhl, aby vláda zajistila přezkoumání pochybení vojenského stavebního úřadu při vydání stavebního povolení ke zkušebnímu provozu recyklačního závodu raketového paliva v areálu v bezprostřední blízkosti skladů s velkým množstvím munice, kde je stanovisko přezkoumání probíhá, a potom nad podobným návrhem usnesení od pana poslance Fiedlera, kde bylo žádáno vládu o sdělení, zda při vydání rozhodnutí o povolení činnosti firmě Bochemie bylo bráno v potaz, že v tomto areálu je nebo bude současně skladována munice. V tom stanovisku je napsáno, že toto muselo být bráno v potaz, neboť se v rámci povolovacího řízení vyjadřoval i Český báňský úřad atd., že jde o muniční sklady a že to musel obsahovat i kolaudační souhlas s užíváním stavby.

Já bych zde rád řekl, že z těch dokumentů, které jsme měli k dispozici, bylo zřejmé, že se jednalo pouze o povolení ke zkušebnímu provozu a že ve všech stanoviscích, která jsme měli k dispozici i od lidí z petičního výboru, bylo vyjadřováno, že se jedná o areál bývalého muničního skladu, tedy o areál, kde není skladována munice. Já bych tedy chtěl poprosit pana ministra, jestli by se k tomu mohl vyjádřit, protože to je podle mě zásadní pochybení, při kterém zřejmě mohl být ten stavební úřad, speciální vojenský stavební úřad, uveden v omyl a provozovna Bochemie mohla být povolena v rozporu s tím, že bylo vydáno povolení v areálu, kde je skladováno velké množství munice, k další potenciálně nebezpečné výrobě. I v tom materiálu, který jsme dostali dneska na stůl, se píše, že v podstatě výroba firmy Bochemie s malými přestávkami, kdy se vyskládňuje a vyváží materiál, to znamená munice, je občas přerušována a že v nějakém omezeném provozu pokračuje výroba dál.

Další informace je, že tedy bylo odvezeno pouze raketové palivo a chloristan amonný zůstává na místě, to znamená zůstává v areálu ve Vrbětčicích. I z toho vlastně, co je v těch dalších vyjádřeních, mi vyplývá, že je tendence vyskladnit veškerý materiál, který je v tomto areálu naskladněný, a potom zřejmě ponechat jenom firmu Bochemii, která by provozovala svoji výrobu dál. Tak bych rád slyšel, jak to tedy ve skutečnosti je a jak to bylo s tím stavebním povolením ve skutečnosti. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Hovorkovi. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Petr Kořenek a připraví se pan starosta Hověžák. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Petr Kořenek: Děkuji. Dobrý večer. Já bych jenom upozornil a požádal bych, aby poslancům byl předán dopis, který napsal hejtmán Zlínského kraje pan Stanislav Mišák ze dne 10. března 2015, kde v podstatě shrnuje a trošku se ohrazuje proti výrookům některých poslanců, protože on tam popisuje i záležitosti týkající se postupu Zlínského kraje a dává tam i zákonné odkazy pro jednání Zlínského kraje, takže abychom tu informaci měli úplnou. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Kořenkovi. A protože jsme schválili účast a možnost vystoupit pana starosty Zdeňka Hověžáka, tak mu udělují slovo v podrobné rozpravě. Pane starosto, prosím, máte slovo.

Starosta Vlachovic - Vrbětic Zdeněk Hověžák: Děkuji. Pěkný podvečer. Vážená vládo, vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, předstupuji před vás již potřetí, za což vám děkuji. Rád bych vás znovu požádal, jako jsem vás žádal již minule, o to, abych už tentokrát mohl svým občanům sdělit jasnou výzvu vládě od vás, poslanců, zejména v těchto bodech: že stát převezme fakticky i právně veškerou kontrolu nad areálem až do jeho konečné sanace; že najde způsob, jak odškodnit obyvatele Vlachovic-Vrbětic i okolních obcí za týdny problémů, strachu i majetkové újmy; že se jasně vysloví, jaká bude budoucnost tohoto areálu.

Věřím, že v této věci nebude hrát roli, kdo z vás je členem vládní koalice a kdo opozice, protože problém je skutečně nadstranický. Děkuji vám za pozornost a za pochopení. (Potlesk.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu starostovi a ptám se, jestli se ještě někdo hlásí do podrobné rozpravy. Pokud nikdo, rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Pan ministr obrany, jestli má zájem. Ano? Prosím, pan ministr obrany České republiky Martin Stropnický. Pane ministře, máte slovo.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já jenom s největší stručností, protože přece jenom se cítím být dotázán. Ale jenom zopakují to, co všichni víme. Že ta akce probíhá pod velením velitele zásahu, pod velením Policie České republiky. Že my tam stále jsme v počtech zhruba kolem 230 až 235 podle toho, jaká se přesně vyvíjí aktivita vojáků. Že ten fakt, že byla zprovozněna komunikace, je nesmírně pozitivní. Mohlo to být dávno z našeho hlediska, ale my nejsme ti, kteří tam velí. Takže potom nakonec za nějakých osm dnů se podařilo dekontaminovat ten úsek a silnice tam naštěstí už funguje. My jsme připraveni udělat to samé s tím vnějším oplocením, což by podstatně snížilo nárok na počty vojáků, které přece jenom v té dlouhodobosti jsou nemalým břemenem. Mimochodem, vojáci tam působí v rámci výcviku, to znamená, působí za své běžné platy a za osm dnů práce v areálu dostanou místo dvou dnů řádného volna víkendového jeden den navíc. To je úplně všechno, takže naše náklady jsou podstatně nižší než jiného resortu.

Co se týče toho dotazu. Teď myslím, když se udělovalo povolení činnosti firmě Bochemie, bylo bráno v potaz, že v tom areálu je nebo bude současně skladována munice, já vycházím z toho stanoviska, které tady částečně bylo a za kterým stojím a které tady bylo částečně citováno, že toto muselo být bráno v potaz, protože, jak bylo řečeno, vyjadřoval se k tomu Český báňský úřad. Jenže ďábel tkví v detailu. Takže je nebo bude současně skladována munice. Bylo to bráno v potaz. V tu dobu nebyla. Když se Bochemie schvalovala, resp. když začínala jednat o možnosti té výroby, tak

tam byla jenom jedna malá část využívaná tím pobočným závodem Slavičín, který spadá pod Vojenský technický ústav. Takže tomu tak nebylo, ale patrně se vědělo, že ten areál bude na jednotlivé nájemní smlouvy tímto způsobem využíván.

Já si myslím, že tohle to, jako mnoho dalších věcí, ale osvětlí skutečně jenom dokončené vyšetřování, protože to do toho spadá. To, že teď je snaha tu v Bochemii nějak extrémně nepenalizovat, ale umožnit jí, aby ty kontrakty, které má uzavřené, mohla plnit, tak mimo jiné i ta motivace je prostá. Ta je taková, aby potom stát nebyl pohnán k odpovědnosti a nemusel platit částky ve stovkách milionů i vyšší, protože ta firma má prostě kontrakty u dvou významných partnerských zemí.

To je jenom v tom nejnnutnějším. Ještě možná dopovím v tom smyslu, že se stále municie odváží tempem, které je fyzickým možným. A co je také častý dotaz, jestli smlouvy jsou vypovězeny, nebo nejsou. Nemožou být vypovězeny v situaci, kdy tam pořád ještě ty firmy municí mají a nejsou navázány v Květné, protože je to v režimu zvláštního zásahu, a proto nemůžete přinutit firmu, aby si zasmlouvala nějaký municiční prostor, když ta firma dobře ví, že to nějaký čas ještě bude v tomto mimořádném režimu. Ale smlouvy jsou připraveny. My jsme s těmi firmami v kontaktu a nejde to sice tak rychle, jak bychom chtěli, ale za poslední týdny se přece jenom docela výrazně pokročilo. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi obrany Martinu Stropnickému a ptám se, jestli má zájem o závěrečné slovo pan zpravodaj. Není tomu tak. Konstatuji tedy, že návrhy usnesení přednesli pan místopředseda Gazdík, pan poslanec Soukup jako zpravodaj, pan poslanec Hovorka, pan poslanec Sed'a a pan poslanec Karel Fiedler. Nyní bych požádal tedy pana zpravodaje, abychom o jednotlivých návrzích hlasovali, a řekl nám postup při hlasování.

Poslanec Zdeněk Soukup: Děkuji. Dámy a pánové, v rozpravě vystoupilo 12. prosince 2014 a 10. února 2015 přes 60 poslanců. Pět poslanců načetlo návrhy usnesení, a to v pořadí Petr Gazdík, Zdeněk Soukup, Ludvík Hovorka, Karel Fiedler a Antonín Sed'a. V takovém pořadí doporučuji o návrzích hlasovat. Jednotlivé teze vyjmenovaných usnesení se v některých případech věcně shodují. Jsou ovšem odlišně interpretovány. Bude nutné, bohužel, hlasovat všechny návrhy usnesení po bodech, resp. po větách. Jednotlivé body v návrzích Petra Gazdíka a Zdeňka Soukupa totiž nejsou číslovány.

Teď postup. Před hlasováním body, resp. věty z jednotlivých návrhů k usnesení přečtu. To mi u písemně podaných návrhů jednací řád nepřikazuje. Pro přehlednost to ovšem pokládám za vhodné. Vyloučí-li v průběhu hlasování přijatý návrh další návrh, doporučím o něm nehlasovat. Stejně tak navrhu nehlasovat o tezích, které už v průběhu projednávání pozbýly na aktuálnosti.

Pan poslanec Kováčik navrhl hlasovat o usnesení, až budeme znát stanoviska ministra obrany a ministra vnitra. Já je mám tady před sebou, u některých bodů byli

páni ministři trochu obširnější. Já je poprosím, jestli se jich pan předsedající zeptá na stanovisko, aby se omezili na jednoznačné souhlas, nesouhlas, resp. neutrální.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak, nejde o jednání o zákonu, tedy nebudeme zjišťovat stanoviska. Každý se vyjádří v hlasování, protože jednotlivé texty máte před sebou, dodržena byla i lhůta pro předložení písemných materiálů, čili není potřeba se tím dále zabývat a zjišťovat stanoviska. Každý se vyjádří svým hlasováním.

Ptám se, jestli všichni rozuměli postupu při hlasování, zejména ti, o kterých hovořil pan zpravodaj, že jejich návrh na usnesení byl konzumován. Pan předseda Kováčík už řekl, že ano. Ostatní – dobře, nikdo se nevyjadřuje.

Raději postup při hlasování dám schválit Poslaneckou sněmovnou.

Odhlásil jsem vás a požádám vás o novou registraci ještě předtím, než zahájím hlasování číslo 8, jakmile se stav ustálí... Tak, myslím si, že to je opravdový stav Poslanecké sněmovny.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 8 a ptám se, kdo je pro postup hlasování, který přednesl pan zpravodaj. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 8, z přítomných 131 poslance pro 130, proti nikdo. Postup hlasování byl schválen.

Pane zpravodaji, můžete uvádět jednotlivé návrhy.

Poslanec Zdeněk Soukup: Nejdříve návrh pana Petra Gazdíka: Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky důrazně vyzývá vládu, aby veškerou odpovědnost za manipulaci s municí převzal stát.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Rozhodneme v hlasování pořadové číslo 9, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 9, z přítomných 134 poslanců pro 42, proti 39. Návrh nebyl přijat. Další návrh?

Poslanec Zdeněk Soukup: Dále – aby zajistila střežení celého areálu muničních skladů, a to až do konečného odvozu munice. (V sále sílí šum a ozývají se různé hlasy.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 10. Ptám se, kdo je pro.

Poslanec Zdeněk Soukup: Dobře. Já to přečtu ještě jednou. Mohu?

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. V tom případě prohlašuji hlasování číslo 10 za zmatečné a prosím pana zpravodaje, aby přesně formuloval návrh usnesení.

Poslanec Zdeněk Soukup: Aby zajistila střežení celého areálu muničních skladů, a to až do konečného odvozu munice. (Ze sálu se ozývají hlasy: Kdo?) Vláda.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vláda, no. Pan poslanec – já nemohu dát slovo nikomu, kdo nemá přednostní právo, ale pan ministr obrany se ještě hlásí, pravděpodobně k tomuto návrhu. Prosím, pane ministře.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Děkuji, pane předsedající. Já jsem jenom chtěl navrhnout, protože přece jenom od doby, kdy byla ta usnesení formulována, do dneška, uplynulo relativně dost času, tak je tam řada věcí, které už jsou buď vyřešeny, nebo řešeny, nebo jsou prostě v chodu. Tak se vlastně obtížně hlasuje, jestli člověk má hlasovat pro něco, aby něco bylo, co už je. Tak jenom dávám k úvaze, byť asi pozdě, že bychom se snad mohli shodnout na některém z těch usnesení, které pojmenovává všechny důležité body, ale v obecnější rovině, jinak se dostaneme do určitého problému s anachronismem. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tomu rozumím, proto jsem nechal schválit postup při hlasování. Samozřejmě když ten příslušný poslanec nestáhne nebo pan zpravodaj neoznačí, že to je nehlasovatelný návrh, tak nemohu jinak než o tom dát hlasovat. Svým hlasováním se vyjádříme k tomu, jestli jsme přesvědčeni o tom, že tento úkol má být dále plněn, nebo je plněn jiným způsobem, adekvátním té situaci. V tom si asi všichni rozumíme.

Já vás chápu, dokonce vím, do jaké překerní situace jsem se dostal, že jsem dal slovo panu ministrovi, ale co mám dělat. Prosím, paní poslankyně Černochová.

Poslankyně Jana Černochová: Dobré odpoledne. Já bych, pane místopředsedo, možná dala ke zvážení, jestli bychom ještě jednou, naposledy, nemohli dnes projednávání tohoto bodu přerušit, požádat pana ministra obrany a pana ministra vnitra, aby aktualizovali informaci, kterou máme před sebou, aby k tomu zaujali oni jako ministři, kteří vědí, jaký je aktuální stav, nová stanoviska, tak bychom tady skutečně nepřijímali něco, co už se stalo, případně co tento týden skončí, a nepřijímali usnesení pro usnesení.

Myslím si, že situaci ve Vrběticích tato Poslanecká sněmovna věnovala hodně času –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Prosím o klid!

Poslankyně Jana Černochová: Věnovali jsme tomu všichni hodně energie a bylo by nedůstojné, abychom dnes tady odhlasovávali něco, co už se stalo, a nevěděli naopak třeba, že něco by jeden nebo druhý ministr chtěl, aby v tom usnesení zaznělo. A teď tady není jeden z ministrů, takže si ani nemohou sladit noty, to, co se děje na obraně a na vnitru.

Takže bych chtěla poprosit ctěnou Sněmovnu, jestli by nebylo možné naposledy tento bod přerušit a dát prostor ministrovi obrany a ministrovi vnitra, aby aktualizovali to, co tady máme před sebou, a to jednání aby probíhalo důstojně.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Ještě s přednostním právem Pavel Kováčik. Já potom řeknu svůj návrh jako předsedající.

Poslanec Pavel Kováčik: Pane předsedající, paní a pánové, já nepovažuji vystoupení pana ministra uprostřed hlasování za otevření rozpravy. Je to můj výklad, prosím, buď ho přijmete, nebo ne. Takže bychom neměli pokračovat v rozpravě. Ale znovu opakuji, byl jsem to já, který tady vznesl požadavek na přerušování, byl jsem to já, který tady na začátku tohoto bodu řekl, že s tím, co předložili páni ministři, jsem spokojen a že můžeme hlasovat.

Jsem dospělý poslanec, který ví, o čem hlasuje. Mně na rozdíl od třeba konkrétně pana ministra nečiní problém posvětit svým hlasováním to, co vláda už dělá a s čím jsem spokojen, jak to dělá. To není nic proti ničemu. Já bych vše poprosil, abychom už tento bod dokončili, aby pan starosta mohl přijít před své občany a říci, že Poslanecká sněmovna tentokrát – pravda, možná trošku výjimečně – dostala svému slovu, nebo alespoň svému slibu. Děkuji. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já samozřejmě nechám hlasovat o návrhu paní poslankyně Černochové, protože to byl návrh procedurální, a to bez další rozpravy. Jenom podotýkám, že páni ministři vnitra a obrany nemohou změnit žádný návrh na usnesení. V tomto ohledu tedy musíme o návrzích na usnesení, které nejsou staženy, hlasovat a vyjádřit se svým hlasováním. To je stanovisko, které zastávám v tom procedurálním sporu.

Také trvám na tom, že jsme neotevřeli rozpravu, protože jsme uvnitř hlasování. V tomto ohledu samozřejmě jde o stanoviska ministrů nebo těch, kteří podali návrh na usnesení. Ti se vyjadřují k tomu návrhu.

Samozřejmě nemohu upřít těm, kteří mají přednostní právo, jejich právo vystoupit. Prosím, zástupkyně předsedy klubu ODS.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Já jsem nechtěla, aby páni ministři měnili usnesení, které tady bylo diskutováno, a dostali to zadání. Já

jsem pouze chtěla, aby se u jednotlivých bodů objevil odstavec, ve kterém se popíše aktuální stav, protože skutečně jsme v měsíci dubnu. Tento materiál se tvořil někdy v prosinci, možná v lednu, a informace tam jsou zastaralé. Neměli bychom usnesení, ale pouze v přílohách bychom měli aktuální stav, který dnes v muničních skladech je.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ještě s přednostním právem pan místopředseda Petr Gazdík. Prosím, pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Vážené kolegyně, vážení kolegové, já se ctěně kolegyni Černochové strašně omlouvám, ale než se opět ten stav popíše, jaký je aktuální, než opět ta schůze přijde na jednání Poslanecké sněmovny, tak už dávno nebude aktuální a my zase budeme hlasovat o něčem, co je staré měsíc nebo měsíc a půl. Prostě občané Vlachovic-Vrbetic od nás už čtyři měsíce očekávají jasné usnesení a úkol pro vládu. Mně je úplně jedno, jestli schválíte můj návrh nebo návrh pana poslance Hovorky či kterýkoli jiný. Prosím, vzkazme už něco občanům Vlachovic-Vrbetic. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Já tedy navrhu... Tedy musím dát hlasovat o návrhu paní poslankyně Černochové, která navrhla přerušení tohoto bodu. Jen podotýkám, znovu opakuji, že stanovisko ministra vnitra je ze 17. března a stanovisko ministra obrany pro Poslaneckou sněmovnu je z 30. března, to znamená je staré týden.

Zahájil jsem hlasování číslo 11 a ptám se, kdo je pro přerušení bodu. (Námítka poslankyně Černochové ze sálu.) Já už jsem zahájil hlasování, paní poslankyně. (Poslankyně Černochová ze sálu: Vy jste mě neviděl, já jsem se hlásila.) Dobře, prohlašuji hlasování číslo 11 za zmatečné a udělím slovo k přednostnímu vystoupení zástupkyni předsedy klubu ODS paní poslankyni Janě Černochové. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: V tom případě prosím pana ministra obrany Stropnického, aby upřesnil to, co je dneska jinak. Před chvílí jsme tady slyšeli od pana ministra obrany, že to neodpovídá tomu, co je skutečným stavem. Tak prosím pěkně, zase si tady neříkejme, že Černochová něco zdržuje. Jasně tady od pana ministra tato slova zazněla, a pokud tady členové vládní koalice nechtějí věřit tomu, co tady pan ministr řekl, je to váš problém. My jako opozice nesouhlasíme s touto procedurou a klub Občanské demokratické strany se bude zdržovat těch hlasování. Ale já jsem chtěla pouze pomoci tomu, aby pan ministr měl možnost tady před Poslaneckou sněmovnou říct, jaký ten stav skutečně je, a neblamovali jsme se.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, ještě s přednostním právem pan zpravodaj.

Poslanec Zdeněk Soukup: Já bych chtěl říct jenom dvě věci. Za prvé si myslím, že jestli je něco v běhu a není to ještě dokončeno, to znamená, jestli je v běhu odvoz materiálu apod., tak nevidím důvod, proč by to nemělo být v usnesení. To za prvé.

A za druhé bych chtěl připomenout – a teď vidím, že to mělo hluboký smysl, když jsem doporučoval, aby se předsedající ptal ministrů u každého bodu na stanovisko.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: No, já podotýkám, že v tomto ohledu ministři za návrhy usnesení jednotlivých poslanců neodpovídají. Nejednáme o zákonu, jednáme o usnesení Poslanecké sněmovny, kterým o něco žádáme vládu nebo jednotlivé ministry.

Nyní dám hlasovat o návrhu na přerušení tohoto jednání podle návrhu paní kolegyně Černochové v hlasování číslo 12, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro přerušení tohoto bodu. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 12 z přítomných 140 pro 10, proti 114. Návrh nebyl přijat.

Pokračujte dalším návrhem na usnesení, který jsme ještě neodhlasovali.

Poslanec Zdeněk Soukup: Poslanecká sněmovna žádá vládu, aby zajistila střezení celého areálu muničních skladů, a to až do konečného odvozu munice.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, zahájil jsem hlasování pořadové číslo 13 a ptám se, kdo je pro toto usnesení Poslanecké sněmovny. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 13 z přítomných 140 pro 72. Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Zdeněk Soukup: Poslanecká sněmovna žádá vládu, aby z pozice zakladatele uložila Vojenskému technickému ústavu vypovězení stávajících smluv se společnostmi, které jsou soukromými pronajímateli muničních skladů v katastru obce Vlachovice-Vrbětice.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak o tomto návrhu dám hlasovat v hlasování číslo 14, které jsem zahájil. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 14 z přítomných 140 pro 14, proti 37. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Zdeněk Soukup: Poslanecká sněmovna žádá vládu, aby jednala s obcí Vlachovice-Vrbětice a dalšími okolními obcemi o využití areálu, aby převzala odpovědnost za způsobené škody včetně komplexního odškodnění fyzických i právnických osob.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování číslo 15. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 15 z přítomných 140 pro 42, proti 49. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Zdeněk Soukup: Teď přejdeme na návrh poslance Zdeňka Soukupa, tedy na mé návrhy. V podstatě první dva body jsou takové, řekl bych, rámcové, které by měly být v každém usnesení. Tedy: Poslanecká sněmovna bere na vědomí zprávy premiéra Bohuslava Sobotky, ministra vnitra Milana Chovance a ministra obrany Martina Stropnického o situaci v areálu muničního skladu ve Vrběticích-Vlachovicích na Zlínsku.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 16. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 16 z přítomných 140 pro 106, proti nikdo. Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Zdeněk Soukup: Poslanecká sněmovna vyslechla informace o aktuální situaci přednesené starostou Vrbětic-Vlachovic Zdeňkem Hověžákem a zástupce hejtmana Zlínského kraje Jaroslava Drozda.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano. Zahájil jsem hlasování číslo 17. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 17 z přítomných 140 pro 94, proti 1. Návrh byl přijat.

Další návrh, pane poslanče. Pan kolega Novotný se hlásí? Ne.

Poslanec Zdeněk Soukup: Já vynechám tu větu: Poslanecká sněmovna konstatuje, že v období od 12. 12. do 10. 2. došlo ke značnému posunu v postupu prací, protože ta už v podstatě není dnes aktuální, tam už je situace jiná.

Poslanecká sněmovna si vyhrazuje pravidelné informace o odstraňování následků po výbuších, o vyšetřování jejich příčin, o odvozu munice do náhradních skladů a také o sanaci území skladu i jeho okolí ve Vrběticích-Vlachovicích.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, čili to jsou trvalé informace. Zahájil jsem hlasování číslo 18. Ptám se, kdo je pro. (Námítky poslankyně Černochové ze sálu.) Já to nechám dohlasovat... Prohlašuji hlasování číslo 18 za zmatečné. Já samozřejmě nemohu nahrazovat slovo zpravodaje, paní místopředsedkyně. Já vám dám slovo. Prosim.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. My jsme si před malou chvilkou odhlasovali nějakou proceduru. Ta procedura byla jiná, než nám teď pan zpravodaj čte ty tisky, protože čte dohromady dva návrhy usnesení. První návrh usnesení je: Poslanecká sněmovna konstatuje, že v období od 12. 12. 2014 do 10. 2. 2015 došlo ke značnému posunu v postupu prací na odstraňování příčin a následků explozí i ke zklidnění situace. O tom se mělo dát hlasovat.

Pak se mělo dát hlasovat o druhém návrhu: I tak si Poslanecká sněmovna vyhrazuje pravidelné informace o odstraňování následků po výbuších, o vyšetřování jejich příčin atd. Pokud to tady v tom tisku nemáme uvedené jako dva návrhy na hlasování, předkladateli, resp. zpravodaji jsme odsouhlasili proceduru a nemůžeme to měnit za pochodu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já vám sice rozumím, paní místopředsedkyně, ale je to tak, že pan zpravodaj přednesl oba návrhy. Já jsem o obou přednesených návrzích nechal hlasovat, protože si neodporují. Přesto tedy dám hlasovat jednotlivě. To je samozřejmě vaše právo chtít hlasovat o obou částech zvlášť. Prosim.

Poslanec Zdeněk Soukup: Já uznávám námítku paní Černochové. Tedy znova: Poslanecká sněmovna konstatuje, že v období od 12. 12. 2014 do 10. 2. 2015 došlo ke značnému posunu v postupu prací na odstraňování příčin i následků explozí i ke zklidnění situace.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 19, protože hlasování číslo 18 bylo zmatečné. Kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 19. Z přítomných 139 pro 28, proti 14. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Zdeněk Soukup: I tak si Poslanecká sněmovna vyhrazuje pravidelné informace o odstraňování následků po výbuších, o vyšetřování jejich příčin, o odvozu munice do náhradních skladů a také o sanaci území skladu i jeho okolí ve Vrběticích-Vlachovicích.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, zahájil jsem hlasování pořadové číslo 20, kdo je pro tyto další informace? Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 20. Z přítomných 139 pro 47, proti 16. Návrh nebyl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec Zdeněk Soukup: Dále Poslanecká sněmovna žádá vládu, aby připravila změny v legislativě, které zajistí přísnější pravidla nakládání s nebezpečným vojenským materiálem. (Poslanci se baví, hlučí, smějí.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já bych požádal sněmovnu o klid nebo budu muset opakovat jednotlivé návrhy, abyste jim rozuměli. Protože hladina hluku je tak velká, že nevím, jestli všichni slyšeli pana zpravodaje.

Pokud nikdo nic nenamítá a víte, o čem budeme hlasovat, zahájil jsem hlasování číslo 21 a ptám se, kdo je pro změnu legislativy, kterou by připravila vláda. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 21. Z přítomných 139 pro 74, proti 17. Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Zdeněk Soukup: A za poslední: Poslanecká sněmovna se také obrací na vládu, aby prověřila možnosti odškodnění za případné hmotné škody, za jinou újmu postižených obyvatel v okolí muničního skladu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, rozhodneme v hlasování číslo 22, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 22. Z přítomných 139 pro 50, proti 23. Návrh nebyl přijat. Další návrhy.

Poslanec Zdeněk Soukup: Přistoupíme k návrhům pana poslance Ludvíka Hovorky. (Předsedající důrazně: Prosím sněmovnu o klid!)

Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky žádá vládu České republiky, aby – za prvé – zajistila odvoz veškerého nebezpečného materiálu, munice, chloristanu amonného i raketového paliva z areálu muničních skladů ve Vrběticích.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování číslo 23 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 23. Z přítomných 139 pro 59, proti 9. Návrh nebyl přijat.

Pani poslankyně Černochová s přednostním právem.

Poslankyně Jana Černochová: (Sál se naprosto utišíl.) Já bych moc poprosila o to, abychom alespoň ty návrhy, které už se odhlasovaly, tak abychom nehlasovali ty stejné návrhy jiného, možná malinko jiného textu. Abychom je nenavrhovali znovu. Vždyť tohle už se odhlasovalo předtím. Teď se to chvála bohu neodhlasovalo. Umíte si představit, že by tady byla dvě meritorně stejná usnesení, která by byla s jiným textem? Opravdu, tomu jsem se chtěla vyhnout, proto jsem navrhovala přerušení, aby se ty věci vyjasnily, aby se i pan zpravodaj měl možnost seznámit s tím, jaký tam je aktuální stav. Demokraticky mě sněmovna přehlasovala, já to chápu. Přesto se nedomnívám, že je v pořádku, že tady o téže meritorní věci hlasujeme podruhé.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ještě pan předseda Pavel Kováčik.

Poslanec Pavel Kováčik: Tentokrát se musím tedy zeptat, jak kdo hlasoval pro proceduru tady. Nebo o proceduře. Protože pan zpravodaj postupuje tentokrát už přesně podle procedury, a pokud má někdo problém nebo měl někdo problém, tak ho měl avizovat před hlasováním o proceduře, kde se pan řídící dostatečně hlasitě zeptal, jestli někdo zpochybňuje nebo nezpochybňuje tu proceduru. Myslím si, že teď je třeba už podle toho postupovat. Anebo tedy revokovat hlasování o proceduře. Ten, kdo pro proceduru hlasoval, může klidně navrhnout revokaci.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já podotýkám, že ty dva texty nejsou zcela identické, protože jeden text zahrnuje jinou část toho uloženého, dovolu mi říct, zboží, i když to za zboží těžko považovat. Ale v tomto ohledu tedy si myslím, že to byl hlasovatelný návrh, a v tomto ohledu tedy samozřejmě můžeme zpochybňovat dál to hlasování a postup zpravodaje. Ale já si myslím, že na základě toho upozornění pan zpravodaj teď dává hlasovat jednotlivé návrhy.

Prosím, paní místopředsedkyně.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji. Já jenom prostřednictvím vás, pane místopředsedo, k panu Kováčikovi. Když tady schvalujeme standardní zákony, tak několikrát se nám stane, že dva poslanci navrhnou podobné znění. A ve chvíli, kdy se přijme jeden, tak ten další je nehlasovatelný. Přestože toto není standardní zákon, domnívala jsem se, že budeme postupovat stejně, přestože explicitně toto pan zpravodaj nebude říkat. Ale souhlasím s tím, co teď řekl pan místopředseda Filip. Doufám a děkuji za to, že se zpravodaj teď poučí z toho a věci, které už se odhlasovaly, tak třeba na návrh přímo toho předkladatele toho návrhu, tak budou staženy a nebudeme je hlasovat znovu. To bych viděla jako nejsnadnější procedurální návrh.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, já bych samozřejmě jako nejrychlejší považoval za potřebné, abychom sledovali průběh hlasování a vyjádřili se hlasováním

k tomu, co považujeme za nadbytečné. To je totiž nejrychlejší. Ale to se nedá nic dělat, musíme dodržovat proceduru, kterou jsme si schválili.

Pane zpravodaji, máte slovo k dalšímu návrhu na usnesení.

Poslanec Zdeněk Soukup: Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky žádá vládu, aby ustanovila vládního zmocněnce k doзору nad nebezpečným odvozem veškerého nebezpečného materiálu z areálu muničního skladu ve Vrběticích.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano. Zahájil jsem hlasování číslo 24 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 24. Z přítomných 139 pro 11, proti 51. Návrh nebyl přijat. Další návrh. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Zdeněk Soukup: Musím se teď podívat, jestli to je hlasovatelné. Trojka: Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky žádá vládu České republiky, aby zajistila vyšetření konkrétní odpovědnosti právnických a fyzických osob za pochybení, která vedla k explozím skladované munice, a zajistila vymáhání nákladů za zásah bezpečnostních jednotek a odvoz nebezpečného materiálu po odpovědných firmách.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, je to hlasovatelný návrh. Zahájil jsem hlasování číslo 25 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 25. Z přítomných 139 pro 57, proti 39. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Zdeněk Soukup: Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky žádá vládu České republiky, aby zajistila přezkoumání pochybení vojenského stavebního úřadu při vydávání stavebního povolení ke zkušebnímu provozu recyklačního závodu raketového paliva v areálu v bezprostřední blízkosti skladů s velkým množstvím munice."

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 26. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 26. Z přítomných 139 pro 46, proti 36. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Zdeněk Soukup: Další návrh je nehlasovatelný, protože byl už hlasovaný v mém návrhu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře, další návrh.

Poslanec Zdeněk Soukup: Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky žádá vládu České republiky, aby zajistila souhrnnou inventarizaci jednorázových škod na majetku fyzických i právnických osob postižených následky výbuchu atd. – Já si myslím, že i tohle je nehlasovatelné.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Teď bych prosil navrhovatele toho bodu, jestli je přesvědčen o tom, že je to nehlasovatelné, abychom se vyhnuli další procedurální debatě. (Diskuse v plénu. Zleva se ozývá, že je to hlasovatelné.) Hlasování ano, čili pan kolega Hovorka trvá na hlasování o tomto návrhu.

Poslanec Zdeněk Soukup: Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky žádá vládu České republiky, aby zajistila souhrnnou inventarizaci jednorázových škod na majetku fyzických i právnických osob postižených následky výbuchu muničního skladu a řádnou evidenci všech omezení hospodářské činnosti v uzavřených oblastech pro potřebu stanovení výše škody občanům postižených obcí.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 27 a ptám se, kdo je pro tento návrh pana poslance Hovorky. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 27, z přítomných 138 pro 49, proti 41. Návrh nebyl přijat.

Omluvil se z dalšího jednání pan místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš. (Stoupla hladina hluku v sále a ozývá se smích.) Pokračujte, pane zpravodaji.

Poslanec Zdeněk Soukup: Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky žádá vládu České republiky, aby zajistila vyplacení jednorázových kompenzací za psychické strádání a škodu na majetku fyzických osob postižených přímými následky výbuchu muničního skladu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano. Rozhodneme hlasováním číslo 28, které jsem zahájil. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 28, z přítomných 138 pro 24, proti 36. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Zdeněk Soukup: Teď se dostáváme k návrhům poslance Karla Fiedlera: Poslanecká sněmovna má vážné pochybnosti o dodržování zákonů a podzákoných norem při správě a provozování areálu muničního skladu Vrbětice včetně povolovacích řízení.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, čili jestli máme vážné pochybnosti. Zahájil jsem hlasování číslo 29. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 29, z přítomných 138, pro 48, proti 29. Návrh nebyl přijat. Další návrh. Pane zpravodaji...

Poslanec Zdeněk Soukup: Ano. Já z tohoto návrhu v podstatě vyberu jenom... (Smích v plénu, nesouhlasná gesta.) Já vlastně musím konstatovat... (Hluk v sále.) Víte, tento návrh má vlastně dvě části. Jeden je nehlasovatelný, druhý hlasovatelný. Já o tom můžu nechat hlasovat, ale myslím si, že je to v podstatě celé nehlasovatelné. (Smích v plénu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ptám se pana kolegy Fiedlera, jestli také považuje svůj návrh, aby po vyšetřování informací zjištěných skutečností s termínem 12. měsíc 2015, jestli to je nehlasovatelný návrh, protože o tom návrhu jsme hlasovali. (Poslanec Fiedler trvá na hlasování.) Chcete hlasovat, dobře. Považujete jej za odlišný od toho původního návrhu. Procedurálně nejjednodušší je to odhlasovat.

Zahájil jsem hlasování číslo 30. Ptám se, kdo je pro tento návrh pana poslance Fiedlera. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 30, z přítomných 138 pro 15, proti 38. Návrh nebyl přijat.

Nyní je kompenzace škod. Tady považuji za nemožné hlasovat, protože jsme ještě širší návrh hlasovali v návrhu pana poslance Hovorky. Pane zpravodaji...

Poslanec Zdeněk Soukup: Poslanecká sněmovna žádá vládu o sdělení, zda byla v minulosti prováděna kontrola souladu skladované munice s výkazy o druhu a množství skladované munice.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak, dobře. Rozhodneme v hlasování číslo 31, které jsem zahájil. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 31, z přítomných 139 pro 41, proti 16. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Zdeněk Soukup: Poslanecká sněmovna žádá vládu o sdělení, zda při vydání rozhodnutí o povolení činnosti firmě Bochemie bylo bráno v potaz, že v tomto areálu je nebo bude současně skladována munice.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano. Rozhodneme v hlasování číslo 32, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 32, z přítomných 139 pro 40, proti 18. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Zdeněk Soukup: Poslanecká sněmovna žádá vládu... o ukončení vyšetřování kauzy... Policií ČR o informaci ve věci zjištěných skutečností. Termín 12. měsíc 2015.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano. Paní poslankyně Černochová. (Domáhá se přístupu k řečníšti.) Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Černochová: Já se strašně omlouvám, ale pane zpravodaji, v zastoupení pana místopředsedy, vy jste se na to normálně vykašlal. Vy jste si prostě ty věci měl se svými kolegy vykomunikovat, vydiskutovat, vyškrtat! A hodinu tady všichni trávíme čas tím, že jste si nepřipravil svoji zpravodajskou zprávu. Ani to neumíte přečíst. Místo žádá vládu, je tady žádá Ministerstvo vnitra o ukončení vyšetřování kauzy. Přeskočil jste poslance Sedu... Opravdu, připadá vám tohle důstojné? (Rozčileně.)

Pane starosto, já se vám strašně omlouvám. To dnešní jednání není úplně standardním jednáním Poslanecké sněmovny. A kdyby se něco takového odehrávalo u mě na radnici (Zleva se ozývá: Nemachruj! A smích.), tak rozpustím to zastupitelstvo. (Zpravodaj Soukup žádá o slovo.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: No, já sice, paní místopředsedkyně, s tím mohu souhlasit, že těžko mohu nahrazovat zpravodaje. Ale hlásil se pan kolega Fiedler, jestli s tím souhlasí, nebo nesouhlasí, protože on v té faktické poznámce říkal v podrobné rozpravě tu opravu, která tady padla. To jste chtěl říct, pane poslanče? Ještě jednou, protože jsme to nehlasovali. Prosím pana zpravodaje.

Poslanec Zdeněk Soukup: Já bych chtěl jenom reagovat na paní Černochovou. Za prvé paní Černochová si nevšimla toho, že pan Fiedler v podrobné rozpravě dnes v podstatě opravil Ministerstvo vnitra a Ministerstvo obrany. (Poslankyně Černochová z místa mimo mikrofon: Vy jste to měl říct!) Já jsem to řekl. A za druhé, já jsem nepřeskočil pana poslance Sedu. Pan poslanec Sedu načel svůj návrh jako poslední, takže budeme o něm teprve hlasovat. (Poslankyně Černochová nesouhlasí.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Prosím budeme pokračovat jednotlivými návrhy na usnesení, které je potřeba prohlasovat. Mnoho se nám jich nepodařilo prohlasovat. (Hluk v sále.) Prosím o klid na levé i na pravé části sněmovny, abychom byli schopni vnímat jednotlivé návrhy. (Hlasitě.) Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Soukup: Takže budeme znovu hlasovat o bodu číslo 5: Poslanecká sněmovna žádá vládu po ukončení vyšetřování kauzy Policií České republiky o informaci ve věci zajištění skutečností – termín 12. měsíc 2015.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, je to jiný návrh, i když je podobný návrhu, který tady padl, ale nebyl schválen, čili o něm můžeme hlasovat, protože má jiné parametry, má tam termín prosinec 2015, abychom si rozuměli.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 33 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 33 z přítomných 141 pro 11, proti 45. Návrh nebyl přijat. Můžeme další návrh.

Poslanec Zdeněk Soukup: Bod číslo 6. Poslanecká sněmovna žádá vládu, aby připravila úpravy legislativy, které vyloučí opakování kauzy Vrbětice. (V sále je velký neklid!)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To je návrh, který byl žádostí na vládu a byl stejný, protože to byla otázka změny legislativy, který nebyl prohlasován. Návrh je nehlasovatelný, pane zpravodaji. Pan kolega Fiedler s tím souhlasí, že je nehlasovatelný. Můžeme pokročit na další.

Poslanec Zdeněk Soukup: Poslanecká sněmovna žádá vládu, aby sdělila odpovědi na otázky petentů vyplývající ze souhrnné zprávy spolku Za zdravé Valašsko doručené ministerstvu prostřednictvím petičního výboru.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, rozhodneme v hlasování pořadové číslo 34, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 34 z přítomných 141 pro 40, proti 18. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Zdeněk Soukup: Bod číslo 6. Poslanecká sněmovna žádá vládu, aby občanům dotčených obcí zajistila kompenzaci škod a ty následně vymáhala po vinících.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tam je doporučení na vymáhání, je to odlišný návrh od toho původního.

Rozhodneme v hlasování pořadové číslo 35, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 35 z přítomných 141 pro 47, proti 18. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Zdeněk Soukup: Poslední, devátý bod. Poslanecká sněmovna žádá vládu o vyčíslení vzniklé škody a její následné vymáhání u zjištěných viníků. Je to v podstatě stejné. (Veselost v pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tento návrh je nehlasovatelný. Ptám se návrhůvateřů jednotlivých usnesení, jestli jejich návrhy byly vyčerpány. Pan kolega Sedřa se hlásí, že pravděpodobně jeden z jeho návrhů nebyl určité vyčerpán. I podle mých poznámek. (Zpravodaj: Ještě budeme hlasovat.) Ještě pan zpravodaj.

Poslanec Zdeněk Soukup: Já bych řekl, že bod 1: Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky bere na vědomí Informaci vlády České republiky k situaci ohledně muničního skladu je nehlasovatelný.

Bod 2. Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky vyslovuje poděkování složkám integrovaného záchranného systému a příslušníkům Armády České republiky za zásah při této mimořádné události. (V sále je stále velký hluk a neklid!)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To jsme nehlasovali. Rozhodneme v hlasování pořadové číslo 36, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro poděkování složkám záchranného systému. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 36 z přítomných 141 pro 134, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Pane zpravodaji, máme ještě něco k hlasování?

Poslanec Zdeněk Soukup: Máme ještě něco k hlasování. Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky žádá vládu České republiky, aby i nadále věnovala maximální pozornost bezpečnostní situaci k zajištění bezpečnosti občanů v okolních obcích muničního areálu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To ještě nebylo hlasováno. Rozhodneme v hlasování pořadové číslo 37, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 37 z přítomných 141 pro 124, proti 3. Návrh byl přijat. Pane zpravodaji, máme ještě něco neodhlasováno?

Poslanec Zdeněk Soukup: Podle mého úsudku jsou body 4 a 5 nehlasovatelné.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: S tím souhlasím. Pan navrhovatel také souhlasí? (Veselost v levé části sálu.) Tomu rozumím. Ptám se jednotlivých navrhovatelů, jestli byly jejich návrhy na usnesení vyčerpány. Pan kolega Gazdík? Ano. Pan zpravodaj Soukup si své vyčerpál. Pan poslanec Fiedler souhlasí. Pan poslanec Sed'a souhlasí. Pan kolega Kováčik souhlasí, ale hlásí se o slovo – bohužel. (Veselost v pravé části sálu.) Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Já bych se chtěl všem, kteří se cítí nadměrně zdrženi touto ne docela úplně zvládnutou koncovkou velmi závažného bodu, omluvit, protože jsem to částečně i způsobil, nic zlého netuše. Ale přece jenom zvažte, pane předsedající, jestli jednotlivé body usnesení jsou natolik spolu související, nebo natolik rozdílné, že bychom hlasovali ještě o usnesení jako celku. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To sice je možné, ale nepovažuji to za potřebné, protože tyto návrhy, které tady byly, nebyly návrhy, které by vyžadovaly jejich komplexní zhodnocení při přijetí, protože jednotlivé návrhy směřovaly buď k vládě, nebo k ministerstvu, případně složkám integrovaného záchranného systému. V tomto případě není potřeba pravděpodobně tento krok učinit. Pokud máte námitku proti postupu předsedajícího? Nemáte, děkuji vám.

Prosil bych pana zpravodaje, aby s legislativou zkompletoval přijaté návrhy, aby je mohl pan starosta předat svým občanům. A myslím si, že poslanci příslušného kraje také, protože to bude asi důležité. Nakonec jich tolik, které byly přijaty, nebylo. Bude to poměrně jednoduchá práce.

Návrh usnesení ve čtyřech bodech byl přijat. Můžeme tedy ukončit tento bod. Ptám se, jestli pan zpravodaj má výhradu proti tomu, že byly všechny hlasovány. Nemá. V tom případě považuji Informaci vlády České republiky k situaci ohledně muničního skladu ve Vrběticích jako bod 24. schůze za ukončený a ukončuji tím i 24. schůzi Poslanecké sněmovny.

Ještě splním svou povinnost podle zákona o jednacím řádu, to znamená, že zítra se sejdeme na 26. schůzi v 9 hodin ráno, a to pevně zařazenými body, které jsou schváleny, a to včetně bodu pana ministra financí. Pokud chce někdo body opakovat, samozřejmě mohou, ale myslím, že to je nadbytečné.

Děkuji členům vlády, děkuji vám, přeji vám hezký večer a těším se s vámi zítra ráno na shledanou.

(Schůze skončila ve 20.08 hodin.)